

VEDDELOPEREN 2020

UTGITT AV NORSK AMATØRRYTTERKLUBB | 31. ÅRGANG

ÅRETS PROFIL:

Emilie Finckenhagen

Side 18

Vi dykker i arkivet og presenterer noen av våre tidligere Fegentri-ryttere

Side 24

Espen Ski overfører kunnskap til amatørerne på NoARK-kurs

Side 32

Tidligere lærling på Øvrevoll, Anna Jordsjø, forteller om jockey-livet «Down Under»

Side 54

 hesteguiden.com

Leder	4
Hilsen fra redaktøren	5
Øvrevoll Galopp	5
Amatørsesongen	6
Norske amatørryttere i utlandet	10
Reisestipendet	12
Årets debutanter	14
Årets profil	18
Fegentri – tilbakeblikk	24
NoARK-kurs	32
Ponni- og ridehestsesongen	34
Resultater – Ponni- og ridehestsesongen	37
Ponni- og ridehestserien	40
Resultater – Ponni- og ridehestserien	41
Norwegian Jockeyschool	42
Trenerportrettet	44
Jobbe med hest	46
Jobbe med hest i utlandet	48
Hestefotografen	58
Pensjonisten	60
Løpsutstyr på hest og jockey	62
Spørsmål og svar	64
Resultater amatørsesongen	66

VEDDELØPEREN utgis av Norsk Amatørtrytterklubb og blir tilsendt alle våre medlemmer. Ønsker du bladet tilsendt uten medlemskap, send e-post til: NoARK@NoARK.info

Norsk Amatørtrytterklubb (NoARK)
Stiftet 18. april 1988
Antall medlemmer per 31.12.2020: 81

NoARK
Postboks 95
1332 Østerås

NoARK@NoARK.info
www.NoARK.info

STYRET
Helene Marwell-Hauge (styreleder), Thea Hofossæter (nestleder), Gunnhild Naustdal, Anne Petterøe, Camilla Høvdning Blom, Silja Støren, Victoria Allers Wismer, Sissel Tangen, Emilie Finckenhagen, Kjetil Kjær, Mina Haug, og Linn Arntzen.

MEDLEMSSKAP 2021
Medlem m/forsikring: 500 kroner
Ponnimedlem m/forsikring: 350 kroner
Støttemedlem u/forsikring: 200 kroner

FORSIDEFOTO: Emilies første av to seire på Eternal Flame denne sesongen. Her i PA Minibuss Cup I amatørlopp 21. mai. Foto: Hesteguiden.com

REDAKTØR
Sissel Tangen

LAYOUT
BOLT.as

TRYKK
Kraft Digitaltrykk AS

ANNONSEPRISER
1/1 side 1000 kroner
1/2 side 650 kroner
1/3 side 300 kroner

© NoARK 2020
Ettertrykk tillatt ved kildehenvisning

Helene Marwell-Hauge
Styreleder, NoARK

En annerledes sesong ga ekstra muligheter

Sesongen 2020 ble Emilie Finckenhagens sesong. Hun bemerket seg tidlig i proffløpene og endte sesongen med hele ni seire. Dette gir Emilie en 8. plass på statistikken for mestseirende ryttere totalt på Øvrevoll i år, også mot proffene. Championatet glapp på målstreken, men uansett så er dette ikke mindre enn imponerende. Emilie var også den eneste amatørrytteren som rakk en Fegentri-reise før koronaen gjorde sesongen 2020 til en annerledes sesong.

Brasilianske Cicero Lemos vant hele 33 prosent av rittene sine, og med fire seire ble han årets mestvinnende amatør i amatørloppene. Rytteren som kom nærmest årets champion, Ida Tandberg, er verdt å nevne. Ida har hatt en fin utvikling gjennom sesongen, og vi gleder oss til å se henne neste sesong. Med tre seire og elleve av 18 ritt på trippelen, vant Ida reisestipendiet på 10 000 kroner, og i tillegg vant hun årets Øvrevoll Hesteeierforenings Klokkeserie knepent foran Linn Christine Arntzen. Linn hadde også en flott sesong, med tre seire og hele åtte av tolv ritt på trippelen.

Irske James Fitzmaurice debuterte med seier, og det ble totalt tre seire i løpet av sesongen. Han vant Øvrevoll Hestesport cup knepent foran årets nykommerkommet Ingrid Vik. Det ble ingen seier på henne i debutsesongen, men Ingrid viste at hun har et talent i løpsbanen.

Linda Dahl fikk med seg en komfortabel seier på slutten av sesongen, og endelig fikk Mai Elin Fjellheim og Viktoria Hughes sine velfortjente første seire.

Ja, det har vært en annerledes sesong med virkningene av koronaen, men den er blitt gjennomført etter planen så godt som mulig. Restriksjonene har ført til at utenlandstartene ble med det ene løpet Emilie red på Martinique i februar, før pandemiutbruddet, og ellers har kun Viktoria Hughes ridd i Sverige, noe som førte til at hun måtte sitte i karantene.

Flere lurer nok på hvorfor det gjøres forskjell på amatører og proffjockeyer. Grunnen til det er rett og slett at det er snakk om jobbreise for proffjockeyene, mens for amatørerne er det en fritidsreise om de skal ri løp, og da må man i karantene.

Amatørerne her hjemme har kanskje være litt lei seg for at de mistet muligheter i nabolandene våre, men man skal huske på at i år har det nesten heller ikke kommet noen svenske eller danske amatørryttere hit, noe det pleier å gjøre. Dette har ført til at mange norske amatører har fått flere ritt enn de ellers ville ha fått. Vi har i år kun «gitt fra oss» en seier til ikke norsk-lisensiert rytter, mot åtte seire til svenske/danske ryttere i fjor og syv året før.

Vi skal heller ikke glemme at i Danmark ble det ingen amatørlop eller ritt på amatører på Klampenborg hele sesongen 2020, slik at alt i alt har de norske rytterne kommet godt ut av situasjonen vi i skrivende stund er i.

Frida Valle Skar, som flyttet til Frankrike i 2017, ble nevnt i fjor, men det er faktisk verdt å nevne henne i år også. Hun bemerket seg i fjor med elleve seire i selveste Frankrike. I år har hun tatt hele 26 seire når dette skrives. Imponerende!

Vår tidligere suksessrike amatørrytter, Nora Hagelund Holm, ble årets mestvinnende læring og tok dermed velfortjent sitt første championat. Hun var kun to. plasser fra å komme på pallen på jockeystatistikken. Vi gratulerer! Amatørsporten fortsetter å vise at den, uten tvil, er den viktigste kilden til rekruttering av ryttere til galoppporten.

I år fikk ponni- og ridehestgaloppen en boost, med en flott reportasje på NRK i forbindelse med Derby-dagen. Direktøren i Rikstoto stilte sporty opp på en ponnitrening på høsten, noe som ga god publisitet rundt hvor gøy dette er. Det kom flere fjordhester på treninger i løpet av sesongen, og kanskje kan vi allerede neste år ha et eget løp for fjordinger. Ponni- og ridehestgaloppen er en fin og uforpliktende måte å bli kjent med sporten på, samt ha litt fartsfylt moro. Vi har plass til mange flere, så det er bare å komme på treningene våre.

Det er verdt å nevne at dette er den eneste trykte publikasjonen som kun omhandler galoppporten i Norge, utenom program til løpsdager. Vi i NoARK er stolte over at vi klarer å få det til!

God lesning!

Helene Marwell-Hauge

HILSEN FRA REDAKTØREN

Kjære leser

Årets utgave av «Veddeløperen» byr på mange spennende artikler fra både fjern og nær til tross for et veldig annerledes år.

Emilie Finckenhagen har fått bryne seg på proffene denne sesongen, som eneste amatørtrytter med nok seire til å ri proffløp. Sesongen til Emilie har gått over all forventning, og hun er årets profil. Du kan lese mer om Emilie og veien fra ponnigalopp til proffgalopp på side 16.

Vi tar et dykk i arkivet og ser på tidligere prestasjoner i utlandet da det ikke ble hverken Fegentri eller andre ritt i utlandet i år. Vi går 25 år tilbake i tid og starter med Glenn Smith som representerte Norge i 1995, og i 2020 er han en av debutantene som gjør comeback.

Mange av våre gamle kjenninger, som jobber i utlandet med hest, forteller om sin hverdag. Fra Sabine Langvads tilværelse i USA og opplevelser på Kentucky Derby, til Anna Jordsjøes liv som proffjockey på den andre siden av kloden, i Australia.

Dette, og mye annet, kan du lese om i årets utgave.

En stor takk til alle bidragsytere som har gjort en fantastisk jobb med å skaffe mye godt stoff og flotte bilder til «Veddeløperen» i år igjen.

Jeg håper bladet blir godt mottatt og hører gjerne fra leserne med ris eller ros.

Sissel Tangen
Redaktør

Et annerledes år

Det har vært et unntaksår med en rekke restriksjoner og retningslinjer, og det er viktig å takke hele miljøet og alle som har bidratt til at vi har klart å gjennomføre sesongen. På Øvrevoll er vi takknemlige for at sesongen ble avviklet som planlagt uten stopp, slik at næringen fikk leve. Vi har hatt begrenset med publikum og restaurantgjester gjennom året, men takket være et godt samarbeid med kommuneoverlegen har vi heldigvis kunne drifte etter fornuftige løsninger i tråd med gjeldende krav om smittevern.

Amatørene har fått ri løp som vanlig, og det er gledelig å se at det spirer og gror i norsk galopp. Vi har mange nye talenter på vei, og vi gratulerer Cicero Lemos som amatørchampion. Brasilianeren er kjent for å håndtere hester med et utfordrende gemytt, og han imponerte også i banen med fire seire. Det ble jevnt foran Ida Tandberg og Emilie Finckenhagen. Førstnevnte vant løp både lørdag og søndag under årets Derby-weekend, mens Emilie kunne runde av sesongen med hele ni triumfer på seierskontoen. Det er sterke tall. Vi hedrer også her den tidligere amatørtrytteren, Nora Hagelund Holm, som tok steget opp som lærlingchampion i imponerende stil med hele 16 seire.

Ponnigaloppene har gjort seg bemerket også i 2020. NoARKs fantastiske rekrutteringsplattform ble fortjent viet stor oppmerksomhet under TV-sendingen på NRK1 fra Norsk Derby. Her fortalte både primus motor Anne Petterøe, glade barn og vår verdensstjerne William Buick om ponnigaloppens betydning. Jeg lover at vi skal jobbe iherdig med flere spennende rekrutteringsopplegg, og jeg håper vi kan komme i gang med aktiviteter allerede i 2021.

Rekruttering er viktig i alle ledd og vi må fortsette arbeidet med å få flere hekta på den flotte sporten vår. Andelshester, publikumsaktiviteter og egne opplegg for barn og unge er blant saker vi brenner for. Hele miljøet må involveres og hesten må alltid stå i sentrum. Flere hester vil også gi amatørerne flere sjanser. Uten amatørernes viktige og glødende engasjement, blir sporten vår flere hakk fattigere. Norsk galoppport har også en rekke dyktige amatørtrenere som bidrar sterkt til sporten.

Sportslig har det vært et meget sterkt år for norsk galoppport. Vi har flere store profiler blant de to- og firbeinte, og

– Jeg lover at vi skal jobbe iherdig med flere spennende rekrutteringsopplegg, og jeg håper vi kan komme i gang med aktiviteter allerede i 2021, sier Thomas Gjelsås.

vi er svært stolte av det de leverer både i inn- og utland. Norsk Derby ble en flott dag, gitt de forutsetninger som lå til grunn. Vi har planer for videre utvikling på Øvrevoll når det gjelder både profesjonalisering av våre arrangementer og service til hesteeierne. Nå har vi et forsiktig håp om at verden ser litt annerledes ut når vi åpner portene igjen 15. april.

Med ønske om et godt nytt galoppår i 2021!

Thomas Gjelsås
Adm. direktør
Norsk Jockeyklub/Øvrevoll Galopp

Tett kamp om championatet

Amatørsesongen 2020 ble spennende. Øvrevoll og Norsk Jockeyklub gjorde en veldig god jobb med å få avholdt løpssesongen, sesongen gikk som planlagt og med den også alle de 22 planlagte amatørløpene.

FOTO: HESTEGUIDEN.COM

Selv om det tidlig ble ganske klart hvem som lå i tetsjiktet for å vinne de forskjellige seriene, har ikke mindre enn ti forskjellige ryttere vunnet amatørløp denne sesongen. De nye herrerytterne, Cicero Lemos og James Fitzmaurice, imponerte tidlig i sesongen med henholdsvis fire og tre seire hver. Ida Tandberg, Linn Arntzen og Emilie Finckenhagen imponerte også med tre seire hver.

I flere av seriene måtte det spenning og en del poengtelling i det siste løpet, for å kåre vinneren. Dette vitner om en bredde blant rytterne som vi ikke har sett på lenge, og som vi er veldig fornøyd med.

Seier i årets første amatørløp gikk til Mai Elin Fjellheim som har startet sin egen, Dark Money, hele 15 ganger i amatørløp i år. Siste seier for året gikk til Mille Gjerdalen som startet i sitt andre løp med sin hest, Jennyoje. Det var et, i overkant spennende, oppløp der hun tok innpå Ida Tandberg og Tsupermand meter for meter. Både Emilie Finckenhagen og Ida Tandberg hadde supre resultater denne sesongen og hadde mulighet til å bli champion før det siste løpet, men slik gikk det ikke, og årets champion ble dermed Cicero Lemos som kom som en komet i starten av sesongen.

Selv så spesiell som sesongen 2020 har vært, gjennomførte Norsk Jockeyklub og NoARK to oppridninger med rekordmange deltagere. Hele ni ryttere fikk amatørstatus i 2020, i tillegg til veteranen Glenn Smith som børstet støv av jockeystøvle og debuterte som amatørrytter 19 år etter at han la opp.

Ida Tandberg, trener Annie De Mora og Buffalo Soldier etter seier i Urmaker Bjerkes Longines Ladies Cup på Derby-dagen.

NOARK AMATØRSERIE

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Ida Tandberg	2	4	4	4		2	176	16
Emilie Finckenhagen	3	2	2	2	1	9	146	19
James Fitzmaurice	2	1	2	2	2	6	114	15
Linn Arntzen	3	1	2	2		1	110	9
Ingrid Vik		2	4	3		3	106	12
Linda Dahl	1	3	1	1	2	3	98	11
Viktoria Hughes	1	1	1		3	8	78	14
Mai Elin Fjellheim	1	1	1	1	1	8	74	13
Cicero Lemos	1		2	1	2		62	6
Jana Kolackova		2		1	1	7	56	11
Thea Hildebrandt	1				2	1	32	4
Mille Gjerdalen	1			1			26	2

Ladies Cup regnes ikke inn i NoARKs amatørserie i år for at konkurransevilkårene skal være like mellom de kvinnelige og mannlige rytterne.

For å være med å samle poeng i seriene våre må man være medlem av NoARK. Husk å melde deg inn før sesongstart.

PA MINIBUSS CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Emilie Finckenhagen	1		1	1			38	3
Jana Kolackova		1		1		1	24	3
Ingrid Vik		1					14	1
Linn Arntzen			1			1	14	2
Mai Elin Fjellheim				1		2	12	3
Viktoria Hughes					2		12	2
Linda Dahl						1	2	1

ØVREVOLL HESTEEIERFORENINGS KLOKKESERIE

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
Ida Tandberg		2	2			1	54	5
Linn Arntzen	2			2			52	4
James Fitzmaurice	1				2	2	34	5
Emilie Finckenhagen		1			1	3	26	5
Cicero Lemos			1	1	1		26	3
Linda Dahl	1					1	20	2
Viktoria Hughes		1				2	18	3
Mai Elin Fjellheim			1			2	16	3
Ingrid Vik			1			1	14	2
Mille Gjerdalen				1			8	1
Jana Kolackova						1	2	1

ØVREVOLL HESTESPORT CUP

Navn	1	2	3	4	5	Uklassert	Sum	Antall løp
James Fitzmaurice	1	1		2		1	50	5
Ingrid Vik		1	2	1		1	48	5
Ida Tandberg		1	1	1		1	36	4
Cicero Lemos	1		1				30	2
Emilie Finckenhagen	1			1		2	30	4
Linda Dahl		1			1		20	2
Linn Arntzen	1						18	1
Mai Elin Fjellheim		1				1	16	2
Thea Hildebrandt					2	1	14	3
Jana Kolackova					1	3	12	4
Viktoria Hughes					1	2	10	3

James Fitzmaurice fikk sin første seier som jockey med Silver Dalen i PA Minibuss Cup III. Foto: Privat

PA Minibuss Cup

Vår trofaste sponsor, PA Minibuss, hadde også i år en serie som gikk over tre løp på begynnelsen av sesongen. Emilie Finckenhagen vant det første av de tre med Eternal Flame. Det ble det første av ekipasjens seks løp, og to seire sammen i år. Cicero Lemos og James Fitzmaurice vant de to andre løpene i serien med henholdsvis History Hill og Silver Dalen, men de hadde aldri mulighet til å ta igjen Emilie og hun vant dermed serien foran Jana Kolackova.

Emilie Finckenhagen og Danny's Roop vinner Agria Dyreforsikring amatørøp 16. juli.

James Fitzmaurice vant Øvrevoll Hestesport Cup og får overlevert en flott sal av Jane Amundsen. Foto: NoARK

Linn Christine Arntzen og Archers Ignite vinner det første klokkeløpet. Dette var den andre av tre seire Linn tok for Tobias Helligren i årets sesong.

Dark Money og Mai Elin Fjellheim startet i hele 16 amatørlop i år og tok sin første seier sammen i årets første amatørlop.

Øvrevoll Hestesport Cup

Øvrevoll Hestesport Cup gikk over fem løp gjennom sesongen. Hvert av løpene ble vunnet av forskjellige ryttere. James Fitzmaurice og Ingrid Vik var de eneste rytterne som red alle fem løpene. James vant det første løpet i serien, og det ble til slutt seier til James med snauest mulig margin da Ingrid Vik kom seg forbi ham på oppløpet i det siste løpet i serien. Spennende til siste slutt. James fikk en flott sal i premie av Øvrevoll Hestesport.

Øvrevoll Hesteeierforenings Klokkeserie

Også årets klokkeserie ble avgjort i det siste løpet i serien. Ida Tandberg vant til slutt med knappest mulig margin foran Linn Arntzen selv om hun ikke hadde noen seire og Linn hadde to. Ida kapret seieren i serien i det siste løpet da hun

kom i mål som nummer tre og Linn ble nummer fire. Det viser at hvert poeng teller, og det gjelder å kjempe til siste slutt! En spennende avslutning på serien.

Kjærstranda Sommerhandel og Kafé NoARK Vandrepokal

I år hadde vi ny sponsor som vartet opp med premier til alle rytterne. Det ble dansk seier til Thea Hildebrandt som hadde tatt turen sørfra for å ri Toolbox Carlrass. Hun vant foran Emilie Finckenhagen på Fort og Ingrid Vik på My Cup of Tea.

Longines Ladies Cup

Ladies Cup på Derby-dagen er det alltid litt ekstra stas å ri. I år var det ikke like mye publikum som vanlig, men en flott dag ble det uansett. Ida Tandberg og Buffalo Soldier vant foran

Viktoria Hughes på Rock Dancer tar sin første seier i Montebello Foto amatørlop.

Thea Hildebrandt og Toolbox Carlrass hadde tatt turen fra Danmark og vant NoARKs Vandrepokal som i år var sponset av Kjærstranda Sommerhandel og Kafeteria.

Michelle Palmberg og Amazonia tar seg av Øvrevoll Hesteeierforenings Klokkeløp III.

Linda Dahl og Dragonfly vant årets siste klokkeløp.

Mille Gjerdalen og Jennyoje vant årets siste amatørlop etter en lang og seig finish.

Årets amatørchampion, Cicero Lemos, etter seier med See You Soon.

Emilie Finckenhagen på Danny's Roop og Jana Kolackova på History Hill. Ida hadde varmet godt opp med seier dagen før med Eternal Flame for samme amatortrener, Annie De Mora, så det ble en Derby-helg ingen av dem vil glemme med det første.

Café Hygge Mesterskap

Nytt av året var en miniserie, sponset av den nye kaféen på banen, Café Hygge. Kaféen har vært et fint tilskudd til livet på banen og et hyggelig sted å være for publikum som ikke har fått vært på «tråkka» som vanlig. Ida Tandberg og Cicero Lemos vant ett løp hver med henholdsvis Buffalo Soldier og Stenid. Cicero hadde i tillegg en 2. plass med Hooligan, men siden han ikke var medlem av NoARK på det tidspunktet, kunne han ikke samle poeng.

NoARKs amatørserie

Det er alltid kamp til døra i NoARKs amatørserie. Premien er et reisestipend som må brukes på en hesterelatert reise. Hele ti forskjellige ryttere vant løp i serien i løpet av året. Mot slutten av oktober ble det klart at det ville bli en kamp mellom Ida Tandberg og Emilie Finckenhagen om hvem som ville vinne reisesjekken. Ida vant til slutt med en 30-poengs ledelse til Emilie. Hun hadde to seire mot Emilies tre, men flere 2. og 3. plasser. Ikke for å ta fra noen noe ære, men om alle rytterne hadde vært medlem av NoARK, og samlet poeng gjennom hele sesongen, ville resultatlisten i serien sett annerledes ut.

AMATØRCHAMPIONATET

Navn	1	2	3	Premiesum	Antall løp
Cicero Lemos	4	2	2	145 340	12
Ida Tandberg	3	4	4	184 541	18
Emilie Finckenhagen	3	3	2	139 250	20
Linn Christine Arntzen	3	1	4	134 688	12
James Fitzmaurice	3	1	2	108 967	16
Linda Dahl	1	3	1	82 456	11
Viktoria Aurora Hughes	1	1	1	51 413	15
Mai Elin Fjellheim	1	1	1	44 415	15
Thea Hildebrandt	1	1	0	45 625	7
Michelle Palmberg	1	1	0	45 425	5
Mille Gjerdalen	1	0	0	29 725	2
Ingrid Vik	0	2	4	66 625	13
Jana Kolackova	0	2	1	34 580	12
Fernando Manzo	0	0	0	10 248	5
Camilla Graver	0	0	0	5 890	7
Emelie Gustafsson	0	0	0	2 562	1
Glenn Smith	0	0	0	0	1
Vilde Wickmann	0	0	0	0	1

DU KAN STØTTE NoARK GJENNOM DITT SPILL

Hver gang du spiller går **7 prosent** av din spillerinnsats til NoARK – uten at det går ut over din innsats, premie eller vannersjanse. Du kan bli grasrotgiver i alle Norsk Tippings kanaler, eller ved å sende **SMS «Grasrotandelen 981647572» til 2020**

Les mer om Grasrotandelen på www.grasrotandelen.no

BLI GRASROTGIVER I DAG!

Unik opplevelse på idylliske Martinique

Ettersom korona-pandemien har spredd seg verden rundt, ble det bare ett løp for Norge i Fegentri-serien 2020. Løpet ble avholdt på Martinique, en fransk øy i Karibien, i februar. Emilie Finckenhagen fikk gleden av å reise.

TEKST: EMILIE FINCKENHAGEN

Jeg ankom øya med mye spenning i kroppen. Det er ikke hver dag man skal ri løp og representere hjemlandet på en så eksotisk øy. De øvrige representantene var Alina Øhgren fra Sverige, Erika Taylor fra USA, Manuela Slamanig fra Østerrike, Tereza Grbavčicová fra Tsjekkia, Laura Giesegen fra Tyskland, Tracy Menuet fra Frankrike, Johanna Mason fra England og Jenny Langhard fra Sveits.

Sightseeing

Turen startet med topptur på en av de høyeste toppene på Martinique. Vi fikk en 360-graders utsikt over den tropiske øya. En helt unik opplevelse! Vi fikk følelsen av å gå gjennom regnskogen med et utrolig arts mangfold vi ikke har i Norge. Vi så noen av de mest kjente fugleartene og mange pungenotter, noe vi ikke er så kjent med her hjemme. Vi hadde leid bil, så etter turen dro vi til en bortgjemt strand. Denne stranden var virkelig et postkort. Høye palmetrær, turkist vann og hvit sandstrand så langt øyet kunne se. Fegentri hadde leid en stor villa til rytterne i byen Anses d'Arlet. Dette er en utrolig søt, liten by som anbefales på det sterkeste. Stort fiskemarked fra fiskebåtene, små restauranter på strandpromenaden og masse fersk frukt.

Vi ble invitert med på åpningsfesten på løpsbanen to dager før løpet. Dette var en interessant opplevelse. Vi ble servert typisk mat fra øya som var for det meste fisk. Videre møtte vi trenere og eiere av hestene vi skulle ri. Dagen etter var vi oppe før solen for å hilse på hestene og trenerne igjen. Mange av oss fikk ri en canter på hesten vi

Emilie og Kilimaho på vei til start med publikum på begge sider. Foto: Privat

Jentene samlet etter løpet. Foto: Privat

skulle ri løp på. Jeg fikk ri den 5-årige vallaken, Kilimaho, som jeg skulle ri i løpet. En veldig søt hest, men også litt sterk. Trener, Roger Meyzindi, eier også hesten og snakket bare fransk. Vi endte med å snakke kroppsspråk da jeg ikke har de beste franskkunnskapene. Etter en rolig canter på banen, tok vi en kjøretur rundt øya. Her fikk vi se Rocher de Diamant, som er en kjent stor stein som står et stykke ut fra øya. Det går mange historier om hvordan steinen havnet der, men geologisk sett har nok steinen frikert fra fjellet og blitt transportert sammen med løsmassene ut i vannet. Steinen står for «meditasjon i rolige omgivelser».

Tid for løp

Løpet gikk over 1900 meter på gresset og Kilimaho som jeg red hadde ikke gått løp siden oktober. Jeg fikk rideordre om å ta fronten for hesten var veldig enstaktig og hadde dårlig med speed. Kilimaho hoppet bra ut av boksene, men klarte ikke ta teten fra svenske Alina Øhgren og Adrenaline Tim. På innsiden hadde jeg Erika Taylor fra USA. Vi lå som tredjehest veien rundt, men da vi kom på oppløpet og det var 400 meter igjen ble vi løpt forbi. Kilimaho gjorde en god jobb da han vanligvis går best på sprint. Jeg fikk en fin tur rundt banen og trener var fornøyd. Manuela Slamanig fra Østerrike vant løpet. Alina Øhgren kom på 2. plass etter å ha ledet feltet til 300 meter før mål da de ble passert. Franske Tracy Menuet kom på 3. plass.

En super dag med mye oppmerksomhet og fantastiske folk. Vi ble virkelig en sammenspleiset gjeng på en kort uke,

og jeg har blitt beriket med vennskap fra verden over. Jeg er så glad jeg fikk oppleve dette, selv om resultatet ikke var det beste. Uansett var det en unik opplevelse som ga meg verdifull erfaring som jeg tar med meg videre.

«For en øy og en
opplevelse å få
representere Norge i
Martinique. Virkelig et
paradis!»

Utsikt fra landsbyen der vi bodde. Foto: Privat

KRITERIER FOR Å RI FEGENTRI OG ANDRE INTERNASJONALE AMATØRLØP

NoARK ser frem til å gi flere amatører sjansen til å reise utenlands for å representere Norge i internasjonale amatørøp, i Fegentri og i EM. Klubben velger sine ryttere ut fra følgende kriterier:

- Generelt gode ferdigheter i løpsridning.
- Bred løpserfaring.
- Minimum fem seire er obligatorisk for å ri Fegentri.
- Løpsresultater de siste sesonger.
- Interesse for videreutvikling av rideferdigheter (kurs, løpsgjennomgang, treningsridning).
- Egnethet til å representere Norge i utlandet.
- Må kunne engelsk.
- Medlem av NoARK.

TILSKUDD TIL UTLANDSREISER

NoARK har et stipend for å fremme nivået til norsklisensierte amatørrytterne som allerede rir løp eller som snart vil søke om amatørrytterlisens. Rytterne søker til NoARK om dette stipendet.

- Inntil 3 000 kroner for løp utenfor Skandinavia. Stipend kan ikke søkes for Sverige og Danmark.
- Dersom man får reisepenger av trener er det avgjørende for beløpets størrelse at beløpet som dekkes totalt ikke er større enn de totale kostnadene til rytteren.
- For reiser og opphold hos trener i utlandet dekkes inntil 6 000 kroner. Her vil det legges til grunn rytters utviklingspotensiale og vist vilje til å forbedre seg. Dette er i hovedsak ment for unge ryttere med utviklingspotensiale.
- Det dekkes et maksimumsbeløp per år per rytter på 6 000 kroner. For beløp over dette må det legges særlige hensyn til grunn.
- Ryttere som mottar reisestipend fra NoARK skal skrive om reisen og oppholdet sitt til bruk på nettsiden og til «Veddeløperen».
- Medlem av NoARK.

Studietur over Atlanteren

Det som skulle være bare en studietur på et par måneder, endte med at jeg ble værende. Mye grunnet Korona-situasjonen, men også fordi jeg trivdes så utrolig godt.

TEKST: MINA HAUG

Jeg hadde allerede tilbragt tre måneder hos Eddie Woods da jeg valgte å bruke reisestipendet til å reise tilbake. Eddie Woods Stables er et treningssenter som i første omgang tar seg av innridning av åringer, men også noe trening og igangsettelse av eldre løpshester. Vi hadde nærmere tre hundre hester på stallen, og på det meste var vi 28 ryttere.

Vi starter hestene helt fra bunn, hvor vi starter i *shedrow* (sandvei rundt stallene). Når de er klare går vi hakket videre til *roundpen* (rundpaddock, som er noe større enn vanlig), til paddock (stor gresspaddock), for deretter å introdusere dem til banen. I begynnelsen går vi *up sides* (to og to), frem til de er klare til å gå alene.

Spesielle hopper

I januar måned starter vi å jobbe, eller *breeze* (kort hurtigarbeid) hestene, som det kalles her. Da går de to eller tre sammen, og vi jobber dem på tid. Dette var veldig utfordrende for meg i starten, da dette er noe jeg aldri har gjort før. Etter hvert mestret jeg det bedre, og jeg ble en av de faste rytterne som fikk *breeze* hestene. Jeg endte også opp med å få en del utfordrende hopper som jeg red hver dag, noe Eddie mente jeg mestret bedre enn de andre. Det var spesielt nervøse og stressede hopper. Mange av dem var vanskelige å sale, men jeg brukte god tid og behandlet dem som et enkelt individ, i stedet for å behandle dem som en i mengden. Dette fungerte godt for mange av dem.

Jeg fikk spesielt et nært forhold til to av hoppene. Den ene het Tracings og den andre Private Affair, sistnevnte hatet jeg i starten, men hun endte opp med

Auction, en hingst som ble solgt til Japan. Foto: Privat

å bli en av mine favoritter. Ingen andre likte dem, noe som stort sett går igjen i de hestene jeg liker.

Tracings er eid av Godolphin, og hun ble sendt videre etter hvert for å begynne å gå løp. Private Affair derimot, ble trent mot *breeze-up-salg* på Ocala Breeze-up Sales, som dessverre endte med strykning da *breeze-rytteren* ikke klarte å få henne til å rikke seg ute på banen. Ja, hun er spesiell...

Jeg hadde også en hingst som jeg likte utrolig godt, ved navnet My Hopeful Heart. Han gikk gjennom et av *breeze-up-salgene*, og ble solgt til de som jeg faktisk jobber for nå.

Jeg fikk æren av å være en av få til å bli med å jobbe på *breeze-up-salgene* også. Jeg fikk være med på to. Der så jeg viktigheten av god grunn trening. For der var det enorm forskjell på våre hester og andres hester. Våre hester så mer ut som eldre hester, mens de andres var små og spe. Dessverre gjorde koronaen at salgene ble så som så. Vi hadde noen få som gikk for ålreite summer, mens en del av de gikk billig, ble ropt tilbake eller ikke fikk bud i det hele tatt.

Videre til Tampa

Etter salgene var det egentlig meningen at Rafael (Schistl) og jeg skulle dra til Frankrike, da han hadde fått et jobbtilbud der, men vi fikk et bedre tilbud litt lenger nord i Florida, cirka en time fra der vi var. Vi endte med å gå for dette, og det er her vi er nå.

Vi startet her i begynnelsen av juli. Dette er en gård kalt Endsley Oaks Farm, hvor de har sine egne løpshester og en egen avlshingst som de bruker i avlsprosjektet sitt.

Den daværende treneren for hestene deres fikk sparken ikke lenge etter at vi startet, noe som åpnet muligheten for at Rafael kunne bli trener, og som de var veldig interesserte i.

Vi trente hjemme på gården frem til september, da vi dro til Miami og Palm Meadows treningssenter for et par måneder for å starte løp og trene. Vi rakk å starte tre ganger, ingen plasseringer, men vi var veldig fornøyd med prestasjonene til hestene. Nå har vi forflyttet oss til Tampa, og har 20 bokser der. Tampa ligger bare 45 minutter fra gården, så vi pendler en del hver dag.

Vi har allerede startet en del ganger, med fine prestasjoner av hestene, og jeg er veldig spent på hva fremtiden bringer.

På breeze-up-salget på Ocala Breeze-up sales. Foto: Privat

På banen hos Eddie Woods. Har en svakhet for grå hester. Guttene klarte ikke holde denne hoppa, men jeg gikk veldig godt overens med henne. Foto: Privat

Mine kollegaer hos Eddie. F.v Alex, Alley, Rafael og meg. Foto: Privat

Erfarne ryttere debuterer i amatørlop

Ti amatører har tatt ut lisens for første gang i år, inkludert en gammel ringrev og en svenske som har gjort et comeback med norsk lisens. Spesielt gledelig er det å se at halvparten av årets nylisensierte er menn.

Tidligere proffrytter i Brasil

Cicero Lemos kommer fra Brasil og har jobbet for trener Niels Petersen i over tre år. Han er en meget god treningsrytter, og han har ridd løp i Brasil for en del år tilbake. Cicero red tolv løp i sitt første år som amatørrytter, han vant fire av dem og han var faktisk aldri dårligere enn femte. Han ble årets amatørchampion, og det er bare å gratulere med flotte resultater.

Erfaren debutant

Iren, James Fitzmaurice, som også til daglig jobber for Niels Petersen på Øvrevoll, tok ut lisens i år for å se om han kunne få ri noen vinnere og om løpsridning kunne være noe for ham. Ut fra resultatene å dømme tror vi det har gitt mersmak. Han er blitt en rytter som, med sin erfaring som treningsrytter kombinert med vektlettelse, så og si har ritt i hvert eneste amatørlop. James vant tre løp i år og fikk flere gode plasseringer. Vi gleder oss til å følge ham videre neste sesong.

Årets amatørchampion, Cicero Lemos, i visningsringen på Silver Dalen før oppridningen. Foto: NoARK

James red mye for den svenske treneren Henrik Engblom og her vinner han med Queen of Skara. Foto: Hesteguiden.com

Ingrid Vik i godt driv inn til en 2. plass på Oliver. I front Cicero Lemos på Sonriente, James Fitzmaurice rett bak på DJ's Dream og Viktoria Hughes på Clauses Rekato sees også i bildet. Alle dyktige og stilfulle debutanter. Foto: Hesteguiden.com

Talent fra ponnigaloppen

Ingrid Vik kommer fra ponnigaloppen. Hun har vært innom Cathrine Slettemark og rir nå hos Pål Nordbye i Askim, der hun rir og hjelper til når hun har mulighet. Ingrid går første året på veterinærstudiet i Oslo.

Ingrid forteller at hennes beste minne fra sesongen var hvor gøy det var å ri det første løpet, med all spenningen i forkant og adrenalinet hun fikk av å ri. Målene til Ingrid for neste sesong er å utvikle seg som rytter samt å ri mest mulig, både i trening og i løp.

Yngste nykommer

Hun kom, hun så, hun vant! Omtrent slik kan man oppsummere sesongen for Mille Gjerdalen, som til vanlig går på Skreia ungdomsskole. På fritiden hjelper hun til hos Norwegian Racehorse Breeding på Skreia og hos Tina Smith på Ørevoll. Mille er en habil feltrittrytter og hun startet med galopphester i mars. Hun har nå ridd to løp. Hennes første ritt var på Sir Benjamin der de kom på en fin 4. plass. Mille avsluttet sesongen på beste vis med seier med Jennoye. Dette var ekstra stas for det er hun som har gjort mesteparten av treningen på Jennoye gjennom året.

Mille er fast bestemt på at hun kommer tilbake i banen i 2021, og hun har planer om å ri flere løp og videreutvikle seg som rytter.

Ingrid Vik og Solvsessa i ponnigalopp 2010. Foto: NoARK

Jennoye, trener Tina Smith, eier Norwegian Racehorse Breeding og en glad rytter, Mille Gjerdalen, etter hennes første seier i andre forsøk. Foto: Privat

Mille Gjerdalen (t.v.), Fernando Manzo (midten) og Michelle Palmberg (t.h) opp oppløpet i opprinningsløpet sitt. Foto: NoARK

Svenske gjør comeback

Michelle Palmberg red seks løp i Sverige i 2014 og 2015 og fikk én seier. I år gjorde hun comeback som amatørrytter på Øvrevoll, hvor hun red fem løp og vant ett. Michelle rir ut for trener Cathrine Erichsen til daglig.

En gammel ringrev

Glenn Smith hadde ikke ridd løp siden 2001, før han entret startboksen 8.

oktober i år, 19 år senere. Vi tok en prat med Glenn og spurte hvorfor han ville tilbake til løpssalen etter så mange år.

– Etter flere år med problemer grunnet PTSD (posttraumatisk stresslidelse), som et resultat av alle ulykkene jeg hadde som hinderjockey, kom jeg tilbake til stallen og hestene. Der fikk jeg pusterommet jeg trengte for å kunne føle meg normal igjen. Samtidig som jeg kunne hjelpe min søster, Tina,

var det terapi for meg å være rundt hestene. Etter hvert begynte vi å spøke om at jeg skulle ri løp igjen, forteller Glenn.

– Dette eskalerte fort, og i løpet av fem dager med hard trening gikk Glenn gjennom alle fysiske krav og fikk den nødvendige legeattesten.

– Tilbake i løpssalen ble jeg utrolig overrasket over mangelen på adrenalin og spenning i kroppen. Jeg følte jeg hadde alt for god kontroll på feltet og alle aspekter rundt det hele fra start til mål. Jeg ble faktisk litt skuffet, inntil jeg skjønte at det er hinder som er min store greie og adrenalin-kick! Når det er sagt, så var det morsomt å være tilbake i salen, tross den lille skuffelsen, fortsetter Glenn.

Glenn rir og jobber i stallen til Tina morgen og kveld, og han har ridd ut litt for Wido Neuroth i år også.

Når vi spør Glenn om vi ser han tilbake i løpssalen neste år, svarer han: – Jeg får ikke dispensasjon av legen til å ri hinder, og i hvert fall ikke fra foreldrene mine! Men klarer jeg vekten uten for mye slit, og jeg fortsatt synes det er moro, så hvorfor ikke!

Chilensk nykommer

Fernando Manzo kommer fra Chile og er i familie med den gamle

KRAV TIL AMATØRLISENS

- Kondisjonstest – 3 km løping på maksimalt 15 minutter for jenter og 14 minutter for gutter. Kondisjonstest må gjennomføres hvert år før lisens innvilges.
- Styrketest – Statisk knebøy: Utøver skal senke rumpa og bøye i knærne til disse har tilnærmet 90 graders vinkel, samtidig som at ryggen støttes inntil en vegg eller liknende. Posisjonen skal ikke opprettholdes ved at utøver har støtte under rumpa eller tar støtte i fast instans med armene. Posisjonen skal opprettholdes i minimum 2 minutter for å få godkjent. Planke: Utøver plasserer kroppen i posisjon for pushup, men med

albuene i gulvet. Kroppen skal være strak, og knærne skal ikke berøre gulvet. Posisjonen skal holdes i minimum 2 minutter for å få godkjent.

- Test på mekanisk hest, der det blir kontrollert at rytteren har korrekt balanse, tilfredstillende teknikk og er sterk nok i kroppen til å ri løp.
- Gjennomgang av hvordan man forholder seg i vektrommet inkludert opplæring i å pakke klar en løpssal.
- Kostholdskurs.
- Reglementskurs med påfølgende prøve som må bestås.
- Oppridning 1600 meter fra startboks.

norgeskjenningen Fernando Diaz. Han jobber til daglig for Knut Arnesen i Enebakk. Det ble fem ritt på Fernando i år, med fire 5. plasser og én uplassert.

Kanskje til neste år

Vi har også tre ryttere som tok ut lisens, men som ikke har ridd løp i år. Celina Hauer kom fra sprang og dressur, og via Pål Nordbye inn i galoppporten. Hun rir ut hos Pål når hun har tid og mulighet. Det ble dessverre ingen løp på denne arbeidsomme jenta, som til daglig jobber hos Global Trucks både som selger og som sjåfør på hestebiler. Celina ser ikke bort ifra at hun tar ut lisens igjen neste år om muligheten er til stede.

Ridelærer og driver av Norwegian Jockeyschool, Julianne Devold, tok ut lisens, men red ikke løp i år. Mer om henne kan dere lese om på side 42.

Nilton Smith tok også ut lisens inneværende sesong, men det ble ikke noen ritt.

Vi håper alle nye og gamle tar ut lisens, og fortsetter det gode arbeidet amatørryttere gjør for sporten vår.

Fire klare løpere til løpetest. Fra venstre; Cicero Lemos, James Fitzmaurice, Ingrid Vik og Fernando Manzo. Foto: NoARK

Glenn Smith vinner med Pocket Pincher i 2000. Foto: Hesteguiden.com

Nilton Smith fikk vi dessverre kun se i banen under oppridningen. Foto: NoARK

Actionbilde fra starten i oppridningsløpet. Fra venstre; Nilton Smith, Julianne Devold, Mille Gjerdalen, Fernando Manzo og Michelle Palmberg. Alle fikk godkjent «eksamen». Foto: NoARK

Er du medlem av NoARK?

NoARK jobber for å bedre amatørernes vilkår i galoppporten og legger stor vekt på kurs, opplæring og sikkerhet.

Medlemsskapet inkluderer:

- Ulykkesforsikring (Gjensidige) ved omgang med hest i trening (ridning i løp/trening, leieing til løp) og ridning på ponnianrangementer organisert av Norsk Jockeyklub/NoARK.
- Kurs med redusert pris og fortrinnsrett på deltagelse.
- Medlemsbladet «Veddeløperen» én gang i året.
- Mulighet til å samle poeng til NoARKs amatørstipend, Øvrevoll Hestesport Cup og andre amatørserier.
- Ri i NoARKs vandrepokal og andre løp forbeholdt medlemmer av NoARK.
- Mulighet til å vinne sammelagt «Best presenterte ekvipasje».
- Mulighet til å starte i ponniløp og delta i ponniserien.

Medlemskontingent 2020

- Fullt medlemsskap m/forsikring 500 kroner
- Ponnimedlemskap m/forsikring 350 kroner
- Støttemedlem u/forsikring 200 kroner

Betales til:
NoARK
Postboks 95
1332 Østerås

Kontonummer: 6228.05.52858
Husk å oppgi fødselsdato og e-post-adresse.

Mer info på www.NoARK.info, eller kontakt oss på NoARK@NoARK.info

Gjennombruddet kom med proffløpene

Står man på og aldri gir seg, i tillegg til en god dose ydmykhet, da blir det suksess. Det er årets profil, Emilie Finckenhagen, et godt eksempel på. Hun har lenge vært en hardtarbeidende amatør som hele tiden har fått til bedre resultater – i år kom gjennombruddet.

Emilie er en travel jente som ikke har mye tid til overs da hun sjonglerer mellom stall og barnehagestudier på Hamar. Vi klarte likevel å kapre henne en kveld i høstmørket for en snakk om oppveksten med hest, veien inn i galoppporten og karrieren som amatørytter.

Oppvekst med hest og ponnigalopp

Når og hvordan fikk du hest som hobby?

– Jeg har alltid vært glad i dyr. Familiegården vår på Undset er nabogården til Rendalen Fjellridning, så veien bort til hestene var kort, og da jeg var ni år begynte jeg å ri så mye jeg kunne når jeg var der. Hver sommer var jeg på rideleir i fjellet, og man kan trygt si jeg ble bitt av hestebasillen, smiler Emilie og drømmer seg tilbake.

Hvordan kom du inn i galoppporten?

– Da jeg fylte tolv år ble jeg kjent med Dina Heggum (tidligere amatørytter, red.anm.) og Christina Inngjerdingen, som gikk i parallellklassen min, som begge red ponnier hos galopptrener Jenny B. Hansen. Jeg fikk først en sprangponni på fôr. Etter hvert begynte jeg å jobbe i Jennys kattepensjonat, og det tok ikke lang tid før jeg fikk galoppnieren på stallen, Naomi, på fôr istedenfor. Da Jenny lurte på om jeg ville ri Naomi flere ganger i uken, fikk jeg meg også jobb hos Petite Frisørene for å få råd til det, forteller Emilie – ingen ting er kommet gratis til henne.

Emilie forteller videre at Jenny og Naomi presenterte henne for galoppporten ved at hun fikk bli med galopphestene på turer, og etter hvert fikk ri Naomi på banen selv.

– Jeg var så heldig at jeg fikk to fine sesonger med Naomi i ponniløp, hvor

Sprangtrening på Øvrevolls midtbane for Emilie og Naomi. Foto: Privat

jeg fikk flere 2. plasser. I tillegg begynte jeg å ri galopphestene på tur. Første galopphest jeg red var Ovation, som Camilla Graver (også amatørytter, red. anm.) eide. Jeg fikk ri ham på tur og på travsporet på midtbanen, og jeg ble også med til Göteborg der Camilla skulle ri Ovation i amatørøp. Dette var veldig stas, og det var vel der og da jeg fant ut at jeg ville gjøre det samme, sier Emilie ivrig med stjerner i øynene.

– Etterhvert red jeg flere hester for Jenny i trening. Jeg begynte å dra på alle løpsdagene på Øvrevoll og tok bilder av hester i trening og løp. En dag kontaktet Silja Støren meg for å ta noen salgsbilder av hester som Are Hyldmo hadde i trening. Jeg møtte opp og ble fort spurt om jeg ville begynne å ri litt for ham i helgene. Dette var veldig stas, og jeg møtte opp neste helg... og der

har jeg vært siden!, sier Emilie mens hun smiler godt.

Helgene ble også brukt i stallen, først hos Are og så hos Jenny.

– Da jeg begynte på videregående skole, valgte jeg den nærmeste skolen, Eikeli, så jeg rakk å ri en hest om morgenen før skolen startet. Skoleferier ble brukt i stallen – ja, all tiden utover skolen gikk til hestene. Vennene hadde jeg også i sporten, så da ble det to fluer i én smekk. Jeg var veldig heldig med stegene inn i galoppverden og har lært av de beste, sier hun fornøyd.

Hva har du kunnet ta med deg av erfaring fra ponnigaloppen når du gikk over til «de store hestene»?

– Jeg lærte masse fra ponnigaloppen siden jeg drev med det en god stund før jeg gikk over til de store hestene. Bare

Emilie og Naomi trener mot pinniløp. Foto: Privat

det med sits og stil var nyttig, hvordan holde igjen en hest på banen, og ikke minst gloseboken for galoppfolk, minnes Emilie.

Amatørkarrieren utvikler seg

Når red du ditt første løp?

– Jeg tok ut amatørlicens i 2014, men fikk ikke ridd løp det året da jeg brakk ryggen like etterpå, forteller Emilie.

Det stoppet henne tydeligvis ikke:

– I 2015 fikk jeg ridd fire løp på slutten av sesongen. Alle rittene var for Are Hyldmo. Den første hesten jeg red i løp var Queen's Delight, som var eid av Jann Pettersen, og vi ble femtehest i mål på 1750 meter dirt. Når jeg ser tilbake på løpet, husker jeg at jeg hoppet ut av startboksene og så var jeg i mål like etter – det er vel sånn de fleste har det med sitt første løp, reflekterer Emilie.

– Jeg fikk ri Queen's Delight igjen allerede i amatørløpet uken etter. Da var det 2400 meter dirt, hvor løpet gikk saktere og jeg var heldig å få innerrail hele veien. Vi lå bak feltet, men kom med en sluttspurt og vant med én lengde. Det er kanskje en av seirene som har betydd mest for meg; min første seier og i tillegg på Queen's Delight, som var favorithesten min i stallen hos Are. Eier Jann Pettersen ga meg sjansen til å ri ham i mange løp, noe jeg er utrolig takknemlig for, sier Emilie ydmykt og glad.

Hvordan er du kommet dit du har i dag med tanke på løpsridning?

– Jeg har kommet dit jeg er i dag takket

være et fint team rundt meg, sier hun beskjedent. Vi kan vel legge til at det også fra hennes side er lagt ned utallige timer i stallen og på hesteryggen for å få det til.

– Are Hyldmo har gitt meg mange fine sjanser på hestene fra stallen, og hesteeiere har vært snille som har stilt med hest i amatørløp. I tillegg har jeg vært heldig å få mye hjelp av Espen Ski, som jeg både trener fysisk og også psykisk med. Han gir meg mye ris og litt ros, vi snakker om taktisk ridning og hvordan ri ulike typer hester. I tillegg har jeg vært noen runder på den mekaniske hesten, Woody, med Espen, der han helst vil at jeg skal være en superheltinne. Dette har vært til stor hjelp, uttrykker hun takknemlig.

Emilie har også fått hjelp av flere på Øvrevoll.

– Jeg er også heldig som har Danny Patil på stallen. Han trekker frem mine svakheter under løp og ser hva jeg kunne gjort annerledes for å oppnå best mulig plassering. Ellers prøver jeg å ha et åpent sinn og ta til meg så mye kunnskap jeg kan, om det er fra trenere, andre jockeys eller eiere. De kjenner som oftest hesten bedre enn meg. Man er aldri ferdig utlært, og det er alltid noe mer å lære om hest, enten det er på bakken eller på hesteryggen, avslutter Emilie.

For oss som kjenner Emilie vet vi at noe av hennes største fordel er hennes lærevillighet og ydmykhet – da blir man raskt bedre.

EMILIE FINCKENHAGEN

- 25 år.
- Antall seiere: 19.
- Antall ritt: 145.
- Favoritthest: Queen's Delight.
- Studerer til å bli barnehagelærer på Høyskolen Innlandet.

Emilie og Naomi etter en 2. plass i pinniløp. Foto: Karoline Sandmo

«Jeg lærte masse fra ponnigaloppen. Bare det med sits og stil var nyttig, hvordan holde igjen en hest på banen og ikke minst gloseboken for galoppfolk»

Dina Heggum på Hakuna Matata til venstre og Emilie på Red Nibble feirer russetiden med en ridetur hos Jenny B. Hansen. Foto: Privat

Emilies første seier kom allerede i hennes andre løp på Queens Delight. Her sammen med eier Jahn Pettersen, trener Are Hyldmo og venninne Cecilie Nygård som leier. Foto: Hesteguiden.com

Du har hatt lisens siden 2014, og det var i 2020 det skikkelig løsnet. Hva gjorde du for å få til dette?

– Jeg er beinskjør og har slitt med mange brukne bein i kroppen, så det å drive med galopphest kan være en utfordring. Med et godt kosthold og riktig holdning til trening, fungerer kropp og sinn heldigvis bra. Jeg har bygget meg opp sakte, men sikkert, og med det har også mulighetene kommet, forteller Emilie.

Hun tok sin tiende seier i slutten av 2019, og har man ti seiere som amatørrytter kan man også ri proffløp.

– På grunn av korona-viruset var det mangel på jockeyer i starten av denne sesongen, og da var jeg så heldig å få flere muligheter i proffløpene. Det passet bra at det også ble stopp i undervisningen på studiet samtidig, så jeg hadde tid til å ri mer i trening – for mange løp krever en sterk kropp! Det morsomme med første løpsdag var at jeg ikke hadde ritt i amatørløpet, men i et proffløp. Etter det har jeg hatt to til tre ritt per løpsdag, noe som har vært kjempestas. Jeg har også ridd fire løp på rappen og kjent på det å være jockey. Det har vært utrolig gøy, og jeg er enormt takknemlig for alle sjansene jeg har fått i år, oppsummerer Emilie.

Hva er ditt beste minne fra 2020-sesongen?

– Jeg har hatt min beste sesong i år, så jeg tar med meg alt det gode. De beste minnene er nok første løpsdag, da fikk jeg ri mitt første proffløp på hesten Crossroad Blues og vi endte på en 3. plass, og da jeg tok min første dobbeltseier 21. mai. Jeg vant med Eteral Flame i amatørløpet, som er trent og eid av Annie De Mora, etter at vi tok kommandoen tidlig på oppløpet og vant overlegent. I tillegg vant jeg med Fort, som er eid av Jenny B. Hansen og Zoulika Gheziel. Her lå vi i front fra start til mål. En utrolig bra dag, minnes Emilie.

Hva er den største seieren din i år og totalt i karrieren?

– Den største seieren i år må være da jeg red jeg mitt andre proffløp på hesten Time to Dream, som endte med første seier for hesten og første proffløp-seier for meg. I tillegg rir jeg hesten mye i trening, som gjør det ekstra gøy, forteller Emilie, som er tydelig stolt av den seieren.

– Den største seieren så langt i karrieren er nok i USA, der vant jeg på Parx Racecourse i Philadelphia, i serien Fegentri World Cup of Nations. Bare det å vinne løp i USA er stort, det var masse

publikum og den norske nasjonalsangen ble spilt i vinnerpaddocken, gliser Emilie.

Du nådde å ri et løp i utlandet tidlig i år, i regi av Fegentri, før koronaen kom? Hvordan var det?

– Det var en fantastisk opplevelse! Jeg fikk reise til Martinique i en hel uke. Det er virkelig en paradiso som jeg gjerne vil besøke igjen. Selve løpet gikk ikke så bra og jeg endte på en 6. plass, men hesten var snill og det var en hyggelig atmosfære under løpene. Så jeg er veldig takknemlig for erfaringen og opplevelsen, oppsummerer Emilie.

Hesteeier x2

Du har lenge hatt egen løpshest også. Hvordan har det vært? Fortell!

– Jeg overtok Queen's Delight vinteren 2017–2018 av Jann Pettersen, som visste hvor glad jeg var i hesten, forteller hun litt ekstra ivrig.

Hun forteller at hun ga Queen's Delight kallenavnet «Prinsen» og at han var en meget spesiell hest.

– Det beste han visste var å ta flyjumps og leke kenguru. Jeg fikk ofte mange kommentarer på at jeg burde tatt han med til den spanske rideskolen, der de driver med hopp uten hinder.

Emilie og Prinsen vinner et av sine fem løp sammen, her i Emilies egne eierfarger høsten 2019. Queen's Delight sto i trening hos Are Hyldmo i hele sin løpskarriere. Foto: Hesteguiden.com

Prinsen har lært meg utrolig mye i løp og trening, da han sa ifra om det var noe han ikke likte og jeg måtte ri på hans premisser. Det er han jeg har falt av mest per i dag, men allikevel hadde vi en rar kjemi. Vi vant fem amatørlop sammen. I tillegg vant han syv løp under mitt eie og hadde flere gode plasseringer, noe som gir litt penger som eier. Det var veldig gøy å faktisk få en slant for hobbyen sin, smiler Emilie fornøyd.

Emilie oppsummerer årene med Prinsen som helt supre, og beskriver ham som hennes egen diamant. Uansett

hvor dårlig dag hun hadde hatt, eller hvor sliten hun var, lyste han alltid opp hverdagen.

– Jeg har vært veldig heldig og hatt et godt samarbeid med familien Grande, som har egen gård på Kløfta med flere galopphester. Prinsen har de siste årene fått komme opp dit og trent litt annerledes. Det passet også bra da jeg studerer på Hamar. Der har vi prøvd dressur (med dressursal), cantret på jorder, dratt til galoppsporet på Flatner ved Gardermoen og kost oss på lange turer i skogen. Han ble til slutt en ride-

galopphest, og vi har vært ute og cantret i banen med sprangsal, hoppet hekker og bare kost oss. I tillegg ble Prinsen faktisk veldig snill med årene og var en veldig god læremester som mange har lært av, forteller Emilie.

Vi kan også legge til at Emilie blant annet har lånt ut Queen's Delight til nye amatørryttere som skulle ri på banen for første gang og en amatørrytter som trengte hest i opprinningsløpet for å ta sin amatørrytterlisens – det er generøst både for rytterne og sporten.

– Jeg mistet dessverre Queens nå i

Vi utfører alt innen turer, innenlands og utenlands
Telefon: 22 64 22 40 • pa@paminibuss.no • www.paminibuss.no

PA minibuss
P.A minibuss

Emilie cantrer Are Hyldmos egen hest Tookwino i 2018, før de vant et amatørlop sammen. Foto: Privat

«Jeg er beinskjør og har slitt med mange brukne bein i kroppen, så det å drive med galopphest kan være en utfordring. Med et godt kosthold og riktig holdning til trening fungerer kropp og sinn heldigvis bra.»

Emilie vinner på Fort i mai, eid av Jenny B. Hansen og Zoulika Gheziel og trent av Rafael Freire. Denne dagen tok hun sin første dobbeltseier da hun vant med Eternal Flame også. Foto: Hesteguiden.com

oktober, og han har virkelig satt sine spor i hjertet. Han er virkelig en «once in a life time»-hest jeg kommer til å savne så mye, sier hun med tårer i øynene.

Heldigvis får hun fortsatt dagene til å gå, for i sommer kjøpte hun en galopphest for pengene hun egentlig hadde spart opp til å bruke på et utvekslingsemester til Nairobi i Afrika. Semesteret ble kansellert på grunn av korona. Det måtte vi høre litt mer om.

– Jeg kjøpte en norskoppdrettet to år gammel hoppe sammen med kjæresten min, Ole Marius Hoddø, og et vennepar, Joakim Aune og Siril Skogbrott. Vi kaller oss Conquer Stables, ler hun.

Så i tillegg til å hjelpe nye amatør-ryttere i sporten, har hun nå også skaffet nye hesteeiere. Imponerende!

Hesten, som heter Lady Maleficent, kommer fra Knut O. Arnesen, oppdrettet av Black Moon Breeding.

– Igjen ble det en spesiell hest, og ikke

minst hoppe med sterk vilje og lange ører, sier Emile lurt, før hun forteller videre:

– Queen's Delight og Lady Maleficent fikk noen måneder sammen som søster og bror. Dette har vært et veldig morsomt prosjekt, og det er alltid gøy med nye folk inn i sporten.

Emilies tålmodige og harde arbeid har betalt seg også her. Lady Maleficent debuterte med en 3. plass i NM, så vant hun Øvrevoll Hesteeierforening Vandrepokal, før hun avsluttet som en god nummer to etter årets mestseirende hest, Purple Ace, i Norsk Rikstoto Oppdrettslop.

– Hun fikk navnet etter heksa i Tornerose, da hun er en «mistress of evil», men samtidig en hest med stort hjerte. Maleficent er med på det meste, fra leieturer med hund, barbakturer på veien og joggeturer med meg. Hun har blitt en super treningsvenninne, og vi

i Conquer Stables gleder oss til 3-års-sesongen.

Emilies fremtid

Nå har vi snakket mye om oppvekst og året i år. La oss se litt fremover: Hva er planene for vinteren?

– Jeg skal fortsette å studere og så skal jeg pusse opp leiligheten på Hamar, og selvfølgelig få ridd så mye som mulig. På grunn av korona blir det nok ikke så mye reising, men jeg håper å få til noen turer på fjellet.

Hva er målene dine for 2021-sesongen?

– Målet må jo være å toppe 2020-sesongen, og så må jeg jo klare å ta amatørchampionatet en gang. I år endte det med flere seiere i profflop enn amatørlop. Noe som er veldig stas, men det blir ikke et championat ut av det. Det hadde vært veldig moro å få til!

Hva gjør du når du ikke rir?

– Jeg har jobbet mye med barn tidligere og går derfor nå barnehagelærerutdanningen på Høyskolen Innlandet. Pedagogikk syntes jeg er veldig spennende og jeg trives med studiet. Ellers liker jeg å tegne og male på fritiden, det jeg syntes er veldig befriende i en hektisk hverdag. Og så sitter jeg i styret i NoARK, da jeg ønsker å bidra til best mulig forhold og muligheter for amatørrytterne.

Og til slutt Emilie, må vi jo stille det store spørsmålet: Hva er din største drøm?

– Ah, min største drøm er å få kjøpt et småbruk der jeg kan ha hest og andre dyr, og starte opp en gårdsbarnehage der, svarer Emilie drømmende.

Vi ønsker Emilie lykke til videre på ferden! Vi er sikre på at du når mange nye høyder på din vei, og at du fortsetter å bidra i sporten som amatørrytter, hesteeier og rekrutterer både på rytter og hesteeierfronten. Du er en stor inspirasjon og et forbilde i sporten!

Emilie med sin nye 2-åring, Lady Maleficent, før canter på banen. Foto: Privat

Prinsen gir Emilie et stort suss, et av de mange triksene hun hadde lært ham. Foto: Privat

TRE KJAPPE FOR MOTIVASJON TIL NYE I SPORTEN

1) Hva er det som gjør galoppporten så spesiell for deg?

Det er jo noe med fart og spenning. Det å krysse mållinjen først er en utrolig god følelse. Man må være i ett med hest, og det å kontrollere et dyr i så høy hastighet gir et skikkelig adrenalinkikk.

2) Tips til andre som ønsker å komme inn i galoppporten?

Ta kontakt med trenere. Vi har alle startet med å koste stallgangen, leid hester til løp og observert hester og ryttere i banen. Det er en fantastisk sport som gir mye mestringsfølelse.

3) Tips til andre amatørryttere?

Bli med på kurs som NoARK arrangerer, hold deg i form og ha det gøy i trening og løp. Ingen følelse slår adrenalinet og den følelsen man sitter med på hesteryggen i galopp. Nyt hvert sekund og gjør ditt beste, så kan man nå langt.

Unike muligheter siden 1988

NoARK ble stiftet i 1988, og ble medlem av Fegentri samme år. Allerede første året arrangerte vi det første Fegentri-løpet på Øvrevoll.

Glenn Smith
1993–1995

GLENN SMITH – FØDT PÅ HESTERYGGEN

Glenn ble født inn i en hestefamilie, da faren hans var trener på Øvrevoll. Hest ble en naturlig del av barndommen til Glenn, og han red galopphester fra han var ca. ti år gammel. I tillegg kjøpte familien en løpsponni, Vicke, en gotlandsruss fra Sverige. Den red Glenn rundt 30 løp på og det ble hele 29 seire.

Da Glenn ble 15 år, debuterte han på familiens Nordic Sea i amatørlop. 19 år gammel red Glenn sitt første Fegentri-løp hjemme på Øvrevoll, og det samme året ble det to Fegentri-løp i Sverige. Året etter red han i Skandinavia pluss i Holland, og det neste året la han USA til på listen. Etter dette red Glenn bare noen få Fegentri-løp, da han flyttet til England, og da han kom hjem derfra tok han steget og ble jockeylærling.

Som amatør fikk Glenn 10–12 seire, men totalt har han rundt 60–70 vinnere. I 1997 hadde Glenn en stygg ulykke og med enda en ulykke i 2001, la han løpsstøvlene på hyllen. I 2003 sluttet han helt med hest, men i år kom han tilbake for fullt.

«Det råeste jeg var med på i Fegentri var da vi skulle ri på Strømsholm og vi ble ønsket velkommen på en helt fantastisk måte. Vi ble invitert til slottet til den svenske Kongen! Der ble

champagneflaskene sablet, og rytterne måtte drikke den før de red. Benny Anderson og mange andre kjendiser var på plass. Strømsholm er for øvrig den kuleste banen jeg har ridd på!»

Trine Langvad
1997–2001

TRINE LANGVAD – NORGES FØRSTE VERDENSMESTER

Trine red sitt første amatørlop i 1983. Hun red Fegentri for Norge i årene 1997 til 2001 og ble Norges første verdensmester i 1999.

Trine forteller: Å få lov til å representere Norge i Europa, USA og Asia var en ære. Vertslandene gjorde alt de kunne for at vi skulle få en super opplevelse både på løpsbanen og utenfor. Ofte arrangerte de middager og underholdning. Vi var blant annet på musicals og båtturer. Som regel var det de samme ryttere fra de forskjellige landene, så vi ble godt kjent i løpet av sesongen. Flere av oss holder fortsatt kontakten.

Siden hun la løpsstøvlene på hyllen etter sesongen 2003 har Trine bodd i England og jobber nå innenfor veterinærindustrien i London.

Nils-Øyvind Dieseth
2000–2004

NILS-ØYVIND DIESETH – FEGENTRI 20 ÅR ETTER DEBUTEN

Nils-Øyvind forteller: Sent på året 1976 ble mitt første bekjentskap med fullblodshesten og galoppmiljøet. Da kom jeg til stallen hos Arnfinn Lund i Nittedal, som på den tiden hadde ca. 30 løpshester og to ponnier. Den første tiden ble det mest riding på ponnierne og jobbing i stallen. Men det tok ikke lang tid før jeg begynte å ri de snilleste løpshestene. Etterhvert som jeg fikk mer erfaring fikk jeg også mer krevende hester å ri, og om treneren følte at du hadde fått litt vel mye selvtilitt, så hendte det du fikk en litt ekstra vanskelig hest!

Comeback

Fem år senere, i 1981, red jeg mitt første løp. Det ble en 4. plass. Det ble med det ene løpet, og den samme sommeren begynte jeg i rørlærlære. De neste to årene ble det ikke like mye ridning, men i 1991 kjøpte meg en andel i en løpshest og siden har jeg holdt ridningen i gang. 13 år etter debuten red jeg mitt neste løp og det ble seier i første forsøk.

Første møte med Fegentri

Jeg red mitt første Fegentri-løp i 2000, og husker spesielt god mitt første løp utenfor Skandinavia. Det var tidlig i februar og det var 20 minusgrader hjemme og ti plussgrader, palmetrær,

modne appelsiner på trærne langs hovedveien inn til Sevilla i Spania. Jeg ble hentet på flyplassen av den spanske Fegentri-rytteren Guillermo Arrizcoreta. Vel fremme på hotellet, møtte jeg den franske rytteren Thirrey Stegert. Dette var to fantastisk hyggelige og dyktige hestemennesker. Vi møttes mange ganger de neste årene på ulike baner i forskjellige land, og hadde det utrolig mye gøy sammen.

Utvikling som rytter

Som rytter utvikler du deg enormt gjennom å reise rundt på denne måten. Fra tid til annen fikk du rideordre på et språk du i beste fall kun var i stand til å bestille et glass vin på, så sagt med andre ord, du forstod i prinsippet ingenting. Da var det viktig å prøve å være så godt forberedt som mulig, som for eksempel å se på statistikken som står i programmet for å se hvem som pleide å vinne løp på denne banen, og prøve se hvordan de red.

Du går alltid banen før løpet, der prøver du å tegne deg et bilde av hvor du ønsker å ligge i de forskjellige fasene av løpet, og prøve å koke dette sammen med det du har forstått av rideordene.

Jeg var så heldig å få representere Norge fra 2000–2004. Vanligvis prøver NoARK å sende samme rytter to år på rad, men i mitt tilfelle ble det litt mer da vi var så få menn som fylte kriteriene for å kunne ri Fegentri.

En kabal

For meg var dette en fantastisk reise, men det var selvsagt til tider krevende å få kabalen til å gå opp med fast jobb og to hester vi hadde daglig omsorg for. Men med god hjelp fra min samboer, og ikke minst fra arbeidsgiver gikk det bra.

Jeg holder fortsatt på med løpshester, selv om det er ca. 15 år siden jeg red mitt (foreløpig) siste løp. Jeg rir ikke daglig lenger, men jeg rir i det minste fortsatt flere ganger i uken. Jeg er for tiden medeier i en hest som heter Two Times, som står i trening hos Cathrine Erichsen på Øvrevoll om sommeren, og som Helen Nordahl og jeg har daglig omsorg for gjennom vinteren hjemme i Nittedal.

«Som rytter utvikler du deg enormt gjennom å reise rundt på denne måten. Rideordre kunne komme på et språk du ikke kunne. Da var det viktig å prøve å være så godt forberedt som mulig.»

Nils-Øyvind ligger nest sist og var nummer tre i mål i Sanlucar de Barrameda i 2002.

Gunnhild rir i sesongavslutningen på Gran Canaria.

Gunnhild Naustdal
2002

GUNNHILD NAUSTDAL – FRA HEST TIL GOLF

Gunnhild forteller: I 2002 var jeg så heldig å få ta over etter Trine Langvad som hadde ridd for Norge i flere år. Det var fantastisk å få ri på alt fra en liten landlig bane i Italia, til de store banene i Tyskland. Jeg husker også godt Newbury i England, som var en fantastisk bane

å ri på. Det ble også en tur til USA og det var utrolig gøy å ha fått muligheten til å ri løp der. Jeg endte til slutt på 5. plass sammenlagt etter seier i Ungarn, en 2. plass med Dark Diamond på hjemmebane og gode plasseringer både i England og USA. Italias rytter vant dette året med hele seks seire på åtte ritt.

Jeg har hatt amatørtrenerlisens, men ikke trent egen hest siden vi solgte vår siste hest, Faiza, i 2016. Jeg jobber nå som helsesekretær, og de siste årene har det blitt mer og mer golf og mindre hest, men jeg savner hester innimellom og jobber fortsatt litt på løpsdager.

«Alle som får mulighet til å ri Fegentri bør gripe sjansen, gir deg mange gode minner for livet»

Elisabet Johansson
2004 og 2005

ELISABET JOHANSSON – SVENSKEN SOM BARE SKULLE BLI ETT ÅR

Elisabet forteller: Jeg er nå blitt 45 år, har samboer og tre barn på 6, 10 og 13 år. Min interesse for hest startet da jeg var syv år og begynte på rideskole. Da jeg var rundt ti år begynte jeg med galopphester hos min nabo Anne-Beth Thørn som var amatørtrener. Der fikk jeg ordentlig opplæring på hest med start på en «shettis», til en fullblodsaraber og så til en ekte fullblodshest.

Jeg hadde flaks da Anne-Beth lånte en shettis og en fullblodsaraber som selskap til fullblodshesten, og jeg fikk lov til å passe på de mindre hestene. Jeg fikk også være med på ponnigaloppen i Sverige med disse hestene. Anne-Beth hadde mange bekjente i Newmarket, så da jeg hadde ridd fullblods en stund sendte hun meg dit i sommerferien da jeg var 15 år, og jeg var der i en hel måned.

«Fegentri har gitt meg mange gode minner og venner for livet!»

En liten tur til Norge

Da jeg flyttet til Norge i 1998 med noen venner, var planen å bli i ett år, slik som planen til nesten alle svensker i Norge er. Men nå over 20 år senere bor jeg fremdeles i Oslo. Jeg tok kontakt med Pia Høiom, som hadde flyttet fra Sverige til Norge for å teste lykken som profftrener, og det førte til at jeg begynte å ri amatørlop for Pia. Etter hvert begynte jeg også å ri ut for Wido Neuroth noen ganger i uka. Der fikk jeg virkelig lært meg å ri på banen og håndtere mange ulike hester. Jeg fikk også ofte ri jobb på hestene i trening, noe man kanskje ikke får gjøre så ofte hos mindre trenere siden de ikke har like mange hester. Da jeg begynte hos Wido, var jeg virkelig glad for at jeg hadde fått så god støtte og opplæring fra Anne-Beth Thørn og Pia. Hadde det ikke vært for de to, så hadde jeg nok ikke klart meg hos Wido.

Championatet var starten

Etter hvert fikk jeg flere ritt fra ulike trenere som førte til flere seire og gjorde at jeg vant amatørchampionatet i Norge. Etter dette fikk jeg forespørsel om jeg ville ri Fegentri og representere Norge, og hvem ville vel sagt nei til det?

Fegentri ga meg noen helt fantastiske år. Man reiser til så mange ulike land, treffer så mange forskjellige mennesker og opplever mange ulike kulturer og får nye matopplevelser. I hvert land vi kom til fikk vi virkelig oppleve byen med guidede turer på hvert sted.

Men det kan selvsagt også være tøft når det ikke går så bra i et løp, men man lærer seg å håndtere kritikk. Det å lytte til tilbakemeldinger, slik at man gjør det bedre neste gang. Ha føttene plantet godt på jorden og svar ærlig på hvordan hesten var i løpet, er mitt tips her.

Man kjente seg ofte som en liten superstjerne. Spesielt i Munchen husker jeg at vi fikk egen sjåfør i fin bil, som hentet oss på flyplassen og som stod og ventet på oss med våre navn på et skilt og kjørte oss til hotellet og banen vi skulle ri på.

I Fegentri får man venner for livet i ulike land. Det er en fantastisk opplevelse og gir utrolig mye glede, som man alltid kommer til å huske.

Nå jobber jeg på Hotel Bristol som konferansesjef, så det blir ikke så mye hest på meg bortsett fra når jeg hjelper min datter med ponniridning på Stovner rideskole. Jeg savner galoppmiljøet og kommer til å komme tilbake på en eller annen måte.

Jan-Erik Neuroth
2005 og 2006

JAN-ERIK NEUROTH – STORTALENTET SOM BLE VERDENSMESTER FØR HAN BLE PROFFJOCKEY

Som sønn av stortrener Wido Neuroth er Jan-Erik er selvsagt «flasket opp» med hest. Han startet med ponni da han var fem år, men ifølge ham selv var han ikke så ivrig på den tiden. Ponnien Alphabet hjalp på interessen, og det ble flere sesonger som ponnirytter før han som 15-åring debuterte i amatørlop. Det ble hele tre seire på Jan-Erik den første sesongen i banen, og det på bare åtte ritt.

Jan-Erik red Fegentri i 2005 og 2006 og ble i 2006 Norges andre sammenlagtvinner i Fegentri gjennom tidene. Han ble jockeylærling i 2008, og har som kjent etablert seg som en av Skandinavias absolutte topp-jockeyer. I tillegg til å være jockey har han tatt svennebrev som telekommunikasjonsmontør, så han har noe å falle tilbake på om han ikke skal jobbe med hest bestandig.

«Fegentri ga meg mye glede, jeg fikk bedre rideferdigheter og utrolig mange gode minner fra rundt om i verden.»

Jan-Erik Neuroth passerer målstreken som verdensmester i Santander i Nord-Spania i 2006.

Sofie Langvad
2006 og 2007

SOFIE LANGVAD – EN FANTASTISK 2. Plass OG LEGESTUDIER

Sofie ble født inn i en galoppfamilie, og satt på en hest før hun kunne gå. Løpskarrieren hennes startet som ponnirytter da hun var åtte år, og hun red sitt første løp da hun var 15 år.

Sofie oppnådde fantastiske resultater i Fegentri med hele fire seire, noe som holdt til en 2. plass sammenlagt. Hun vant blant annet løp i England og på Mauritius. Etter at Sofie hadde ridd Fegentri det ene året med suksess var hun egentlig klar for et år til med reising, men da kom hun inn på medisinstudiet. Dette ble starten på hennes nye karriere. Sofie var ferdig lege i 2014 og jobber nå som anestesilege på Drammen sykehus. På fritiden klatrer hun norske fjell sammen med familien. Ridning er nå et tilbakelagt kapittel, men Sofie har mange gode minner fra tiden hun red Fegentri.

«Jeg føler meg utrolig heldig som fikk sjansen til å delta i Fegentri! Mange morsomme reisemål, spennende konkurranser og ikke minst samholdet med de andre deltakerne. Det er virkelig en opplevelse jeg aldri ville vært foruten.»

Gina Mathisen
2008

GINA MATHISEN – FRA LEDENDE AMATØRRYTTER TIL LEDENDE AMATØRTRENER

Hesteinteressen kom tidlig hos Gina, og i oppveksten i Narvik red hun på de få hestene som var tilgjengelige for utlån. Hennes første møte med galopphester kom da hun tilbrakte en sommer hos Terje Dahl på Øvrevoll som 18-åring. Etter dette ble det mest sprangridning før hun og samboeren bestemte seg for å kjøpe galopphest. Gina red sitt første løp i 1998, og løpsridningen økte i årene som kom, og i 2000 kom

hennes første seier. Det ble til sammen 13 seire i som amatørrytter på Gina. Hun la løpsstøvle på hyllen etter å ha representert Norge i Fegentri i 2008.

Gina jobber som sykepleier ved siden av å drive gård i Andebu med en eiendom på 400 mål, hvorav 130 er dyrket mark og resten skog. Det er en stor flott stall på gården der de har både løpshester og avl av galopphester. I 2017 fikk de laget 600 meter treningsspor på tomten noe som gjør det enklere å trene hester. Gina er vår absolutt fremste amatørtrener.

«Fegentri ga meg en fantastisk mulighet til å reise for å se andre land og andre baner, noe som ga meg en unik erfaring.»

Sofie som vinner midnattsløp i Mijas i Spania med Oceaninternational i 2007.

Gina på La Zarzuela i Madrid på Azinda som endte med en 4. plass i 2008.

Cathrine Fortune
2008, 2009 og 2010

CATHRINE FORTUNE – VÅR MEST REISEVANTE AMATØRRYTTER

Cathrine kom inn i galoppporten som 14 åring, og hadde tidlig en drøm å få representere Norge i Fegentri. Hun har ridd flere hundre løp og har ridd og jobbet med galopphester mange spennende steder rundt i verden. I 2008 kom turen til Cathrine, og hun red sine første Fegentri-løp den høsten. De neste tre årene reiste hun verden rundt som Norges representant og fikk med seg fire seire, blant annet på fantastiske Mauritius. Cathrine rir ikke lengre løp, men koser seg med å ri ut en lot hos Annike Bye Hansen før hun drar på kontoret.

Cathrine jobber hos Løvenskiold Skog, og har veldig fleksibel arbeidstid så hun har mulighet til å kombinere jobb og hobby. Hun er stort sett den som reiser med stallens hester når de skal starte i Sverige og Danmark. Cathrine er bosatt i vakre Sørkedalen med mannen sin John Fortune, eks-galopphesten, Maraboux Javilex, og whippetene Pippa og Saga.

«Fegentri var en livsstil, en fantastisk måte å se verden på, og opplevelser jeg vil huske for alltid!»

Kjetil Kjær
2010 og 2011

KJETIL KJÆR – FRA AMATØRRYTTER TIL ASSISTENTTRENER

Kjetil har vokst opp på gård i Brunlanes, utenfor Stavern, og dermed alltid hatt hest og dyr rundt seg. Han begynte

Cathrine Fortune etter seieren i Princess Royal Cup på Mauritius i 2010.

på Brunla rideskole sammen med en kompis, og et par år senere skulle Kjetils første hest kjøpes inn. «Det må være en fullblods som kan starte løp!», bestemte pappaen til Kjetil, for det hadde alltid han ønsket seg.

Som sagt så gjort, pappa Petter, Kjetil og amatørtrener Tor Arne Kjerulf reiste til Øvrevoll og tok med seg hesten Escalone tilbake til Brunlanes. Den da 12-år gamle Kjetil visste jo ikke annet enn at han hadde kjøpt seg en hest, som visstnok skulle løpe fort. Pappa Petter og Kjetil tok kontakt med Bendik Bø som trente sine galopphester og travere på Brunla gård på den tiden. De fikk hjelp med treningen og Kjetil hjalp til i stallen til Bø så ofte han kunne.

Siste finish hos Rune Haugen

Som noen vet så flyttet Bø trener-virksomheten sin til Sverige og Kjetil måtte finne seg en ny trener han kunne ri for i «oppløpet» mot amatørlicensen. Rune Haugen sin stall i Skoger ble svaret, og der gjorde Kjetil sine siste forberedelser før han entret startboksene og løp på Øvrevoll i 2007.

Kjetil gikk på Melsom videregående skole på hestelinjen og hadde mesteparten av sine fremganger under denne tiden. Samtidig som det gikk bra for amatørrytter Kjer, så trente og eide han galopphesten, Wattan, som gikk fra å være en «amatorhest» til å hevde seg i toppen blant de norskfødte. Kjetil og Wattan vant hele fire løp sammen!

Etter videregående skole jobbet Kjetil som treningsrytter hos Rune Haugen i Skoger og fikk også oppleve Newmarket

med noen av hestene til Haugen som skulle starte og selges på auksjon der.

Assistenttrener

Kjetil hadde så en «normal» jobb, utenom hest, for Bama i Larvik, samtidig som han hadde tre galopphester hjemme på gården til familien Kjær. Senhøstes 2013 skulle alt endre seg da Cathrine Slettemark ringte og lurte på om de skulle slå seg sammen og trene hester sammen på Øvrevoll. Etter noe betenkningstid, slo Kjetil til og jobbet som assistenttrener for Cathrine i fire år, før han forlot galoppporten som heltidsjobb.

Kjetil rir en eller to hester hver dag for sin tidligere sjef, og han jobber i startboksene hver løpsdag. I tillegg er han en del av styret i NoARK. I dag jobber Kjetil i et firma som importerer landbruksmaskiner, jaktutstyr, samt alt man trenger til stall og fjøs.

«Fegentri ga meg to fantastiske år! Jeg lærte mye, ble kjent med mange fine mennesker og fikk reise til steder jeg aldri ville ha opplevd om det ikke var for mulighetene Fegentri gir rytterne. Tusen takk til Fegentri og til vår nasjonale klubb som gjør en fantastisk jobb for amatørryttere over hele kloden.»

Victoria Allers
2011 og 2012

VICTORIA ALLERS – HOBBYRYTTER SOM PRIORITERER FAMILIE OG JOBB

Victoria vokste opp i nærheten av Ørevoll og hun ble tidlig bergtatt av galoppporten. Ponnigaloppen ble Victorias vei inn i sporten, og hun begynte etter hvert å ri de store hestene. Da hun ble 15 år tok hun ut amatørrytterlisens for første gang og hun red noen løp i året de neste årene. Victoria studerte i København og red ut i trening på Klampenborg. Da hun kom tilbake til Norge fokuserte hun på å ri mest mulig i trening og på løpsridning ved siden av fulltidsstilling som produktsjef i Orkla.

Victorias fikk to sesonger som Fegentri-rytter, noe som resulterte i to seire og en 4. og en 6. plass i sammendraget. Hun red løp et par år etter Fegentri, men ga seg da hun ble mamma i 2014. Victoria har to sønner og jobber fulltid som VP Insight & Innovation i Orkla. Hun er fortsatt veldig glad i sporten, men tiden er knapp, og hun rir bare innimellom når hun har mulighet. Hun er styremedlem i NoARK og tar jevnlig guttene sine med til stallen hun var på da hun var barn for å passe på at de blir introdusert til denne fantastiske sporten.

«Jeg glemmer aldri alle de fantastiske opplevelsene, minnene og vennene Fegentri ga meg. Jeg drømmer meg ofte tilbake til denne tiden.»

Victoria får rideorde fra treneren til araberhesten hun red i Qatar i 2012. Foto: Privat

Philip Scott Sønsteby i sluttspurt med Mr. Timberlake på Ørevoll i 2015.
Foto: Montebello Foto

Philip Scott Sønsteby
2015

PHILIP SCOTT SØNSTEBY – NY KARRIERE SOM TRAVTRENER I USA

Philip kommer fra en familie som driver med travhester, så hest har alltid ligget til rette for ham.

Høsten 2011 ble Philip tatt med til tidligere Ørevolltrener Rune Haugens stall i Skoger, etter at pappaen til Philip

hadde møtt Rune på travbanen. Derfra gikk det slag i slag for Philip, som raskt lærte seg å ri galopphester. Han var allerede en habil montérytter, noe som sammen med en god porsjon talent hjalp ham med raske progresjonen. Philip red løp allerede våren 2012.

Philip viste raskt talent som rytter. Han er selvsikker og målbevisst. Allerede i 2013 i sin andre sesong blir han amatørrytterchampion på Ørevoll. I 2015 var han blitt gammel nok til å representere Norge i Fegentri, og ut i verden bar det. Philip hadde en veldig fin sesong som Fegentri-rytter med tre seire inkludert en seier i USA. Dette holdt til en 3. plass sammenlagt.

Philip bor og jobber nå i USA, der han stortrives som assistenttrener for travtrener Trond Smedshammer.

Dina Heggum
2015

DINA HEGGUM – FRA PONNI TIL FEGENTRI OG TIL HEST PÅ FULLTID I ENGLAND

Dina ble tidlig interessert i hest og fikk overtalt foreldrene til å få begynne med hest da hun var ni år. Etter hvert ble det ponni på før hos Jenny B. Hansen, og det ble debut i ponniløp da Dina var tolv år gammel. Etterhver ble det stor galopphest og så egen løpshest, Hakuna Matata, som ble den første hesten Dina både red i banen, i løp og som ga henne den første vinneren.

I 2014 løsnet det virkelig for Dina i løpsbanen, og etter bare tre sesonger som løpsrytter ble det Fegentri på henne i 2015. Dina tok tre seire på 15 ritt det året og vant både i Qatar og på selveste Mauritius under International weekend i desember. 2016 skulle bli Dina sin foreløpig siste sesong som løpsrytter, og hun avsluttet med stil. Hele fem seire ble det den sesongen på Øvrevoll. Dina har totalt 23 seire og er fortsatt blant amatørrytterne med flest seire på Øvrevoll de siste par ti-årene.

Dina har flyttet til England sammen med sin engelske samboer og jobber for Charlie Appelby i Newmarket.

Silja Støren
2013, 2014 og 2016

SILJA STØREN – FRA AMATØRRYTTER VIA LÆRLING TIL PROFFTRENER

Silja begynte å ri galopphester da hun var 13 år og å ri amatørlop da hun var 15. Hun red Fegentri tre sesonger og tok til sammen syv seire i Fegentri. Sammenlagt kom hun på 3. plass i 2014. Silja red i tillegg mange løp i IFAHR-serien og i nasjonsserien til Fegentri, så hun har reist mye rundt i verden for å ri løp. Silja ble amatørchampion på Øvrevoll to ganger. Etter det siste året som Fegentri-rytter ble Silja lærling.

Dina først over målstreken i Mannheim i 2015. Foto: Anglo German Racing

Silja i paddocken med Misty Love i Deauville. Foto: Gina Vlaemyck

Her krysser Nora mållinjen først i Istanbul i 2017. Foto: Turkish Jockey Klub

Nå har hun vært lærling i fire år og er blitt proffjockey. Hun skal også ta profftrenerutdanning og vil bli et godt nytt tilskudd til Norges trenere.

Nora Holm
2017

NORA HOLM – FRA PALLPlass I FEGENTRI TIL LÆRLINGCHAMPIONAT

Nora vokste opp med hester med far som er travtrener. Hun startet karrieren med ponnier og har både kjørt og ridd ponniløp siden hun var åtte år. Nora red sitt første løp på Øvrevoll i 2014, og det ble hele fire seire den første sesongen, og hun ble kun slått på antall 2. plasser til championatet. Etter flere år i toppen av de norske amatørrytterne representerte Nora Norge i Fegentri i 2017 med stor suksess. Hun endte med fire vinnere og en 3. plass sammenlagt.

Nora ble jockeylærning i 2018 og jobber for Norges ledende kvinnelige trener, Cathrine Erichsen. Hun har stor suksess og ble i 2020 lærlingchampion på Øvrevoll og fikk en 4. plass på jockeystatistikken. Nora har tilbrakt noen vintre i USA og sist vinter jobbet hun for Eddie Kenneally i Palm Meadows i Florida.

Tidligere har Nora både kjørt travløp og ridd montéløp. Den allsidige rytteren har alle muligheter for å bli en suksessrik proffjockey når lærlingtiden er over.

Willa Schou og DJ's Dream i vinnerpaddock etter seier på hjemmebane i 2018.
Foto: Hesteguiden.com

Willa Schou
2018 og 2019

WILLA SCHOU – SPRANGRYTTEREN SOM BLE JOCKEYLÆRLING

Willa begynte på rideskole kun fem år gammel, og hun ble tidlig ivrig og red nesten hver dag. Brunla gård ved Larvik ble hennes andre hjem og sprangridning lidenskapen. Da Willa var rundt 18 år fikk hun en ny yndlingshest, og det var en galopphest. Hun ble raskt bitt av basillen og allerede året etter red hun sitt første løp. Snart ble fulltidsjobb innen galopp for Willa.

I 2017 tok hun sin første seier. Det ble fire seire det året og en 3. plass på amatørstatistikken. I 2018 ventet hun på den 5. seieren sin for å oppfylle kravet til å ri Fegentri og så snart denne var i boks ble hun Norges representant. Året etter red hun hele Fegentri-sesongen og endte på en 2. plass sammenlagt med seier hjemme og mange gode plasseringer. I både 2018 og 2019 ble Willa amatørchampion.

Willa ble jockeylærning i mars 2020 etter avsluttet Fegentri-sesong og en vinter i Dubai. Hun jobber for den norske trenerchampionen Niels Petersen. Willa hadde en fin første sesong som lærling, og tilbringer nok en vinter i Dubai.

FEGENTRI-RYTTERE

1989	Elisabeth Skjöldt
1990	Cathrine Erichsen, Helene Marwell-Hauge, Morten Buskop.
1991	Morten Buskop
1992	Morten Buskop
1993	Glenn Smith, Cathrine Erichsen og Elisabeth Eker Johannessen
1994	Glenn Smith, Cathrine Erichsen og Elisabeth Eker Johannessen
1995	Glenn Smith
1996	Hanne Jørgensen
1997	Trine Langvad
1998	Trine Langvad
1999	Trine Langvad
2000	Trine Langvad og Nils-Øyvind Dieseth
2001	Trine Langvad og Nils-Øyvind Dieseth
2002	Gunnhild Naustdal og Nils-Øyvind Dieseth
2003	Anja Luhnenshloss og Nils-Øyvind Dieseth
2004	Elisabet Johansson og Nils-Øyvind Dieseth
2005	Elisabeth Johansson og Jan-Erik Neuroth
2006	Sofie Langvad og Jan-Erik Neuroth
2007	Sofie Langvad
2008	Gina Mathisen og Cathrine Fortune
2009	Cathrine Fortune
2010	Cathrine Fortune og Kjetil Kjær
2011	Victoria Allers Wismer og Kjetil Kjær
2012	Victoria Allers Wismer
2013	Silja Støren
2014	Silja Støren
2015	Dina Heggum og Philip Scott Sønsteby
2016	Silja Støren
2017	Nora Holm
2018	Willa Schou
2019	Willa Schou

FEGENTRI

- Fegentri står for International Federation of Gentlemen and Lady Riders. Klubben ble stiftet av entusiastiske amatørryttere fra Frankrike, Tyskland, Italia, Sverige og Sveits i 1955.
- Siden 1955 har mange nye land blitt medlemmer og det er nå 24 medlemsland.
- Fegentris formål er å promotere amatørgaloppen og internasjonale løp for amatørryttere delt opp i egne løp for kvinner og menn.

Espen Ski overfører kunnskap til amatørerne

Det ble holdt kurs for nye og gamle amatørryttere på Woody gjennom året og ridekurs med Espen Ski på sommeren. Kursene var obligatoriske for nye amatørryttere, men også god læring og trening for de som allerede har lisens.

FOTO: NOARK

Ridekurs med Espen Ski

Deltagerne ankom midtbanen på Øvrevoll, og Espen begynte med å stille spørsmål om hestene for å sette dem sammen i så like puljer som mulig, som så skulle cantre og jobbe sammen.

Først instruerte han alle i trav på midtbanen, og fokuserte på å gi tydelige og pedagogiske beskjeder om hvordan de skulle ri jobben. Espen ønsket å se dem pent bak hverandre når de sprang av, og ville at de skulle gå «upsides» inn i svingen og holde seg tett ved siden av hverandre. Da de kom ut på oppløpet skulle de øke farten og jobbe hestene opp oppløpet. Fra veien og opp skulle de pushe hestene og be dem yte maksimalt.

Alle hadde forstått instruksjonene og løste oppgavene veldig bra. Noen hester var mer ivrige enn andre, men de som red dem klarte seg godt. Espen mener at talenter må få prøve seg for å kunne utvikle seg, og opplevde at mange fikk en aha-opplevelse av å mestre det han kalte en god samlet galopp. Utfordringer får dem til å vokse med oppgavene.

Espen underviser Mille Gjerdalen på midtbanen. Foto: NoARK

Øve, øve, øve!

Å trene sin egen sits og teknikk på galopphester kan være en utfordring. Det er store avstander når man rir på dirt-en og for en instruktør er det en tilnærmet umulig oppgave og skulle gi umiddelbare tilbakemeldinger på endring av posisjon i fart. Den beste måten å bli bedre på er å endre noe mens man gjør det. Heldigvis finnes det et par hester på Øvrevoll som galopperer på stedet hvil og aldri blir halte – Woody, Stratos og Askepott!

Selv om koronaen skygget over sesongen 2020 ble det avholdt tre treninger på Woody i løpet av juli og august med Manuel Martinez og Espen Ski. Disse treningene var obligatoriske for de som skulle ta lisens i august. Det var godt oppmøte på alle treningene av både nye og gamle fjes.

Det kreves 10 000 repetisjoner for å automatisere en handling. Ved å trene på simulator med direkte instruksjon får man effektiv trening og terping av teknikk. Det gjelder å kjenne igjen når man har korrekt posisjon og få repetert slik at muskelminnet overtar og handlingen blir automatisert.

Instruktørene kom med gode konkrete tips til endring av posisjon og tilbakemelding når alt var riktig slik at man kunne memorere riktig følelse.

Det ble også gjennomgang og utførelse av «oppridning 1600 meter» på tid. Instruktøren starter løpet og rytteren rir seg gjennom 1600 meter med svinger og finishridning. Det gir en god pekepinn på bruk av sits og hvor sterk man er i kroppen samt kondisjon.

Julianne Devold og Mille Gjerdalen i full fart i jobb på banen. Foto: NoARK

Eспен Ski demonstrerer finish på Woody for James Fitzmaurice. Mai Elin Fjellheim følger med fra sidelinjen. Foto: NoARK

Trening på mekanisk hest

NoARKs medlemmer kan trene på mekaniske hester på Øvrevoll. Ta kontakt med NoARK: emilie@noark.info

Mye korona, men mye moro lell

Korona har stukket kjepper i hjulene for ponni- og ridehestgaloppen i 2020. Det ble ingen løp på våren og Halloweengaloppen ble avlyst, men vi klarte tre løp og fem treninger. Selv om sesongen ble kort, har vi fått lagt inn mye moro og fint besøk på Øvrevoll.

FOTO: NOARK

Vårsesongen forsvant nesten helt, men vi rakk to treninger før sommerferien. Vi fikk gjennomført treninger med strenge regler om hvor mange som kunne være med hver ponni inn på banen, og ellers med de vanlige reglene som gjaldt i samfunnet. Men det la ingen demper på entusiasmen, og vi er godt fornøyde med å ha fått gjennomført. Vi var heller ikke helt heldig med været, men «det finnes ikke dårlig vær» virket å være mottoet blant deltagerne.

I august gikk vi knalltøft ut og laget filmkjendiser av deltagerne på første trening. Det ble filmet og intervjuet til et innslag i Derby-sendingen, som blant annet gikk på NRK. Innslaget er blitt mye delt i sosiale medier. Vi har fått mye skryt, og synes også selv at vi fikk vist frem ponni- og ridehestgaloppen på en fin måte. Derby-innslaget må nok få litt av æren for den høye deltagelsen vi hadde videre utover høsten, for det kom både nye ekvipasjer og vi fikk «vekket opp» en del som hadde vært med før.

Fjordhestene inntar Øvrevoll

På sensommeren ble vi kontaktet av Oslo og Akershus Fjordhestlag som lurte på om de kunne komme og være med på en trening. Alle er hjertelig velkomne på trening, så svaret var så klart ja til denne forespørselen. Vi hadde hele 11 fjordhester som fikk testet formen den dagen. Det virket som om både to- og firbente hadde en strålende trening, selv om det sikkert var flere som sov godt den natten. Løp ble de også med på, og det var gøy å se tre fjordhester komme dundrende oppover oppløpet. På siste trening dukket det opp enda noen flere fjordhester, så vi gleder oss til

Sylvia Kallekleiv på Sires Leander, Anne Ravna på Spidi (Jippi), Emilie Krogh Erikstad på Stald Kiels Kur, Eline Dahl på Nistugas Festus, Pia Hammer-Martinsen på Bris, Lovisa Löfgren på Aas Emil, og Hanne GJ Pedersen på Storm Viking.

2021 og forhåpentligvis hele Øvrevolls banebredde full av fjordhester. Vi har lovet at dersom det kommer minst fire fjordhester, så lager vi eget løp for dem (distansen blir ca. 400 meter, dvs. oppløssiden).

Under Derby-helgen i slutten av august, hadde vi løp for kategori 2, 1 og ridehest på lørdagen, mens kategori 3 og 4 fikk starte på selve Derby-dagen. Sistnevnte fikk også gå på gressbanen, så det var nok en morsom opplevelse å ri på gresset så mye nærmere publikum. Antall publikum og deltagende ponnier sto litt i stil, dvs. det var ikke flust av noen av dem, men for de tre ekvipasjene som var med ble det en morsom

opplevelse. Det var premieutdeling i vinnerpaddocken der vinneren ble måtte opp på podiet og bli intervjuet som de proffe jockeyene. Dette er noe vi håper å fortsette med fremover, så det er bare å følge med.

Rikstoto-direktøren debuterte som jockey

En annen morsom direkte følge av ponniløpet på Derby-dagen, var at vi på årets siste trening fikk med oss Norsk Rikstotos administrerende direktør, Camilla Garman. Julianne Devold fra Norwegian Jockey School stilte opp med alltid stødige, Persille (så klart en fjordhest), og Camilla Garmann stilte

Emilie Sønsteby med Penny og Linnea Sønsteby med Lukas.

Mathilde Langmo med Brownie IV og Lea Haakonsen Hansen med Eriklias Lura.

Katarina Østerholt med Amibuckarooews o.s.

Pia Charlotte Nielsen med George.

Klar, ferdig, start for Lea Haakonsen Hansen med Eriklias Lura, Mathilde Langmo med Brownie IV, Nelia Sofie Grubbli med Orrin og Rebekka Jakobsen med Sjøvoll Gulliver.

Pia Hammer-Martinsen på Bris, Eline Dahl på Nistugas Festus, Emilie Krogh Erikstad på Stald Kiels Kur og Sylvia Kallekleiv på Sires Leander.

Hanne GJ Pedersen på Storm Viking, Emilie Krogh Erikstad på Stald Kiels Kur og Eline Dahl på Nistugas Festus – et flott fjordhestfelt.

Alle er velkommen på NoARKs ponni- og ridehesttreninger – uansett hesterase, erfaring eller alder.

Trening er gratis, for å starte i løp må rytter være medlem av NoARK.

INNEDELING PONNI- OG RIDEHESTLØP

Kategori	Høyde på hest/ponni	Distanse	Alder på rytter
Kategori 4	Opptil 107 cm	350–450 meter	Fra 7 år
Kategori 3	107,1–130 cm	700–900 meter	Fra 8 år
Kategori 2	130,1–140 cm	800–1100 meter	Fra 8 år
Kategori 1	140,1–148 cm	900–1600 meter	Fra 8 år
Ridehester	Fra 148,1 cm	1000–1600 meter	Fra 10 år

Magnus Kristiansen Mathisen med Finette's Alice blir stødig støttet av Nasrin Zorriasateiny.

Spenninng før første starten på de fleste. Leah Falck Bråthen med Lille My gjemt bak mamma og ponnieier Kristin, Ine Marie Nielsen med Chaigon, Elin Dahl med Nistugas Festus, Emilie Krogh Erikstad på Stald Kiels Kur, Amalie Rieber-Mohn med Gårder's Prince Royal og Vilja Owren Spørck med Zomerdijk's Warpu.

Emilie Sønsteby med Penny, Anna Helgesen Aasheim med Mindthegap og Amalie Rieber-Mohn med Gårder's Prince Royal.

Ine Marie Nielsen med Chaigon har en liten peptalk med førstegangsstartende Leah Falck Bråthen med Lille My.

Ivar Huse Strand med Golden Eye og Andreas Nøkleby Knutsen med Stormur fra Mobergi.

opp med rideutstyr og et litt småpent smil. Det tok ikke lang tid før nervene slapp, og innen treningen var over fikk vi et av de bredeste smilene vi har sett etter en trening, og det sier ganske mye for vi er vant til brede smil!

Rekordoppmøte på høsten – og en stor takk

Gjennom året har vi i tillegg til den harde kjernen, hatt mange helt nye fjes og i tillegg gamle fjes vi ikke hadde sett på en stund. Det at vi på en trening hadde 30 deltagere, og på siste løpsdag hadde hele 18 starterklarte ekipasjer sier at potensialet er der. Vi satser på at dette lover godt for rekrutteringen til 2021-sesongen!

Vi vil gjerne rette en ekstra takk til en voksen sjel som ofte er med oss på trening og villig deler av sin kunnskap og erfaring. Trond Jørgensen er ikke hvem som helst innen norsk galoppssport. Etter å ha ridd løp i over 40 år, er vi veldig fornøyd med at han ofte er med på våre treninger. Han deler villig av sin kunnskap og erfaring. De gamle er eldst, og det skal vel innrømmes at han fortsatt har et par småting eller tre å lære oss.

Ingen nevnt og ingen glemt – til

alle dere andre som stiller opp og gjør trening og løp til et hyggelig sted å være – tusen takk for positiviteten og hjelpen dere gir! Dette gjelder alle sammen, både liten og stor, men kanskje spesielt dere som har vært med noen sesonger og kjenner både oss tanter og opplegget. Det betyr utrolig mye for en liten småpent sjel å kunne ha noen som på litt likere premisser enn oss «gamle tanter» kan fortelle og avmystifisere det hele. Mange ganger tror vi det er litt betryggende for mor og far å se at andre foreldre faktisk sender ut ungene sine ut på dette, gang etter gang etter gang, selv når det bokstavelig talt går fort i svingene.

Vi satser på 2021

Ponni- og ridehestgaloppen har nå tatt vinterferie frem til etter påske, hvor vi satser på at vi kan starte opp igjen med trening. Øvrevoll er imidlertid åpen for egentrening av ponnier og ridehester lørdager fra kl. 16–18 (sjekk forholdene først om vinteren).

For 2021 ønsker vi oss en normal sesong med like mye moro som vi har hatt i år, bare med enda flere deltagere, treninger og løp. Husk at det ikke er

Oda Elvevoll Johnsen med Jesse J og August Rzewuski med Chandelier.

krav til å være med i løp, selv om du har vært med på trening, men det er krav om å ha vært med på minst en godkjent trening for å være med i løp.

Da gjenstår det bare å takke så mye for nok en hyggelig og morsom sesong, selv om den ble i korteste laget. Vi gleder oss til å se både to- og firbente igjen i 2021 og krysser fingrene for en litt mer normal verden!

Er dere en rideskole, en gjeng på en stall eller hva som helst som har lyst til å se nærmere på hva ponni- og ridehestgaloppen er, så ta kontakt med oss så ser vi hva vi får til av introduksjonskurs.

Resultater – Ponni- og ridehestsesongen

22. AUGUST

Løp 1 Kategori 2 ca. 800 meter

1	Sjåvoll Gulliver	Rebekka Jakobsen
2	Brownie IV	Mathilde Langmo
3	Eriklias Lura	Lea Haakensen Hansen
4	Orrin	Nelia Sofie Grubbli

Løp 2 Ridehester ca. 1100 meter

1	Proud Cash Flow	Ann-Magrit Drivenes
2	Verlaine d'Olympie	Zouluka Løken Gheziel
3	B.B Photo	Marielle Lervold Danielsen
4	Amibuckarooneews o.s	Katarina Østerholt

23. AUGUST

Løp 1 Kategori 3 og 4 ca. 250 meter gress

1 (1)	Joe from Raphoe (kat 3)	Hedda Borge Malmo
1 (2)	Chaigon (kat 4)	Ine Marie Nielsen
2 (3)	Ellinora (kat 4)	Maren Evers

10. SEPTEMBER

Løp 1 Ridehest, fjordhest og kategori 2 ca. 1000/900 meter

1 (1)	6 Amibuckarooneews o.s	Katarina Østerholt
1 (2)	2 Sjåvoll Gulliver (kat 2)	Rebekka Jakobsen
2 (3)	1 Lex Luthor (kat 2)	Kristina Nikita Collum Wallin
1 (4)	Storm Viking (Fjordhest)	Hanne GJ Pedersen
2 (5)	Stald Kiels Kur (Fjordhest)	Emilie Krogh Erikstad
3 (6)	Nistugas Festus (Fjordhest)	Eline Dahl

Løp 2 Kategori 3 og 4 ca. 400 meter

1 (1)	Bonnie (kat 3)	Linnea J Pedersen
2 (2)	Gårder's Prince Royal (kat 3)	Amalie Rieber-Mohn
3 (3)	Villemo (kat 3)	Thea Emilie Haug Bråthen
4 (5)	Zomerdijk's Warpu (kat 3)	Vilja Owren Spørck
1 (4)	Chaigon (kat 4)	Ine Marie Nielsen
2 (6)	Lille My (kat 4)	Leah Falck Bråthen

4. OKTOBER

Løp 1 Ridehest og kategori 1 ca. 800/1000 meter

1 (5)	Chandelier (kat 1)	August Rzewuski
1 (1)	Proud Cash Flow (H)	Ann-Magrit Drivenes
2 (3)	Desert Fuse (H)	Kristine Mjønli
2 (2)	Charli (H)	Katrine Dahl Tindberg
4 (4)	Jesse J (H)	Oda Elvevoll Johnsen
4 (6)	Amibuckarooneews o.s (H)	Katarina Østerholt
s	Say If You Like It (1)	Josefin Hamrin

Løp 2 Løp 2 Kategori 2 ca. 900 meter

1	George	Pia Charlotte Nielsen
2	Sjåvoll Gulliver	Rebekka Jakobsen
3	Obama Søblink	Olivia Borge Malmo
4	Eriklias Lura	Lea Hansen
s	Lex Luthor	Kristina Nikita Collum Wallin

Løp 3 Løp 3 Kategori 3, 4 og fjordhest ca. 300/450 meter

1 (4)	Chaigon (kat 4)	Ine Marie Nielsen
f	Lukas (kat 4)	Linnea Sønsteby
1 (1)	Joe from Raphoe (kat 3)	Hedda Borge Malmo
2 (2)	Gårder's Prince Royal (kat 3)	Amalie Rieber-Mohn
3 (3)	Bonnie (kat 3)	Linnea J Pedersen
4 (5)	Penny (kat 3)	Emilie Sønsteby
5 (6)	Zomerdijk's Warpu (kat 3)	Vilja Owren Spørck
1 (7)	Storm Viking (Fjordhest)	Hanne GJ Pedersen

Der flere kategorier startet sammen er faktisk rekkefølge i mål vist i parentes.

s: strøket f: falt av u: utenfor konkurranse

Øvrevoll Hesteeierforening

Øvrevoll Hesteeierforening arbeider for deg som hesteeier.
Meld deg inn på www.hesteeierforeningen.no

Viktig å se til siden før banen krysses, akkurat som Mathilde Langmo med Brownie IV.

August Rzewuski med Chandelier.

Glenn Olstad intervjuer Ine Marie Nielsen og Chaigon.

Vilja Owren Spørck med Zomerdijk's Warpu.

Astrid Elisabeth Devold Fevik med Vild Arien, Julianne Devold med Eriklias Silkesanne og Camilla Garmann med Persille.

Emilie Sønsteby med Penny og Linnea Sønsteby med Lukas, og Camilla Garmann med Persille og ponnitanten Anne beskjedet i bakgrunnen.

Oda Elvevoll Johnsen med Jesse J.

Katarina Østerholt med Amibuckarooews o.s, Zouluka Løken Gheziel med Verlaine d'Olympie, Ann-Magrit Drivenes med Proud Cash Flow og Marielle Lervold Danielsen med B.B Photo.

Takk til Marek Rzewuski, Marit Andresen, Anne Mari Sønsteby og Leif Spørck for bildebidrag.

Noor Sønsthagen med Eigerhøis Ruben og Embla Kinge Bergland med Søndre Lykke.

Vilja Owren Spørck med Zomerdijk's Warpu og Amalie Rieber-Mohn med Gårder's Prince Royal.

Ponnimamma Sandra Horten synes det så så gøy ut da datteren var på trening så hun tok like godt med sin egen hest, Captein LII.

Maren Evers med Ellinora, Embla Kinge Bergland med Søndre Lykke, Ine Marie Nielsen med Chaigon og Noor Sønsthagen med Eigerhøis Ruben har en liten utveksling av erfaring på trening.

Zoulika Løken Gheziel med Verlaine d'Olympie.

Rebekka Jakobsen med Sjøvoll Gulliver henviste ikke Kristina Nikita Collum Wallin med Lex Luthor til 2. plassen med størst margin.

Kristina Nikita Collum Wallin med Lex Luthor og Rebekka Jakobsen med Sjøvoll Gulliver i en herlig finish. Katarina Østerholt med AmibuckarooNews o.s følger rett bak, mens fjordhestene løper seg akkurat inn i bildet.

VIKTIG OPPDATERING RUNDT VAKSINERING

For å unngå spredning av hesteinfluensa er det viktig at ponnien/hesten din er riktig vaksinert. Både Øvrevoll og NRYF har nye regler for vaksinasjon av ponnier/hester. Ponni- og ridehestgaloppen må forholde seg til en liten blanding av disse da galoppens regler er de strengeste. Den store endringen blir at for alle ponnier/hester som skal delta/oppholde seg på Øvrevoll må **siste vaksine ikke være eldre enn 6 måneder og 21 dager**. Det er en karenstid etter vaksinasjon på 5 dager.

For ponnier/hester med dokumentert gyldig grunnvaksine og revaksinering før 01.01.2021 må ikke grunnvaksinering gjøres igjen. For hester som blir ferdig grunnvaksinert etter 01.01.2021 må de nå ha tre vaksiner:

- Vaksine 1
- Vaksine 2 etter 21–92 dager
- Vaksine 3 (booster) innen 7 måneder etter vaksine 2.

Det er ingen nedre grense for hvor kort avstanden kan være mellom vaksine 2 og 3. Hesteeierne bør følge anbefalingene fra vaksineprodusenten og veterinæren.

Når hesten har fått vaksine 1 og 2, kan den starte før vaksine 3 (booster), men det må alltid ha gått minst 7 dager fra vaksinering til start.

Maren Evers med Ellinora, Nelia Sofie Grubbli med Orrin, Noor Sønsthagen med Eigerhøis Ruben og Embla Kinge Bergland med Søndre Lykke, Ine Marie Nielsen med Chaigon og Hedda Borge Malmo med Joe From Raphoe.

Ine Marie Nielsen med Chaigon, Hedda Borge Malmo med Joe From Raphoe og Maren Evers med Ellinora i vinnerpaddocken på Derby-dagen.

Ponni- og ridehestserien

NoARK har som vanlig hatt en serie gående gjennom året, litt korona-ampulert i år, men vi fikk til tre ganger i løpet av høsten. Vinnerne får et dekken, og det er rytter som sanker poeng per kategori. Alle årets løp var tellende, og kravet for premiering er at rytteren (gjerne på flere ponnier/hester) har startet minst to ganger i aktuell kategori. Alle fikk to poeng for å delta i løpet, og så fikk 1. til 4. plassen henholdsvis 18-14-12-8 poeng.

Med et lite teoretisk unntak, var egentlig resultatene klare før Halloweengaloppen så da denne ble avlyst forble teorien teori og vinnerne var klare. For kategori 4 var det fjorårvinneren Ine Marie Nilsen med Chaigon, som igjen stakk av med seieren. For kategori 3 var det Hedda

Borge Malmo med Joe from Raphoe, som gikk seirende ut. Rebekka Jakobsen har vært med oss i mange år og i år ble det sier i kategori 2 sammen med Sjøvoll Gulliver. For ridehest var det Ann-Magrit Drivenes og Proud Cash Flow som fløy hjem 1. plassen. I år knallet vi også til med en fjordhest-kategori og her var det Hanne G J Pedersen og Storm Viking som stormet til seier. For kategori 1 var det ingen som fikk mer enn én tellende start, og dermed ble det heller ingen premiering. Vi gratulerer så mye til alle sammen!

Har du spørsmål vedrørende ponni- og ridehestgaloppen kan du sende en e-post til NoARK@NoARK.info

Marte Movik med Celsius db Kuhailan Haifi oa og Anna Helgesen Aasheim med Mindthegap.

Ann-Magrit Drivenes med Proud Cash Flow.

Maren Evers med Ellinora fullfører gressløpet med stil på Derby-dagen.

Trond Jørgensen med Joe's Totally Super.

Vinner Hedda Borge Malmo blir intervjuet etter løpet på Derby-dagen.

Linnea Sønsteby med Lukas, Magnus Kristiansen Mathisen med Finette's Alice og Maren Evers med Ellinora.

Resultater – Ponni- og ridehestserien

KATEGORI 4

Plass	Rytter	Ponni	1	2	3	4	Upl.	Sum	Starter
1	Ine Marie Nielsen	Chaigon	2					36	2
2	Maren Evers	Ellinora		1				14	1
2	Leah Falck Bråthen	Lille My		1				14	1
f	Linnea Sønsteby	Lukas							1

KATEGORI 3

Plass	Navn	Ponni	1	2	3	4	Upl.	Sum	Starter
1	Hedda Borge Malmo	Joe from Raphoe	2					36	2
2	Linnea J Pedersen	Bonnie	1		1			30	2
3	Amalie Rieber-Mohn	Gårder's Prince Royal		2				28	2
4	Thea Emilie Haug Bråthen	Villemo			1			12	1
5	Vilja Owren Spørck	Zomerdijk's Warpu				1	1	10	2
6	Emilie Sønsteby	Penny				1		8	1

KATEGORI 2

Plass	Navn	Ponni	1	2	3	4	Upl.	Sum	Starter
1	Rebekka Jakobsen	Sjåvoll Gulliver	2	1				50	3
2	Lea Hansen	Eriklias Lura			1	1		20	2
3	Pia Charlotte Nielsen	George	1					18	1
4	Ada Tysland	Brownie IV		1				14	1
4	Kristina Nikita Collum Wallin	Lex Luthor		1				14	1
6	Olivia Borge Malmo	Obama Søblink			1			12	1
7	Nelia Sofie Grubbli	Orrin				1		8	1

KATEGORI 1

Plass	Navn	Ponni	1	2	3	4	Upl.	Sum	Starter
1	August Rzewuski	Chandelier	1					18	1

RIDEHEST

Plass	Navn	Hest	1	2	3	4	Upl.	Sum	Starter
1	Ann-Magrit Drivenes	Proud Cash Flow	2					36	2
2	Katarina Østerholt	Amibuckarooneys o.s	1			2		34	3
3	Zoulika Løken Gheziel	Verlaine d'Olympie		1				14	1
3	Kristine Mjønli	Desert Fuse		1				14	1
3	Katrine Dahl Tindberg	Charli		1				14	1
6	Marielle Lervold Danielsen	B.B Photo			1			12	1
7	Oda Elvevoll Johnsen	Jesse J				1		8	1

FJORDHEST

Plass	Navn	Hest	1	2	3	4	Upl.	Sum	Starter
1	Hanne GJ Pedersen	Storm Viking	2					36	2
2	Emilie Krogh Erikstad	Stald Kiels Kur		1				14	1
3	Eline Dahl	Nistugas Festus			1			12	1

NoARK på Facebook - www.facebook.com/NoARK.info

Jockeyskolen når en viktig milepæl i 2020

Rekrutteringsarbeid tar tid. Det krever langsiktig, målrettet arbeid, en god plan og trenere som har erfaring med å utvikle hestemennesker med hestevelferd i fokus.

TEKST: JULIANNE DEVOLD

Når et barn starter sin rytterkarriere, er det umulig å forutse hvem som kommer til å satse, hvilken gren de ønsker å fordype seg i og om de ønsker å ha hest som hobby eller karriere. En ridelærers jobb er å tilrettelegge slik at rytteren kan velge fritt fra øverste hylle innenfor alle hestesporter.

Ofte er det fokus på talent i idretten. Slik jeg ser det er det kun ett talent som er viktig for å lykkes, og det er evnen til å legge ned den innsatsen som trengs. Treningsvilje og vilje til utvikling er viktigere enn at man har lett for ting. Hestesporten kan være nådeløs, og man opplever motgang selv om man har «gjort alt rett». Viljen til å jobbe videre gjennom motgangen er viktig.

2020 er året hvor alt er annerledes

Mindre treninger, mindre løp og nye regler. Sommeren 2020 ble allikevel et lyspunkt for oss og vi nådde en viktig milepæl. To av våre elever i Jockeyskolen, Lea Hansen, 16 år, og Mathilde Langmo, 13 år, fikk sommerjobb i stallen til Wido Neuroth. Både jentene og jeg hadde sommerfugler i magen før første arbeidsdag. Jentene fordi de skulle ut av sitt trygge miljø og inn i en stall med høyt tempo og engelsk som arbeidsspråk. Jeg fordi jeg var usikker på om jeg hadde forberedt dem godt nok.

Resultatet var bare positivt. Jentene er fornøyd, Wido er fornøyd og da er også jeg fornøyd. Eksamen bestått!

Tusen takk til Team Neuroth som tok så godt i mot jentene mine og ga dem en opplevelse for livet!

Stolte ponnijockeyer i nye drakter fra Stall Eikeberg (fra venstre) Lea Haakonsen Hansen, Oda Ellevoll Johnsen og August Rzewuski. Foto: Privat

«Jockey Jullen» viser galoppen til bredden

Våren og sommeren gikk med til kurs og lisenser for meg. Amatørtrenerkurset ble bestått før ferien og gjennom ferien fikk jeg hjelp av Niels og Marianne Petersen til å forberede meg til amatørjockey-lisensen. Alle tester ble bestått og «Jockey Jullen» så dagens lys.

Å skulle rekruttere til en lukket sport som galoppen er ikke lett. Sikkerheten for rytter, hest og hesteeier skal alltid vektes høyest, og da er det utfordrende å få trent som fersk galoppentusiast. Selv om man «kan ri» er det ikke bare å sette seg opp på hester i trening og prøve seg fram. Det krever en del grunntrening for de som ønsker å starte opp med dette. Teknikk, sits, balanse og styrke må være

på plass før rytteren sitter opp på en løpshest.

Samtidig er det en utfordring at veien inn i galoppporten er litt dårlig opplyst og mangler veimerking. Det er vanskelig å få et bankende hjerte for en sport man ikke vet er for seg. Tanken bak «Jockey Jullen» er å vise galoppporten på et mer folkelig nivå. I risikosporter som feltritt og galopp er det en stor utfordring at det stort sett er internasjonal toppidrett som eksponeres i media. For hvis vi skal være ærlige, så er det å være jockey en livsstil som passer for de få, ikke for de mange. Den vanlige rytteren i gata trenger å vite at man kan være en del av galoppmiljøet uten at man trenger å bli jockey.

I oktober var «Jockey Jullen» på besøk på Hvam Videregående skole

som kick-off på elevenes tverrfaglige prosjekt. Jeg fikk låne en søt skolehest og demonstrerte saling og ridning i alle gangarter. Elevene fikk også prøve seg på jockeyplanken samt ri en 1600 meter på Øvrevolles treningshester Stratos og Askepott. Deretter skulle de løpe 3 000 meter på tid. Det tverrfaglige prosjektet til elevene varer i fem uker og avsluttes med de samme fysiske testene som tas under lisensprøvene.

Galoppporten trenger barna i ponnigaloppen, oss gamle tantene som rir ridehestgalopp, ungdommene som leier til løp og ikke minst et godt utdannet personalet som tar hånd om hestene som de diamantene de er.

Ingen breddeidrett – ingen toppidrett. Dersom man har fokus på breddeidretten, vil toppen komme litt av seg selv. En rytter av gangen. «Jockey Jullen» og Jockeyskolen på Stall Eikeberg er klar til å brette opp ermene og få flere til å få øynene opp for at det finnes en plass for dem i galoppporten.

Etter fire måneder med venting, og med god hjelp fra Marianne og Niels, er galopphesten Fibonacci nå min. Fibonacci er først og fremst min nye bestevenn. Planen er at han skal gå som løpshest sesongen 2021, og jeg sender inn søknad om amatørtrenerlisens nå som Fibonacci endelig er min! Jeg er heldig som har Marianne og Niels Petersen i ryggen mens jeg utforsker nye eventyr. Når Fibonacci eller jeg finner ut av vi vil gjøre andre ting, gjør vi det. Han blir uansett værende hos meg, resten av sitt liv.

JULIANNE DEVOLD

- 39 år.
- Rideskolesjef Stall Eikeberg som eies og drives av familien på det 19de året.
- Mamma til Astrid Elisabeth på syv år og nybakt ponnimamma til ponnien Essenaar Bollinger.
- Brenner for barn, unge og rekruttering.
- Aut. ridelærer 2, aut. trener 1 NRYF, feil- og stildommer i sprang, teknisk delegat Knøttecup feltritt.
- Red feltritt fra 2005–2016.
- Snuste på galoppporten for første gang i 2007 for å få mer selvtilit som feltritttrytter.
- Startet Norwegian Jockeyschool i 2018.
- Red opp til amatørtrytterlisens og tok amatørtrenerprøven i 2020.
- www.stalleikeberg.no

Lea Hansen og Mathilde Langmo er stolte Eikeberg-ryttere som hadde sommerjobb hos Wido Neuroth. Foto: Privat

«Jockey Julen» instruerer på Hvam Videregående skole sitt tverrfaglige prosjekt. Foto: Privat

Julianne Devold brenner for rekruttering og jockeyskolen. Foto: Privat

Tre amatør-musketerer

Annie De Mora er amatørtrener og har to hester i trening, Buffalo Solider og Eternal Flame. I år har Annie hatt en suveren sesong med hele seks seire og 13 trikkeplasseringer på 22 starter. Emilie Finckenhagen og Ida Tandberg red til sammen 16 av disse.

Annie De Mora og Emilie Finckenhagen med Eternal Flame etter løp. Foto: Privat

Amatørproffen Emilie Finckenhagen

Emilie forteller: Jeg var så heldig å få ri både Eternal Flame og Buffalo Solider i proffløp denne sesongen. Noe som selvfølgelig er stas og et utrolig stort kompliment. Annie De Mora ga meg

supre sjanser på sine to supre hester. Nesten litt uvirkelig at hun ville ha på amatører meg i de profesjonelle løpene, når det er så mange andre flinke proffjockeys. Annie og jeg har hatt et helt suverent samarbeid, hun har

fortalt meg fra punkt til prikke hvordan hestene er å ri i løp, og hvordan hun vil at jeg skal ri. Jeg har satt meg opp på hesteryggen og virkelig gjort mitt beste for å følge rideordre. Noen seiere betyr selvfølgelig litt mer enn andre, og Annie har jeg kjent i mange år. I tillegg har jeg ridd litt med Annie og hestene hennes på turer, noe som alltid er hyggelig. Buffalo Solider har jeg alltid hatt et øye til, da han er halvbror til Dickie Dickens som jeg rir mye i trening hos Are Hyldmo. Det første løpet jeg vant for Annie i år var et amatørløp med Eternal Flame skrevet. De resterende amatørløpene red Ida Tandberg, som rir hestene i trening sammen med Annie, noe som er helt forståelig. Jeg fikk gleden av å ri hestene videre i profesjonelle løp, som har vært fine erfaringer. Vi har til og med klart å kapre et par seiere!

Seiere

Eternal Flame vant jeg igjen overlegent med i et sprintløp på sanden. I tillegg fikk jeg en fin 2. plass på en 900 meter sprint på gresset. Buffalo Solider fikk jeg også ri i et langt løp på gresset. Buffalo var veldig fin i dette løpet, men vi klarte ikke henge helt med. Annie spurte meg etter løpet hvordan han kjentes ut. Jeg svarte at han oppførte seg helt eksemplarisk, og han gjorde virkelig sitt beste, men det virket som han trengte løpet. Jeg spurte optimistisk Annie om ikke vi kunne få prøve igjen. Annie ringte med to dager senere og sa hun skulle sette Buffalo inn i et løp en uke senere til meg. Denne gang med 69 kilo på ryggen, med mine to kilo av i proffløp. Det morsomme med dette løpet er at Buffalo fikk gjøre som han selv ville. Buffalo syntes dette var helt supert og stakk av gårde til front. Vi ledet veien

rundt og vant. Kulere hest skal man lete lenge etter. Det ble til sammen tre seiere for Annie denne sesongen, og jeg er så takknemlig for muligheten.

Nye eventyr

Annie De Moras sesong 2020 endte med 22 starter på to hester. Her har de kapret seks 1. plasser, fire 2. plasser og tre 3. plasser. Eternal Flame og Buffalo Solider flyttet til Elverum i november, og det ser ut som de nyter tilværelsen på landet til det fulle. Annie har kjøpt seg småbruk med flotte omgivelser. Det blir spennende å følge 2021-sesongen og livet på landet for denne trioen.

Supermamma Ida Tandberg

Ida forteller: Med fulltidsjobb som nyutdannet barnehagelærer og en datter, hadde jeg lave forventninger til amatorsesongen 2020. Annie De Mora kom inn i bildet da hun tilfeldigvis hadde to hester boende i enden av hagen min. Ikke visste jeg om hun hadde behov for eller ønsket min hjelp. Optimistisk spurte jeg Annie om hennes eldre, halvpensjonerte Buffalo Solider kunne bli min nye treningspartner. Til det var Annie veldig positiv, til min store glede.

«Jeg har hatt den beste sesongen noen gang, og det er takket være Buffalo Solider, Eternal Flame og Annie.»

Ida Tandberg

«Pensjonist» galopphesten

Buffalo Solider er en av de gamle, gode, sære hestene med mye personlighet og fantastisk steg. Han var så og si pensjonert, og Annie hadde ingen store planer om å starte han denne sesongen. Men til min store glede så ikke Annie noen grunn til at han ikke kunne gå noen amatørlop med meg.

Buffalo ga meg fra første dag en fantastisk god følelse, men gjorde meg også på rekordtid veldig mye sterkere, da han drar av gårde som et tog hver gang han er ute og cantrer. Han er stødig og trygg, og viktigst av alt; han elsker jobben sin. Annie pusset, bandasjerte og salte Buffalo hver dag når jeg kom hjem fra jobb. Jeg red, hun tok imot hesten

og salte av. Deretter vasket hun ham og skrittet ekstra om han hadde behov for det. Her fant jeg endelig de siste brikkene i tidspuslespillet. Annie sliter også med en vond skulder, noe som ikke blir mye bedre av å ri Buffalo, da han som sagt drar som et tog. Jeg liker å tro at det ga henne en enklere hverdag, selv om hun gjorde det meste selv.

Målrettede amatører

Nå hadde jeg endelig funnet løsningen til ridetreningen. Men jeg ønsket jo å vinne løp denne sesongen og finne ritt til hver løpsdag. Skal man få til det, må man ri godt, være sterk og utholdende og trenerne må ønske å putte deg på deres hest.

Annie og jeg snakket tidlig om at Ladies Cup på Derby-dagen var vårt mål – dette løpet skulle vi vinne. Jeg hadde egentlig ikke helt trua, men det skader ikke å være optimistisk. Jeg er sjeldent en pessimist, i hvert fall ikke noe annet sted enn i mitt eget hode. Buffalo Solider gikk fra å være pensjonist til å være i løpsform på rekordtid, noe som til min store glede ga meg mitt andre ritt for året den 11. juni. Han gikk en strålende sen debut for året og vi fikk en 3.plass for innsatsen. Det var godt å se at arbeidet ga resultater.

Neste løp med Buffalo var den 27. juni, 1730 meter på gresset. Vi hoppet ut av boksene, lå som andre rundt første sving, deretter ledet jeg resten av løpet og vant komfortabelt med tre lengder. Dette var min aller første seier, det ga virkelig mersmak. Det ga meg i tillegg et ekstra godt øye til denne høye, mørke og kjekke vallaken med så mye personlighet.

I løpet av sommeren red jeg et par løp til med Buffalo Solider, han føltes fantastisk i trening, men vi fikk det ikke helt til i løp, selv om han var i pengene

begge gangene. Annie ga meg så muligheten til å ri den andre hesten sin Eternal Flame i trening også, og fant ut at det var et passende løp til oss to i slutten av juli. Eternal Flame hadde vært i god form så langt denne sesongen og vi fikk en fin 2. plass.

Neste gang jeg skulle ri Eternal Flame var Derby-helgen, lørdagen som oppvarmingen til søndagens storløp og høydepunktet Norsk Derby. Vi skulle ri 1100 meter på dirten og var tippet favoritt. Lørdagen kom og Flame gjorde som forventet: Vi vant enkelt med hele 13,5 lengde.

Så ble det søndag, og det var duket for Derby og Longines Ladies Cup, der premiepengene er bra og premien til rytter er en Longines-klokke til en verdi av 13 500 kroner! Desideret det største løpet en kvinnelig amatørrytter kan vinne på Ørevoll. Jeg var optimistisk. På vei ut av svingen til oppløpet smattet jeg på Buffalo og ba ham om å gå, og vi endte med og vinne komfortabelt etter et oppløp i front. For en helg! Det ble også sendt på NRK i beste sendetid. De viste også at jeg falt av på vei til vinnerpaddocken, da Buffalo hoppet til i kjent stil, noe som gjorde det litt ekstra gøyalt å se. Jeg fikk heldigvis fanget ham og kommet meg til vinnerpaddocken. Humøret var på topp, og denne seieren kan jeg ranke som et av de kuleste øyeblikkene i mitt liv. Jeg klarte også å snappe med meg en 2. plass på Eternal Flame på 900 meter gress et par uker senere.

«Nesten-pensjonisten», Buffalo Solider, og Ida på midtbanen. Foto: Privat

Fra amatørrytter til lærling – til profftrener

Silja Støren er det nye tilskuddet blant profftrenerene på Øvrevoll. Hun begynte som amatørrytter og har blant annet representert Norge i internasjonale serier. Deretter ble hun jockeylærning. Nå tar hun steget videre som profftrener.

TEKST: SILJA STØREN

Man kan si jeg har tatt for meg av mulighetene i galoppporten. Jeg begynte med amatørlop på Øvrevoll, deretter fått muligheten til å representere Norge i internasjonale serier som Fegentri World Championship for Lady Rides, Fegentri World Cup of Nations og araberhestcupen IFAHR. Jeg har jobbet for sjeikene i Bahrain og den største galopp treneren i Spania. Og nå venter altså en ny vei.

For å gå tilbake til starten

Galoppporten har ikke alltid vært en naturlig vei å gå i livet mitt, for da jeg var liten var jeg voldsomt allergisk for hest. Jeg måtte gråte meg til ti minutter i stallen, og etterpå gråte hele veien hjem med hovent ansikt, utslett og rennende øyne og nese. Men i stallen skulle jeg!

Allergien vokste jeg heldigvis av meg, og etter en tid på rideskole endte jeg på Øvrevoll ved hjelp av moren til en venninne. Jeg ble helt oppslukt av sporten, farten, spenningen og hestene. Jeg brukte hvert ledige minutt i stallen for å jobbe og lære, og etter hvert få ri på banen og ta amatørlisens for å ri løp. Jeg har i løpet av disse årene alltid hatt mine egne eller delte løpshester oppstallet hos trenere som jeg har jobbet for. Disse har jeg hatt ansvaret for å trene, og jeg har også har ridd de i løp. Den beste av disse var flotte Marshall Runner, en topp norskoppdrettet hest.

I 2017 tok jeg ut lærlingslisens for å bli jockey. Da ble det mindre reising, selv om jeg red som proffjockey en vinter i Bahrain.

Viktoria Hughes med Cardhu og Silja Støren med Seven Nation Army klare for trening. Foto: Privat

Nye utfordringer

Høsten 2020 var lærlingetiden snart slutt, og siden det alltid har vært en drøm for meg å bli galopp trener, var dette en naturlig vei å ta videre. Jeg fikk dispensasjon fra Jockeyklubben til å ta ut jockeylisensen litt tidligere, på bakgrunn av erfaringen jeg har som amatør rytter, og også for å ta ut profftrenerlisens før trenerkurset som går i Sverige i løpet av vinteren.

Jeg har leid en stall på Soltun på Øvrevoll, hvor det er åtte bokser, og jeg har mulighet til å leie fler. Jeg gjør all jobb selv sammen med min kjæreste og toppjockey, Manuel Martinez, som er en flott samarbeidspartner. I skrivende stund er det fem, snart seks, hester på stallen.

God og allsidig grunntrening

Det er ikke «bare bare» å starte opp som galopp trener. Det blir mye jobb og utgifter, og lite penger inn. Men jeg håper at ved å vise til gode resultater og måten vi tar vare på hestene våre, så vil flere få opp øynene og sette hester i trening hos meg, eller kjøpe andeler i hestene våre. Vi har foreløpig kjøpt inn en åring fra Knut Arnesen og Blackmoon Breeding, og en morslivsimport fra England, som går som norskoppdrettet og har topp stamme. Denne selger vi ut i andeler for de som ikke har mulighet til å kjøpe en hel hest, men som likevel vil være med. Dette er en god løsning for de som vil prøve seg som eiere i den fantastiske sporten vår.

Jeg har fått erfaring her i Norge fra å jobbe for trenere som Are Hyldmo, Annike Bye Hansen, Isidro Vergara og andre. De vintrene jeg har jobbet i utlandet har vært enda mere lærerike etter bred erfaring fra Norge. Man ser andre måter å trene hest på, og får plukket med seg enkelte ting som ikke er helt kommet til Norge enda.

Jeg satser på god og allsidig grunntrening, for å ha hestene sterke og holdbare i sesongen. God fôring, utetid, individuelt treningsopplegg og generell trivsel for både hester og mennesker er alfa og omega.

Galoppporten er inkluderende og morsom for alle typer mennesker. Jeg håper flere får øynene opp for det og blir med på laget!

Hestene hygger seg ute i paddockene ved siden av stallen. Foto: Privat

«God fôring,
utetid, individuelt
treningsopplegg og
generell trivsel for både
hester og mennesker er
alfa og omega.»

Silja rir inn en av åringene hun har i trening. Foto: Privat.

Derby Dreaming i Kentucky

2020 har vært et innholdsrikt år, både på godt og vondt, får man vel si med korona-situasjonen i tankene. Høydepunktet for meg personlig, var uten tvil å være med på veien til Kentucky Derby, med en av mine favoritthester NY Traffic.

TEKST: SABINE LANGVAD

Jeg jobber som *assistant trainer* for trener Saffie Joseph Jr. på Gulfstream Park i Florida. Han har ca. 140 hester i trening, hvorav cirka 50 står på Gulfstream Park. De siste to årene har resultatene virkelig gått oppover, og så langt i år har vi over 100 vinnere. Vi har fått mange gode hester i trening, som går i de store løpene. I år er det en av dem som har spesielt skilt seg ut, nemlig NY Traffic.

Ny fra New York

NY Traffic kom til oss fra New York i slutten av november i fjor. Han hadde allerede én seier i bagasjen fra Pennsylvania, der han vant et *Maiden Special Weight-løp*, men ingen forventet vel egentlig at han skulle bli en av de som hevdet seg i toppen. Jeg likte ham godt med en gang, og et par uker etter at han kom til oss jobbet jeg ham tre furlongs (600 meter) og han ga meg en skikkelig god følelse. Jeg husker at jeg sa til Saffie da jeg kom tilbake etter jobben at denne hesten tror jeg at blir bra, men det var en del av de andre 3-åringene som kanskje så litt mer imponerende ut enn ham akkurat da.

Vant overbevisende

I januar i år vant han sitt første løp for oss på Gulfstream Park på en overbevisende måte. Basert på den prestasjonen dro vi til Louisiana en måned senere, hvor han gikk veldig bra og ble 3. i et Gruppe 2-løp. Plutselig hadde han plukket ganske mange Derby-poeng. Fem uker senere reiste jeg tilbake Louisiana, der han skulle gå Louisiana Derby (Gr. 2), som også er et av *Derby Prep-løpene*. NY Traffic

Sabine ville ikke byttet 03.30-vekker-klokken sin for å holde på med noe annet.
Foto: Alex Zhang

hadde jobbet bra mellom løpene og kjentes fin ut, så jeg var litt optimistisk selv om det var tøft selskap. Igjen gikk han et fantastisk løp og ble nummer to, noe som betydde at han omtrent var garantert en plass i Kentucky Derby. I mai dro vi til Churchill Downs der han ble nummer tre, og fulgte så opp med en 2. plass i Haskell Invitational (Gr. 1) i New Jersey, kun slått med nese av Bob Baffert trente, Authentic.

Deretter reiste han til Saratoga, New York, der jeg hadde 20 hester over sommeren, og vi fortsatte treningen mot Kentucky Derby som skulle avholdes første helgen i september. Saratoga er en fantastisk flott bane, og et av de mest populære *meetingene* vi har, så det å få være der i sommer med alle mine favoritthester var veldig gøy.

Klare for Kentucky Derby

I slutten av august pakket jeg tingene våre, og NY Traffic og jeg var klare for Kentucky. Vi kom dit fire dager før Derby-dagen, så han skulle få noen

dager å trene på banen før løpet. Starthestene i Derby får utdelt et nummerdekket med navnet sitt på, som de skal bruke når de trener, og jeg var så stolt da vi fikk vårt med hans navn på. Det er en helt spesiell atmosfære på banen i dagene før Derby. Det er mye presse i stallene, alle hestene blir filmet på banen, og vi hadde i tillegg væpnet vakt i stallen 24/7.

Lørdagen kom og den store dagen var der. Løpet gikk ikke før sent på ettermiddagen, og det var en del sommerfugler i magen min. Da vi gikk til paddocken med han, var det mye folk, presse og kameraer overalt, og et fantastisk flott 15-hesters felt. Det var en spesiell følelse å være omringet av det som virkelig er eliten av amerikansk racing. Det var et øyeblikk jeg aldri kommer til å glemme. Dessverre fikk han en litt uheldig reise i løpet, mistet en sko og hadde litt uflaks. Han endte til slutt på en 7. plass, men jeg var stolt av ham uansett.

Sabine viser stolt fram nummerdekket med navnet hans på, NY Traffic. Foto: Privat

Betyr mye

NY Traffic betyr enormt mye for meg. Det er stort sett jeg som har ridd ham i trening, og som oftest har jeg reist med ham alene når han har startet. Å få være med på denne reisen har vært helt utrolig, og jeg er så stolt av ham og takknemlig for at Saffie har gitt meg tilliten. Nå har han hatt en litt rolig periode, og jeg gleder meg til å se hva 4-årssesongen hans kan bringe.

Vi jobber knallhardt hver dag. Det er mye jobb og lange dager, men jeg hadde ikke byttet 03.30-vekkerklokken min for å holde på med noe annet. For *hard work pays off*, og det at jeg fikk stå under The Twinpires på Churchill Downs med min favoritthest, og være en del av Kentucky Derby var en bekreftelse på at drømmer faktisk går i oppfyllelse.

Det er stort sett bare Sabine som rir NY Traffic i trening. Foto: DRF

Kaia tester lærlinglivet i England

Kaia Ingolfsland tok amatørlicens 2016, red ett amatørlop samme år og ble like gjerne amatørchampion i 2017. Deretter bestemte Kaia seg for å bli lærling i 2018, og i 2019 fikk hun tittelen, Skandinavias beste lærling.

TEKST: KAIA INGOLFSLAND

Mars 2020 valgte jeg å pakke sakene mine og reise til England for å fortsette min karriere som lærling. Dette var nok et av de største valgene jeg har gjort hittil, så jeg både gledet og gruet meg. Målet var å bli en bedre jockey, lære mye nytt, ri på flere forskjellige baner og bli kjent med nye mennesker.

Livet i Newmarket

Jeg fikk lærlingplass hos den velkjente treneren Sir Mark Prescott, som holder til på gården «Heat House» på bunn av Warren Hill. En vanlig dag på stallen begynner klokken fem på morgenen. Vi tar ut hestene vi skal ri på walkeren og møkker en boks før vi tar hesten inn. Deretter saler vi og setter neste hest ut. Så går vi inn i ridehuset der Sir Mark kommer inn og hilser på hver og en, før vi varmer opp og går ut og cantrer.

Vi rir vanligvis tre til fire hester per dag. På tirsdager og fredager jobber vi hestene. Da er jeg så heldig å få være igjen på galoppen og hoppe av og på hester for å jobbe dem. Dette lærer jeg utrolig mye av, og er selvfølgelig en god følelse når du får ri så fine hester.

Covid-19 i England

Etter bare å ha vært i England én uke brøt viruset Covid-19 ut og så og si alt ble stengt. All idrett, inkludert racing, ble stoppet. Det var selvfølgelig kjempetrist da jeg hadde gledet meg veldig til å dra rundt å se og ri på de forskjellige banene. Heldigvis åpnet det opp igjen for racing etter noen uker med full stopp.

Stallen hadde mange gode resultater denne sommeren. Dette var hester som Alphabetical, som hadde fire seire på rad, og Revolver, som tok seks seire på

rad. Revolver er etter hingsten Slade Power, som nå har noen avkom i Norge.

Engelsk lisens

Det tok litt tid å få min engelske lisens i boks, så i mellomtiden brukte jeg mye tid hos The Injured Jockey Found, som holder privat- og gruppetreninger i lokalene som heter Pete O'Sullivan House. De driver også med rehabilitering og fysioterapi der.

Da jeg endelig fikk lisensen min, red jeg på Windsor og Ripon før jeg fikk en god sjanse på hesten Kodiak Pride Salisbury. Der vant vi løpet, men dessverre så hadde blypadden falt av 200 meter før mål så vi ble diskvalifisert. Etter det har jeg hatt flere ritt på våre 2-åringer og noen ritt fra trenere utenfor, som agenten min har hjulpet meg med.

Nye vennskap

Jeg har blitt kjent med flere engelske jockeys som har blitt gode venner av meg. Deriblant er Josephine Gordon og Hollie Doyle. De har vist meg rundt og gitt meg nyttig informasjon om de forskjellige banene.

Vi har også hatt noen veldig gode prestasjoner i stallen, som tidligere nevnt men spesielt var da vår hoppe Alpinista, ble nummer to bak Aiden O'Briens Love i Oaks. Det var en kjempeprestasjon. Jeg har selv jobbet henne flere ganger, og det er helt utrolig følelse å ri henne.

Etter alle omstendighetene med tanke på korona-viruset har det vært ett lærerikt år. Jeg har både sett og ridd mange fine hester. Nå håper jeg på en god vinter med løpsridning og gode resultater.

Kaia skritter av Cider Cage etter canter. Foto: Dominic James

Kaia og Sir Mark Prescott på treningsbanen med Alphabetical i Newmarket. Foto: Dominic James

Kaia i front med Le Revour opp Warren Hill i Newmarket. Foto: Dominic James

En god forsikring består av kunnskap og engasjement

Godt utstyr er viktig for å forebygge skade og fremme prestasjoner. En god forsikring hjelper deg med å kunne gi hesten din den beste veterinærbehandlingen. Forsikringene er utformet slik at du kan sette sammen den forsikringen som passer deg og hesten din best.

Vår forsikringsagent, Mariann Christoffersen hjelper deg gjerne med dine spørsmål vedrørende hesteforsikring, hun er tilgjengelig på telefon også utenom vanlig kontortid.

Forsikringsagent hest
Mariann Christoffersen
Tlf. 900 53 731

mariann.christoffersen@ombud.agria.no

Følg oss på
f @agrianorge
www.agria.no

Agria
Dyreforsikring

Fikk drømmejobben i travsportens mekka

Philip vokste opp med travhester, men en dag ble han introdusert for galoppen og derfra gikk det slag i slag. Philip red løp allerede året etter og et par år senere representerte han Norge i Fegentri. Nå er han tilbake der han startet – i travet.

TEKST: PHILIP SCOTT SØNSTEBY

Nå har jeg vært i USA i omtrent to år. Jeg hadde egentlig ikke planlagt at det var her jeg skulle bo og jobbe, men det er mange tilfeldigheter i livet. Det gjelder å være på rett sted til rett tid, og det kan man si at jeg var.

I oktober 2018 reiste jeg til Lexington, Kentucky, for å overvære en auksjon og for å se på storløpene som hvert år arrangeres der på den tiden. Mitt reisefølge var Ståle Elvekrok, som har vært på utallige turer til Lexington og som tidligere jobbet i USA. En av kveldene vi var der, ble vi invitert på en middag med Antonacci-familien, og der endte jeg opp med ny jobb etter hovedretten.

Antonacci-familien er bedre kjent under navnet Lindy Farms, som er et anerkjent navn innen både travhester og

passgjengere. Familien har eid en rekke suksessfulle hingster og hopper opp gjennom årene, og ikke minst oppdrettet enda flere. De har også mange galopphester, blant annet avlshingsten No Nay Never som står på Coolmore stutteri i Irland. Det første året her borte jobbet jeg for Lindy Farms. Basen var i Connecticut, men vintertreningen gjorde vi i Florida og om høsten var vi i Lexington. Jeg fikk reist og opplevd mye, fikk mange nye erfaringer, nye venner og ny kunnskap.

Norsk sjef

Man kan godt si at det ser ut som Lexington er «mitt sted». Ett år etter at jeg fikk jobben hos Lindy Farms over en middag, kom det en melding med spørsmål om jeg kunne tenke meg å jobbe for Trond Smedshammer. Tilbudet var å være

hans assistenttrener, eller «second trainer» som tittelen er her. En stor og flott mulighet, som jeg takket ja til.

Trond har jobbet og bodd i USA i over 30 år. Han har hatt stor suksess, kjørt inn millioner av dollar og har blant annet vunnet «Hambletonian», verdens største travløp for treåringer. Jeg trives godt i jobben, har fått mye ansvar, og kjører og trener en rekke flotte individer. Basen min er nå i Bordentown, New Jersey, hvor jeg har et hus kun noen minutter fra stallen.

Kjøper inn unghester

I oktober i år var jeg igjen i Lexington. Denne gangen fikk jeg mulighet til å få reise rundt for å se på unghester som skulle på auksjonen. En viktig del av det å være trener, er å plukke ut de riktige hestene for fremtidig satsning, for så å kjøpe disse på auksjon. Noe som selvsagt

PHILIP SCOTT SØNSTEBY

- 23 år.
- Bor i USA.
- Amatørrytterchampion på Øvrevoll 2013.
- Representerte Norge i Fegentri 2015.
- 22 seire på 120 løp som amatørytter.
- 1 seier på 40 løp som montérytter.
- 8 seire på 130 løp som travkusk.

Philip viste raskt sitt talent både innenfor trav- og galoppporten. Foto: NoARK

Ringen er sluttet – Philip startet med trav, og etter noen år med hovedvekt på galopp jobber han nå med travhester på fulltid. Foto: Vicki Wright Photography

er veldig vanskelig, da man jo ikke har noen fasit på hva som er riktig når man velger ut åringer. Forarbeidet er viktig for å finne de hestene man selv tror på, både når det gjelder avstamning og eksteriør.

Trond gir meg muligheten til å reise rundt på mange forskjellige gårder i ukene før auksjonen. Jeg har nok sett på og vurdert flere hundre hester i år, og til nå har vi kjøpt inn 21 åringer på auksjonene. Nesten alle unghester i USA er solgt gjennom auksjon. I Lexington var det hele 850 hester som ble solgt. Det er to store salg her, hvor majoriteten av hestene selges. Det er i Lexington og i Harrisburg. Det har vært en god erfaring for meg å finne, vurdere og rope inn hestene, så vil det neste året vise om vi har plukket ut noen stjerner.

Møte med Amish-folket

Jeg har også fått oppleve noen andre spennende ting i USA, som da jeg kjørte til Kentucky sist og stoppet innom Ohio for å møte en kunde. Der fikk jeg muligheten til å se litt nærmere på Amish-kulturen og hvordan de lever sitt liv, «the old fashion way». De jeg besøkte bodde på en familiegård, hvor de hadde mange forskjellige dyr. Der var det mulig for turister å oppleve kulturen og folket. Amish-folket jeg møtte hadde mye hestekunnskap og det var veldig fascinerende å se hvordan de levde sine

«Det å ha et godt kontaktnettverk her i USA ser jeg på som veldig viktig. Siden jeg reiser mye så møter jeg også mange nye spennende mennesker som jeg knytter kontakt med.»

liv så langt fra hvordan vi lever livene våre.

Korona og hjemlengsel

De siste syv månedene her borte har vært spesielle med «lock down» og «curfew» på grunn av korona-epidemien. Vi er heldigvis i gang igjen med løp og auksjoner, men munnbind, antibac og redusert sosial aktivitet har også vært en svært stor del av hverdagen her.

Det å ikke kunne få besøk fra familien i Norge er også et savn, og min nye lille niese har jeg kun sett på FaceTime. Nevøen min på to år snakker om *Onkel Sam* (USA). Jeg håper som alle andre på en mer normal hverdag med besøk fra venner og familie. Jeg har det godt og trives med livet mitt her borte. Det å få leve av og jobbe med hester, lære mer om hestesport, skaffe meg nye erfaringer og kontakter, er helt fantastisk!

Philip fikk én sesong som Fegentri-rytter hvor han fikk med seg tre seire. Her cantrer han til start i Mannheim. Foto: Anglo German Racing

Drømmen

«Down Under»

Anna Jordsjø var tidligere lærling hos Cathrine Erichsen etter å ha tatt steget fra ponnigaloppen, via amatørryttersporten. Her forteller hun om sin reise fra å være lærling i Norge, til livet som jockey i Australia.

TEKST: ANNA JORDSJØ

Etter ni ritt som amatørrytter i 2012–2013, og en sesong som lærling i 2014 i Norge, fikk jeg muligheten til å tilbringe vinteren i Dubai. Der jobbet jeg for vår norske venn Veronika Aske. Jeg hadde en fantastisk tid der, og lærte utrolig mye av Veronika og teamet hennes.

Da oppholdet mitt i Dubai gikk mot slutten, kunne jeg ikke helt tenke meg å avslutte eventyret mitt, så jeg begynte å se på mulighetene for å reise videre. Jeg hadde fått kontakter i Dubai som førte meg videre til Australia, og etter en kort tur hjemom for å pakke om baggene mine, var jeg på vei til landet «Down Under».

Veien til lærlinglisens

Jeg endte opp i hovedstaden Canberra. Der jobbet jeg som treningsrytter for et par toptrenere, mens jeg ventet på å få riktig visum som ville gi meg lov til å ta ut lærlinglisens og begynne å ri løp igjen. Dette viste seg å være en lang og tidkrevende prosess, da jeg hadde endt opp på feil visum, så jeg brukte denne tiden på å lære så mye jeg kunne om galoppporten i Australia.

Etter rundt åtte måneder i Canberra flyttet jeg til Adelaide, på andre siden av Australia. Adelaide er en veldig fin, halvstor by på størrelse med Oslo, som ligger ved kysten i staten South Australia. Her red jeg som treningsrytter i rundt seks måneder, samtidig som jeg bygget sterke bånd til trenerne som var interessert i å hjelpe meg i gang når jeg endelig kunne begynne å ri løp igjen.

I august 2016 var visum og alle papirer i orden, så jeg kunne starte opp igjen med løpsridningen. Jeg var lærling hos trener Gordon Richards, og vi kom

i gang og hadde god suksess sammen. Han gav meg min første vinner i Australia allerede på min andre løpsdag.

Knallstart

Jeg fikk mye støtte fra en del gode trenere og hadde en kanonstart de første seks månedene som lærling i Australia. Jeg red rundt 30 vinnere i perioden august til februar. Ting gikk veldig bra, og jeg fikk ri noen fine hester, som blant annet tok meg til Moonee Valley i Melbourne. Der vant jeg et storløp på en outsider med 71/1 i odds.

Jeg mistet mye av vektlettelsen min veldig raskt med alle vinnerne, og det ble smått litt vanskeligere å få de samme rittene som jeg fikk tidligere. Jeg hadde en periode hvor ting ble litt vanskeligere. Jeg jobbet hardt, men fikk ikke den samme støtten fra trenerne som før. Dette er normalt her, da konkurransen mellom rytterne er veldig stor og alle er svært gode ryttere. Så jeg måtte fokusere mye på å utvikle ridningen min, slik at jeg kunne konkurrere mot toppeliten blant rytterne her i Adelaide.

Trenerbytte og flere muligheter

I august 2019 hadde jeg kun ett år igjen av lærlingtiden min, så jeg bestemte meg for å bytte trener for å se om jeg kunne bygge et sterkere team rundt meg. Jeg startet å jobbe for trener Michael Hickmott. Han trener på en splitter ny bane som heter Murray Bridge, som ligger omtrent en time utenfor Adelaide.

Jeg ble boende på samme sted i sentrum av Adelaide og kjørte en time hver vei, hver eneste dag, ut til Murray Bridge for å ri rundt 15 hester. Jeg hadde mer frihet der og fikk ri en del i trening for andre trenere også, noe som resulterte i ritt fra flere trenere.

Foto: Makoto Kaneko

ANNA JORDSJØ

- 25 år.
- Antall ritt som amatør: 9.
- Antall ritt som lærling i Norge: 78 (2 seire).
- Antall ritt i Australia: 1 737.
- Antall seiere i Australia: 138.
- Største seier: Finaleløp med Tildy Lad på Moonee Valley.
- Favoritthest: Zimon, gamlehesten i Norge, og Mileva i Australia.

Michael og jeg hadde stor suksess sammen, og vi hadde en kjempebra sesong som endte med flere vinnere. Jeg jobbet veldig hardt, noe andre trenere så, og jeg begynte å få flere muligheter.

Proffjockey

Da vi så smått begynte å nærme oss august året etter, hvor lærlingtiden min ville ta slutt, var jeg litt stresset over hvordan ting skulle bli. Det er normalt en veldig vanskelig overgang å gå fra lærling til jockey. Du mister både treneren din og vektlettelsen. Du er på egne bein og det kan gå enten opp eller ned. Michael hadde også fått seg en ny

lærling til å ta over min posisjon, så jeg var virkelig satt til side.

Heldigvis, alt det harde arbeidet og timene jeg har lagt ned det siste året hadde resultert i et veldig godt nettverk med andre trenere. De har fortsatt å støtte meg med kvalitetsritt, selv uten vektlettelse, og jeg har hatt en fantastisk overgang.

Jeg har vært profesjonell jockey nå siden august. Jeg har en fin strøm med ritt hver uke, og vinnere som kommer jevnt og trutt.

Min hverdag

Klokken ringer 02.30 hver morgen. Jeg står opp og lager en kopp kaffe, før jeg setter meg i bilen og kjører en time ut til Murray Bridge. Hestene står og venter på meg, ferdig salt opp, og jeg hopper på første hesten klokken 04.00. Deretter er det fullt kjørt fram til rundt klokken 10.00 når banen stenger. Jeg rekker å ri rundt fire-fem hester i timen, så det er ganske hektisk.

En dag i uken kjører jeg ut til en trener og rir enda et par hester på hennes private treningsbane. På disse dagene kommer jeg ikke hjem før rundt klokken ett, så det blir en lang morgen.

Løpsdager og jump-outs

I en normal uke har vi som regel løp tre dager i uken: onsdag, lørdag og søndag.

På onsdager og lørdager drar jeg rett fra treningsridning til løp, mens på søndager får jeg muligheten til å sove litt lenger før jeg setter meg i bilen og kjører opp til fem timer til løpene. Søndager er det som regel «countryløp», og disse banene ligger langt unna. Jeg bruker mange timer i bilen og har nå klart 140 000 km på ett år!

På dagene jeg ikke har løp er det ofte noe som er kalt «trials» eller «jump-outs». Dette er det samme som kvalifiseringsløp eller prøveløp. Trenere starter hestene sine i slike løp før de går vanlige løp, slik at de enten kan få en unghest så klar som mulig før dens første start, eller få en eldre hest så «fit» som mulig. Det er som regel rundt ti trials på en dag, med rundt ti hester i hver trial.

Fritiden og fremtiden

Jeg bruker fridagene mine på å slappe av og utnytte tiden best mulig. Jeg koser meg sammen med hundene mine Max og Toby og samboeren min Jason. På de få fridagene vi får sammen, liker vi å kjøre til nye steder og oppleve så mye som mulig i denne fine staten vi bor i. Vi er veldig heldige her i South Australia, med mange fine strender og fantastisk vær, spesielt på sommeren.

Anna vinner sin største seier i karrieren på Tidly Lad på banen Moonee Valley. Foto: Bruno Cannatelli

Målet mitt for fremtiden er å fortsette å jobbe så hardt som mulig og se hvor langt det tar meg. Jeg ønsker å vinne et par storløp dette året, når vi går inn i storløps sesongen i Adelaide. Jeg har noen fine unghester jeg rir nå, som jeg håper har kapasitet til å kunne vinne noen av disse storløpene. Jeg har for øyeblikket 130 vinnere, og jeg jobber hardt med å kunne nå 200 innen sesongen er over i august 2021.

Galoppporten i Australia

Jeg stortrives her i Australia, og kan virkelig anbefale alle å ta turen hit for å oppleve dette fantastiske landet. Galoppporten her er virkelig noe helt spesielt! Jeg har lært så vanvittig mye, og har virkelig fått utnyttet kunnskapen og støtten fra de rundt meg til å utvikle meg til en suksessfull jockey her «Down Under».

Jeg kan nesten ikke forklare hvor stor sporten er her. Vi har fire forskjellige TV-kanaler, fullt dedikert til racing 24/7. Det er 360 forskjellige løpsbaner spredt rundt over landet, med over 19 000 «meetings» per år. Rundt 31 000 hester står i trening her, så det er mange muligheter til å leve ut galoppdrømmen.

Takk til NoARK

Jeg ble veldig godt tatt imot på Ørevoll da jeg tuslet inn som en ubevisst liten tolvåring, som ikke visste noe særlig annet enn at jeg likte hest og syntes dette så veldig spennende ut. Jeg deltok på alle ponnitreningene med veteranskettisen Mulan, som lærte meg en hel del før jeg fikk begynne å ri på de store, fine fullblodsene hos Cathrine Erichsen.

Videre var jeg veldig aktivt med på det som NoARK arrangerte. Alle de fine ridekursene de setter opp med gode trenere, kurs på treningshesten «Woody» og fitnessstrening generelt. Jeg var også så heldig å få muligheten til å reise til Newmarket på British Racing School i regi av NoARK. Det var virkelig en fantastisk uke, med mye hest og hyggelige mennesker, hvor jeg lærte vanvittig mye.

Så, takk til NoARK og ponni-galoppen som hjalp meg i gang som rytter, og for å ha hjulpet meg i riktig retning innenfor galoppporten. Jeg har skapt vennskap for livet gjennom alle ponni- og ridekurs, og jeg har fått et fint, sterkt grunnlag som har hjulpet meg til å kunne reise verden rundt og oppleve en hel del.

Anna og kjæresten Jason, sammen med en koala. Foto: Privat

Fra amatør til profesjonell med braksuksess

Rachel King fra England og Jessica Marcialis fra Italia, har begge ridd Fegentri-løp på Øvrevoll som amatører. Nå er Rachel Sydneys ledende kvinnelige jockey og rir for Godolphin, og Jessica ble den første kvinnen til å vinne et Gruppe 1-løp i Frankrike.

Siden de norske amatørrytterne har hatt begrensede muligheter til å ri løp i utlandet i år på grunn av Covid-19, titter vi heller utenfor Norges grenser, hvor tidligere amatører nå rir som toppjockeyer i noen av galoppverdens største land. Både Rachel King fra England og Jessica Marcialis fra Italia red i mange år som amatørryttere. De tok begge ut profesjonell lisens i 2013, og har ikke sett seg tilbake siden.

Jessica – den italienske dronningen av Frankrike

Hvordan har din karriere som amatørrytter hjulpet deg på veien til å bli profesjonell?

– Min karriere som amatørrytter var veldig innholdsrik. Jeg kunne også ta alt steg for steg, uten press fra noen. Jeg tror det er lettere å gjøre det i sitt eget tempo som amatør enn som profesjonell.

Du representerte Italia i Fegentri i 2011, 2012 og 2013, hjalp det deg til å bli profesjonell?

– Ja, absolutt. For det første ble jeg kjent med veldig mange mennesker verden over, som jeg har truffet igjen i min profesjonelle karriere. I denne sporten er det alltid bra å ha mange og gode kontakter. For det andre fikk jeg mange ulike løpserfaringer over hele verden.

Når og hvorfor bestemte du deg for å bli profesjonell jockey?

– Etter jeg hadde vunnet Fegentri sammenlagt i 2013 og i tillegg hadde to italienske amatørchampionater, tenkte jeg «why not»?! Jeg ville se hvor langt jeg kunne komme. Pappaen min er trener i Italia og søsteren min er amatør og sammen med en jockey, så jeg har vokst opp i galoppporten og visste at jeg ville jobbe innenfor den jeg også.

Jessica Marcialis tas i mot av sønnen, Léo, etter seieren i Gruppe 1-løpet Qatar Prix Marcel Boussac på Paris Longchamp på hesten Tiger Tanka trent av mannen, Charley Rossi. Dette på selveste Prix de l'Arc de Triomphe dagen i 2020. Foto: Scoopdyga.com

Hvordan endte du opp i Frankrike?

– Jeg ble forelsket i fransk galoppport da jeg red Fegentri, så det var et naturlig sted for meg å begynne. Nå har jeg vært her i syv år.

I oktober i år ble du den første kvinnelige jockey til å vinne et Gruppe 1-løp i Frankrike – gratulerer så mye! Kan du i korte trekk fortelle om din karriere og hvordan den eskalerte til å vinne et så stort løp?

– Tusen, tusen takk! Min karriere er virkelig annerledes enn andres, da jeg jobber med min fremtidige mann hver dag. Han er trener i Frankrike. Min Gruppe 1-seier var som en gave fra Gud. Hvem hadde trodd? Det må være for alt jeg har ofret opp igjennom årene.

Hvordan er en uke for deg?

– Min hverdag? Jeg skulle gjerne hatt en med 30 timer! Ha-ha... Jeg drar til barnehagen med min sønn, Léo, og så drar jeg på jobb. Om sommeren har jeg en til å passe ham tidlig om morgenen, da vi må trene hestene for det blir for

varmt. Da drar jeg hjem etter å ha ridd to hester og følger ham til barnehagen. Det er utfordrende å få alt til å gå rundt, da ingen av våre familier bor i nærheten og kan derfor ikke hjelpe oss i hverdagen. Så om jeg må velge, velger jeg alltid Léo, han er alt for meg! Jeg rir ca. 140 løp i året.

Hva er ditt beste tips til unge amatører?

– Vær amatør når du er amatør. Mange ganger har jeg sett amatører med en jockeymentalitet, og det er litt leit. Hvis drømmen din er å være jockey, så bli en jockey – ingen kan si at du ikke kan.

JESSICA MARCIALIS

- 30 år.
- Bor i Aix en Provence, Frankrike.
- Antall seire: 135.
- Antall gruppe-seire: 2, Gr. 1 og Gr. 3.
- Antall starter: Har mistet tellingen.

Rachel King vinner i Godolphins farger på Deprive i The June Stakes (L) på Royal Randwick i Sydney. Trener var James Cummings. Foto: Bradley Photographers

Rachel – den engelske dronningen av Sydney

Hvordan har din karriere som amatørrytter hjulpet deg på veien til å bli profesjonell?

– Min karriere som amatørrytter var en uvurderlig opplevelse. Den ga meg det beste grunnlaget og en erfaring som gjorde det mulig for meg å ta karrieren min videre til neste steg, som var å bli profesjonell. Som amatør hadde jeg mulighet til å lære mye uten det presset som en profesjonell har, og samtidig fikk jeg noen fantastiske relasjoner med folk innen sporten, som har hjulpet meg på veien.

Du representerte England i Fegentri i 2011, hjalp det deg til å bli profesjonell?

– Definitivt! Fegentri-erfaringen er noe jeg vil sette pris på for alltid, og jeg vet jeg aldri hadde fått muligheten til å ri over hele verden om det ikke hadde vært for Fegentri.

Når og hvorfor bestemte du deg for å bli profesjonell jockey?

– Jeg endret lisensen min til profesjonell i England i 2013, men det ble bare for en kort periode før jeg fortsatte i Australia i 2015. Jeg hadde det utrolig gøy som amatør, men jeg ønsket å teste karrieren min enda mer, og da var profesjonell lisens det neste steget.

Hvordan endte du opp i Australia?

– Jeg kom til Australia for en tomåneders

arbeidsferie fordi jeg ville lære meg «å ri etter klokken». Her er de nemlig veldig opptatt av å ri på tid i trening, da de har et mer detaljert treningsopplegg enn mange i Europa. Får man til dette, blir man veldig god på fartsbedømming. Rett før jeg hadde planlagt å returnere til England, forstod jeg hvor mange flere muligheter jeg hadde i Australia og bestemte meg for å bli.

Du har hatt en enorm suksess i Australia, kan du fortelle litt om det?

– Jeg har vært heldig og har veldig god støtte fra mange trenere og eiere i Australia. Siden jeg startet i 2015, har jeg vunnet mange «premierships», inkludert «Sydney Apprentice Premiership» som alle læringer drømmer om å vinne. Jeg har også vært utrolig heldig å vinne 18 stakes løp inkludert ett Gruppe 1-løp. Nå er jeg ledende kvinnelige jockey i Sydney og ligger på en 5. plass på «The Metropolitan table of riders».

Hvordan er en uke for deg?

– Jeg rir i trening ca. tre ganger i uken for flere ulike trenere, blant annet James Cummings, Gai Waterhouse, Mark Newnham, John O'Shea, Peter & Paul Snowden og Richard & Michael Freedman. Det er også ofte disse jeg rir for i løp, noe jeg gjør tre til fire dager i uken, i tillegg til en til to morgener med prøveløp. De fleste løpene foregår i eller

rundt Sydney, både på hovedbanene og provinsbanene.

Du rir også noen av Godolphins hester i løp, er det en fast avtale?

– Ja, Godolphin er min «nummer én stall». Jeg rir for da James Cummings, som er trener for dem i Australia. Han og hans team har virkelig støttet meg og gitt meg gode sjanser.

Hva er din største seier?

– Det er helt klar Gruppe 1-løpet, «Spring Champion Stakes» på Randwick, Sydneys hovedbane. Da red jeg Maid Of Heaven trent av Mark Newnham.

Hva er ditt beste tips til unge amatører?

– Tro på dine drømmer og gjør det meste ut av de opplevelsene og erfaringene du kan få som amatør – det vil alltid hjelpe deg på veien. Og ha det gøy!

RACHEL KING

- 30 år.
- Bor i Sydney, Australia.
- Antall seire: 360 i Australia, 27 i England.
- Antall gruppe-seire: 18, én Gr. 1.
- Antall starter: 3 072.

The sport of kings gjennom fotoapparatet

Erling har vært sponsor for NoARK i hele to sesonger, og han tar bilder igjennom løp på Øvrevoll og travbaner rundt om i Norge. Dette er hyggelig for både hesteeier, jockey og trener. Erling begynte med galoppbilder i 2014 og har blitt bitt av galoppbasillen i senere tid.

TEKST: ERLING SÆTHRE-HANSEN

Foto er en hobby som tar mye av min fritid, og det er langt unna den daglige jobben jeg har som ansvarlig for økonomi og teknologi ved institutt for kreftgenetikk og informatikk på Radiumhospitalet. Jeg kan ikke huske at jeg ikke har hatt et fotoapparat av en eller annen type. Min far sørget for at jeg hadde fotoapparat – det var en typisk julegave. Men den gang var det film i kameraet, og det kostet en del å få fremkalt og kopiert bildene. Så det ble begrenset med bilder som ble tatt.

Foto som valgfag

Da jeg startet i 9. klasse på ungdomsskolen så hadde man foto som et valgfag, og det var ikke mye vurdering rundt det før dette faget ble valgt. Vi hadde en profesjonell fotograf som lærer, og det ble det mørkeromsarbeid for å fremkalle og kopiere de bilder vi selv hadde tatt. Det var en spennende prosess å se bildet komme frem mens det lå i kjemikaliebadet.

Men det tok noen år etter det før jeg fikk muligheter til å skaffe meg et speilreflekskamera, som fortsatt var med film.

Det var ikke før i 2007 at jeg skaffet meg et digitalt speilreflekskamera, da et brukt Canon 450D, men da tok det litt av. Ingen fremkalling som kostet penger, bare å overføre til datamaskinen. Deretter har det eskalert og hobbyen har blitt stor. Det samme har mengden utstyr som jeg har tilegnet meg. Det er fortsatt Canon som er merket, men nå er det for det meste utstyr i proffsegmentet.

Bred interesse for foto

Jeg tar bilder av det meste, men sjeldent

Erling Sæthre-Hansen med ett av sine mange fotoapparater. Foto: Privat

portrettfoto. Det er en gren av foto som jeg ikke er helt komfortabel med. Men det går i landskap og natur, og da mye macrofoto av blomster. Jeg liker også å ta bilder av fugler, spesielt fugler i flukt. Jeg foretrekker at det er noe bevegelse eller action i denne typen bilder. Det er også grunnen til at jeg havnet på Øvrevoll.

En god kollega av meg tipset meg om at jeg burde ta en tur dit etter at vi hadde snakket om at jeg likte at det var litt action i bildene.

Action på galoppbanen

Så i 2014 var jeg på Øvrevoll for første gang. Det var tilfeldigvis dagen før Norsk Derby. Det var spennende å forsøke å ta bilder der, og noen av bildene ble bra, men en del ble uskarpe. Jeg var ikke vant til å ta bilder av objekter som beveget seg i den farten, så det var en læringskurve for å finne ut av dette. Men det hele ga mersmak, her var det masse action og det likte jeg godt. Jeg må bare innrømme at jeg aldri har hatt noen spesielt forhold til hest, utover at

vi brukte å mate noen arbeidshester som gikk i havnehagen nedenfor huset jeg vokste opp i på Kongsvinger med brødiskalker og gulrøtter. Og jeg har aldri sittet på en hest heller.

Etter hvert som jeg har vært på Øvrevoll, så har jeg fått trent på å ta bilder av galopphestene, og jeg har også vært og på Bjerke og tatt bilder av trav. Men jeg må si at det er galopp som er stedet hvis man ønsker å ha action i bildene. Her skjer det masse, og det er ikke alltid jeg ser at det har skjedd ting før jeg får bildene inn i datamaskinen og kan studere dem på skjermen.

Horserace Pictures

Til å begynne med, så holdt jeg meg bare ved banen og tok bilder av løpene, men etter hvert kom jeg i kontakt med Dina Heggum som lurte på om jeg la ut bildene noe sted. Da hun spurte hadde jeg ikke tenkt på det, men da ble siden Horserace Pictures på Facebook etablert. Etter hvert fikk jeg spurt om jeg kunne gå andre steder på banen for å ta

bilder, og fikk et positivt svar på det, så da begynte jeg å ta bilder i paddocken, noe som en del av de som er oppassere satte pris på også. I løpet av de årene jeg har vært på Øvrevoll og tatt bilder, så har jeg publisert over 19 000 bilder på Facebook-siden Horserace Pictures.

Så der er vi i dag. Dessverre så ble det en amputert sesong i 2019 da jeg klarte å skade menisken da jeg skulle flytte meg under et av løpene under Norsk Derby. Så da ble det krykker og senere operasjon. Og når 2020-sesongen startet, så hadde allerede pandemien satt en stopper for antall som kunne være på banen. Men jeg setter håpet på om det i løpet av våren igjen blir muligheter for å komme på banen og fotografere.

Vellykket actionfotografering krever en kombinasjon av kameraforståelse, teknikk og øvelse. Foto: Montebello Foto

ACTIONFOTOGRAFERING

- Vellykket actionfotografering krever en kombinasjon av kameraforståelse, teknikk og øvelse. Det er viktig å forstå bevegelse med tanke på eksponeringstid. Jo raskere motivet beveger seg, jo raskere lukker må man ha.
- Sett kameraet til bildeserier slik at du får mange bilder å velge blant og dermed ørker sjansen for blinkskuddet.
- Det er mulig å oppnå et ganske skarpt bilde av et motiv i bevegelse, selv ved lave lukkerhastigheter. Du gjør dette ved å panorere kameraet: Flytt kameraet slik at motivet forblir i samme posisjon under eksponeringen.
- Autofokus (AF-C) må følge hovedmotivet ved panorering, så velg følgefokus, som sørger for å justere fokusavstanden hvis motivet beveger seg mot eller bort fra kameraet.

Hesten som møtte E-16 og overlevde

Første gangen jeg satt på en fullblodshest var da jeg gikk på rideskole på Nes ridesenter tidlig på 2000-tallet. Hesten het Marksman, og jeg bestemte meg for at jeg skulle ha fullblodshest når jeg ble stor.

TEKST: MARTE RASMUSSEN

Det ble ikke fullblodshest med det første, men det har vært sportspolli, kaldblodstraver og til slutt en varmblods-traver som jeg kjøpte i 2009. Han har jeg fortsatt. Jeg vokste opp på gård med plass til stall, men fordi mine foreldre ikke er hestekyndige, ble ikke stallen bygget før jeg hadde tid og råd til å gjøre det på egenhånd. Da stallen nærmet seg en realitet, begynte jeg endelig å lete etter en fullblodshest, og her er historien om hvordan det gikk.

«Generelt ei skikkelig merr»

Første gangen jeg så Adore Me, var klassisk nok på Finn.no tidlig høsten 2014. Nå som stallen hjemme begynte å bli ferdig, skulle jeg kjøpe meg en fullblodshest. Fullblods ville jeg ha fordi de er allsidige og lett lærte hester, som man kan bruke til det aller meste. Jeg hadde noen få krav til hvordan den skulle se ut og hvor gammel den kunne være. Blant annet skulle den ikke være mindre enn 165 cm høy og ikke eldre enn fem år. Adore Me var perfekt med sine 170 cm og unge alder, så jeg tok kontakt med eier. Dessverre så var hesten allerede solgt, og jakten på fullblodshest fortsatte i nesten et helt år til.

Tidlig sommeren 2015 fant jeg Adore Me til salgs på nytt, og nå måtte jeg reise for å hilse på henne, for det ble for sent. Det første møtet var langt fra så bra som jeg håpet på. Hun forsøkte iherdig å bukke meg av, og hun var i tillegg sur på boksen. Generelt kan man si at hun var «ei skikkelig merr». Likevel var det noe ved henne som jeg likte veldig godt, og et par uker senere reiste jeg tilbake med hestehenger, og Dora, som jeg kaller henne, ble med hjem.

Dora og Marte har virkelig funnet kjemien alle hesteeiere drømmer om. Foto: Privat

Hva var i veien med Dora?

Dora var ikke helt fornøyd med tilværelsen, og gikk raskt ned i vekt. Veterinæren ble tilkalt for å finne ut hva som var i veien. Det viste seg at hun hadde litt av hvert som måtte fikses før vi kunne begynne med noe som helst; hun måtte opp i vekt, behandles for magesår og fikse tennene sine. Dora kom seg heldigvis relativt fort når dette var i orden.

På veien til livet som ridehest har vi hatt flere fartsdumper; da hun ofte har hatt lymfangitt og hovbyll, samt stressrelatert kolikk. Til tross for alle småskadene og kolikken begynte hun å bli en riktig fin ridehest. Hun elsket å gå på klatretur i skogen og sa aldri nei til frisk galopp på grusveiene. Jeg hadde endelig en fullblods som jeg kunne gjøre hva jeg ville med, bare jeg la inn nok og riktig arbeid i henne.

Bilulykken

Etter mange småskader, kom krona på verket da Dora ble påkjørt av en bil i januar 2018. Hestene hadde kommet seg ut av luftegården og løpt ut på E16, som ligger 200 meter unna stallen. Det var fem løse hester. Jeg fikk en telefon om at en av dem var påkjørt og at jeg måtte skynde meg hjem. Ingen visste hvilken hest som var blitt truffet. Hestene hadde løpt tilbake mot stallen igjen, også den som ble påkjørt, ble jeg fortalt da jeg kom frem til ulykkesstedet. Etter en kort prat med politiet, kunne jeg løpe bort til stallen for å se om hestene hadde løpt tilbake dit. Det hadde de heldigvis, og de hadde stilt seg opp ved høyballene og forsynte seg godt av dem.

Jeg tok opp lommelykten på mobiltelefonen og begynte å lyse på bena til alle sammen. Jeg kunne ikke skjønne at det var en av disse som var

Adore Me i vinnerpaddocken på Øvrevoll sammen med glade eiere og trener. Foto: Hesteguiden.com

påkjørt, kunne det ha vært en elg tenkte jeg? Det var ingen brukne ben og ingen sår. Det var ikke før jeg begynte å se på hodene deres, at jeg virkelig forsto at det var Dora som hadde blitt påkjørt. I mørket i 70 km/t ble hun truffet av en BMW, og vitner sier hun tok salto over taket og ble liggende på asfalten noen sekunder før hun reiste seg og løp hjem igjen. At både hest og sjåfør lever i dag, er nesten helt utrolig, med tanke på hvordan bilen så ut. Den ble kondemnert med knust frontrute, ødelagt panser og tak.

Stortrives på ridesenter

Dora måtte sy et stort kutt på høyre side av øyet og hun hadde noen småsår her og der, men ellers hun var hel og hun var i live. Støl og forslått kom hun seg, og vi gikk bare korte turer før jeg satt henne på sommerbeite. Etter beitesesongen 2018, som ble veldig kort grunnet veldig varmt vær, flyttet jeg de to hestene mine til ridesenteret i Nes for en periode. Jeg trodde egentlig ikke at Dora kom til å slå seg til ro med mindre utetid og mindre luftegård, men her tok jeg feil. Hun stortrives på stall med mange hester, og hun elsker all oppmerksomheten hun får fra

rideskoleelevene som titter innom henne før ridetimen sin. Noe av det beste hun vet er å stå med hodet ut av boksdøra når jeg møkker, for da får hun alltid kos av de som går forbi. Hun har heller ikke hatt kolikk av noe slag siden hun flyttet dit. Dora ble derfor stående på ridesenteret da jeg tok med den andre hesten hjem, så får jeg heller kjøre litt frem og tilbake. En glad hest er verdt det!

Hest med pågangsmot

Dora er blitt en nervøs hest etter påkjørselen og vi kommer nok aldri til å ri langs trafikkert vei igjen, men det gjør ikke så mye. Hun er beintøff, ei skikkelig hoppe med stor H og jeg er sikker på at vi skal klare å nå de målene vi har. Hun har arbeidsvilje og pågangsmot, og prøver selv om hun i utgangspunktet er redd. Det skal sies at hun kommer med protester om jeg pusher for mye, men hun er alt i alt en hest jeg stoler på, og hun gjør alltid sitt beste. Jeg har ikke angret på at jeg kjøpte henne, selv om det til tider har vært veldig mye.

Fullblods er best

Vi måtte starte på nytt, og det har føltes håpløst og nytteløst, men jeg gir meg heldigvis ikke så lett. Planene om å komme oss ut for å starte stevner og bare kose oss har vi fortsatt, og jeg er sikker på at vi skal få det til. En ting er helt sikkert, fullblodshest er best, og jeg hadde garantert gjort alt sammen på nytt om jeg måtte. Dora blir hos meg for resten av hennes liv, det kan jeg love henne.

ADORE ME

- 11 år.
- Norskoppdrettet hoppe etter Academy Award og Viviente.
- Startet 28 løp og vunnet 3.
- Gikk amatørlop med Victoria Allers Wismer og Philip Scott Sønsteby.
- Løp inn 157 255 kroner.
- Maks formtall 70.

Er du forsikret?

Som medlem i NoARK er du forsikret når du rir, leier eller holder på med galopphester. For ponnimedlemmer gjelder den ved deltagelse på ponnitrening eller løp i regi av NoARK.

Det er en ulykkesforsikring og i henhold til forsikringsvilkårene dekkes «behandlingsutgifter etter ulykkesskade» f.eks.:

- Lege/tannlege.
- Behandling på sykehus.
- Fysikalsk behandling som foreskrevet av lege.
- Forbindingssaker, medisin osv.
- Reise til og fra hjemstedet til behandling.
- Egenandelen er 500 kroner for hvert skadetilfelle.

Om ulykken er ute, kontakt Gjensidige på telefon 03100. Skadeskjema kan også lastes ned fra www.gjensidige.no. NoARKs polisenummer er 0835553. Ta kontakt med NoARK for å få en bekreftelse på medlemsskap.

Medlemskontingent 2021

- Fullt medlemsskap m/forsikring 500 kroner
- Ponnimedlemskap m/forsikring 350 kroner

Betales til NoARK, Pb 95, 1332 Østerås. Kontonummer 6228.05.52858

Mer info på www.NoARK.info, eller kontakt oss på NoARK@NoARK.info

HJELPEMIDLER

Jordblender begrenser synsfeltet for hester. Kan hjelpe hester som bærer hodet for høyt, da hesten må senke hodet for å se over saueskinnet.

Ørepropper og **ørehetter** holder hesten roligere.

Tungestropp binder tungen fast slik at hesten ikke får tungen over bittet. Hjelper også hesten med å holde luftveiene frie.

Ørepropper/
Jordblender

Ørehetter/
Tungestropp

HJELM

Må være EU-godkjent. Hjelm regnes ikke inn i ridevekten.

BRILLER/GOGGLES

Tynne briller i plast. Flere par brukes gjerne på våt bane da sand og jord klitrer seg fast.

DRAKT/HJELMTREKK

Drakten og hjelmtrekket er i eiers farger og design. Laget av silke eller polyester for å veie minst mulig.

SIKKERHETSVEST

Godkjent sikkerhetsvest under drakten er påbudt. Jockey veier seg med vest, men får 1 kilo fratrekk for vesten.

STRIKKER

Strikker på ermene for å holde dem på plass så de ikke blåser opp.

TØYLER

Tøyler med gummi for godt grep, og irsk martingal som holder tøylenes sammen.

PISK

Pisk tillates kun i 2-årsløp og hinderløp. Brukes for korreksjon, ikke fremdriftsmiddel.

BUKSE

Alltid hvite, laget av tynt og lett stoff.

STØVLER

Alltid svarte, men kanten kan være i farger; rød, brun eller blå er mest vanlig. Laget i tynt og lett plast.

BLINKERS

Blinkers brukes for å redusere hestens synsfelt og dermed hjelpe hesten å konsentrere seg bedre om løpet. Det finnes tre forskjellige typer blinkers: **Vanlige blinkers (B)** som finnes i både hel og halv kopp, **saueskinnsblinkers (S)** som er den mildeste varianten og **fleksible blinkers (F)** som kan dras ned under løpet av jockey.

Vanlige blinkers

Saueskinnsblinkers

Fleksible blinkers

BLYTEPPE

Ligger under salen og brukes for å tilpasse vekten til korrekt ridevekt.

FORTØY

Fortøy brukes for å hindre at salen sklir bakover.

VETRAP

Bandasje som brukes for å beskytte hestens ben. Risikoen for at disse løsner fra hestens ben er minimal da de er klebrige.

SAL

Løpssalen er laget av syntetisk materiale eller lær, og veier fra så lite som 125 gram til 2–3 kilo. Stigbøyler er som regel laget av karbon, aluminium eller titan for å være så lett som mulig, og samtidig sterkt og solid. Gjorder er lette og elastiske for å passe flere typer hester.

Spørsmål og svar

Hvilken rase er galopphester og hvor gamle er de?

Hestene som går galopp er av rasen engelsk fullblods. Fullblodshestene kan begynne å gå løp fra de er to år gamle, og som regel går de løp frem til seks-syvårsalderen. Veldig mange galopphester blir flotte ride-/feltritts- hester etter endt karriere. Mange av hoppene blir bedekket for å prøve å få frem en fremtidig vinner!

Hvor mange galoppbaner er det i Norge?

I Norge finnes det kun én galoppbane. Øvrevoll Galoppbane ligger i Bærum kommune utenfor Oslo.

Hva betyr formtall?

Formtall er galoppens måte å rangere hestene på. Alle hester som går løp får et tall mellom 40 og 100 som indikerer hvor god hesten er. I Skandinavia er det en person ansatt til å bestemme hvilket formtall en hest skal ha. Hesten flyttes både opp og ned i formtall etter hvert som den gjør gode eller dårlige løp. I de løpene som heter handicapløp bestemmes vekten hesten skal bære utifra formtallet og hvordan løpet er skrevet ut. Har løpet f.eks. proposisjon «formtall minus 10 kilo» skal hesten bære den vekten man får ved å trekke 10 kilo fra formtallet. Dermed har hester med lavere formtall like stor mulighet til å vinne som en hest som har bedre formtall.

Hva slags baner går galopphester på?

På Øvrevoll har vi en gressbane og en sandbane (dirttrack). Hvilket underlag løpet går på avhenger av årstid, klasse på løpet og distanse. Mange lurer på hvorfor ikke det kan gå galopp på travbanene. Dette er fordi galopphesterne trenger mye løsere underlag enn travhestene. Dette har med gangarten å gjøre, en galopphest treffer bakken med et ben av gangen mens i travet treffer de bakken med to ben av gangen. Dessuten er travbanenes svinger for krappe for galopp og banen er mye kortere, dvs. det blir for mange svinger for påkjennelsen på hestebena.

Hva er forskjellen på handicapløp og løp med faste vekter/aldersvektløp?

I handicapløp bærer hesten vekt etter hvilket formtall den har, dvs. etter hvor god hesten er. Dermed skal teoretisk sett

alle hestene ha like stor sjanse til å vinne. I løp med faste vekter bærer alle hestene samme vekt, bortsett fra hoppene som bærer 1,5 kilo mindre. I aldersvektløp bestemmes vektene av hestenes alder.

Hvorfor går hestene med forskjellig vekt?

Hestene går med vekt i løp etter hvordan formtall de har. Det vil si at de får vekt etter hvor gode de er. Dermed har mindre gode hester like stor sjanse til å vinne løpet som en bedre hest, fordi den dårligste av hestene har mindre vekt. Det blir litt som om du skulle gått skirenn mot Petter Northug – han må bære tyngre sekk på ryggen for at dere i teorien skal komme likt i mål.

Hvordan klarer en jockey å ri mange vekter på en løpsdag?

En jockey har som regel flere ritt på en løpsdag med flere forskjellige vekter. For å klare dette bruker jockeyene bly for å legge til vekt i salen. Alle jockeyer har satt en minstevekt de kan ri, f.eks. 54 kilo. For å ri 60 kilo legges det til den mengden bly som må til for at jockeyen med sal, gjorter, klær og sikkerhetsvest skal komme opp i 60 kilo. Noen ganger bruker de en tung sal, andre løp må de bruke den letteste de har. Salen og jockeyen kontrollveies før og etter hvert løp.

Amatørløp

Et løp der alle hestene rides av ryttere med amatørrytterlisens. Hestene er de samme som går i vanlige galopp. For å ri amatørløp må man ha amatør-rytterlisens. Amatørløp er ikke det samme som ponni-/ridehestgalopp som rides av ryttere uten lisens. Ridevektene i amatørløp er høyere enn i vanlige løp. Dette gjør at også de som driver med galopp på hobbybasis, eller som ikke er bygd som små jockeys har en mulighet til å ri løp. I amatørløp er minimumsvekten 60 kilo, mens i vanlige løp er den 52 kilo.

Amatørrytter

En rytter som rir i trening og har det som hobby. Mange amatører rir i trening og eventuelt i løp bare for moro skyld ved siden av skole og jobb. Andre arbeider med hester, men vil ikke satse på en proffkarriere, eller er for tunge til å bli jockey. Amatørryttere kan kun ri amatørløp frem til de har 10 seire, etter det kan de også ri profesjonelle løp. Alle

med godkjent amatørrytterlisens kan ri hinderløp.

Amatørtrener

En amatørtrener trener kun sine egne hester. Som oftest holder de til hjemme på gårder eller i småstaller. Naturligvis får hestene deres komme inn og trenes på banen. Mange profftrenerer har startet sin karriere som amatørtrenere.

Hva slags utstyr bruker man i galopp til trening og til løp?

Hester i trening blir som oftest ridd i treningssal og med vanlig hodelag med trinsebitt. I tillegg brukes det en halsring, eller vanlig martingal. I løp brukes den løpsal som jockey trenger avhengig av vekt. Jockeyen bruker sin egen sal, blyteppe, gjorter og pad. Dette for at rytteren skal kunne kontrollere vekten som han/hun skal ri. Jockeyen har på seg hesteeierens drakt. Hver eier har sine farger i motsetning til i travløp der kusken rir med sin egen drakt i hvert løp. Sikkerhetsvest og godkjent hjelm er påbudt.

Hvor gammel må jeg være for å bli treningsrytter?

Det finnes ingen øvre eller nedre grense for å bli treningsrytter. Det eneste kravet er at treneren finner deg god nok til å ri galopphester, fordi hvis det skjer noe er det han/hun som har ansvaret. De fleste begynner å ri galopphester når de er ca. 15 år gamle – dette avhenger selvfølgelig av størrelse, erfaring og styrke.

Hva må jeg gjøre for å kunne ri amatørløp?

For å kunne ri løp må man være over 15 år, og bli funnet tilstrekkelig dyktig nok av en galopp trener. I tillegg må man gjennomføre et kurs, en fysisk prøve og ri et prøveløp der en komité skal vurdere om du er skikket til å ri løp. Informasjon om prøvene legges ut på Jockeyklubbens og NoARKs nettsider hvert år. Galopp- treneren må attestere at en rytter er skikket til å gå gjennom prøvene.

Hvem kan være med på ponni-/ridehestgalopp?

Alle ponnier/hester og ryttere kan være med på ponni-/ridehestgalopp! NoARK arrangerer treninger på våren og høsten. Ta med vanlig utstyr (inkl halsring/martingal) og husk at det må vises vaksinasjonskort for å være

med på trening. For å starte i løp må ekipasjen ha vært på minst én trening og godkjennes av NoARKs instruktører, samt at ponni/hest må være minst 4 år. I tillegg må rytteren være medlem av NoARK.

Blinkers

«Skylapper» som brukes for å få hestene til å konsentrere seg. De hindrer hesten i å følge med på alt annet som skjer rundt den. De kan være store eller små, og det finnes forskjellige varianter slik at man bestemmer akkurat hvor mye hesten skal se.

Canter

En samlet galopp som brukes i hestens hverdagstrening. Når hestene galopperer til start i et løp, sier man at de «cantrer til start».

Dirttrack (dt)

Et baneunderlag basert på sand og grus. En av de to banene på Øvrevoll galoppbane. Kommer opprinnelig fra USA, der de fleste løp rides på dirttrack.

Distanse

Vanligvis ligger distansene på mellom 900 meter og 2830 meter. Opp til 1370 meter regnes som sprinterdistanse, ellers snakker man om milerdistanse opp til ca. 2000 meter, og alt over regnes som stayerdistanse. En del hester er spesialisert på én distanse, mens andre greier å løpe på alle.

Drakt

Alle hesteeiere har en egen drakt registrert hos Norsk Jockeyklub. Denne består av skjorte og trekk til hjelmen. Jockeyene benytter drakten når de rir en hest eid av en gitt hesteeier.

Favoritt

Den mest spilte hesten i et løp, dvs. den hesten som spillerne og anmelderne tror skal vinne løpet.

Flatløp

Løp som går på en bane uten hinder. Hestene og jockeyene må kun konsentrere seg om å legge opp løpet på en bra måte (tempomessig), og komme først i mål.

Formtall eller handicap

Et tall som vurderer hestens prestasjoner. Det blir satt av banens «handicapper» for hver hest etter at den har gått sine første tre løp, eller har vunnet et av de to første. Formtallet justeres etter hver start hesten har. Jo høyere formtall jo bedre hest. De beste hestene i Skandinavia

ligger på omkring 90, og det laveste tallet som blir satt er 40.

Gressbane (gr)

En bane der hestene løper på gress. Kan variere i hvor hard eller myk den er, og dette er basert på hvor vått eller tørt været har vært. De fleste baner i Europa er gressbaner. Øvrevoll har både dirttrack- og gressbane.

Hekkeløp

Løp som går på en bane med hinder. Hindrene, eller hekkene, er løse og gir etter dersom hestene treffer dem. I steeplechase, som er en form for hekkeløp, er hindrene faste og høyere enn de vanlige hekkene.

Jockey

Det engelske ordet for profesjonell rytter som også brukes i Norge. Jockeyene har lisens fra Norsk Jockeyklub. Før man blir jockey er man lærling. Både lærlinger og jockeyer får betalt for å ri løp. Dette er dels en fast sum per ritt og dels en prosentsats av premiebeløpet hesten løper inn.

Klassiske løp

Det er fem klassiske løp hvert år. De er for 3-årige hester og rides over hele verden etter modell fra England. Det er 1000 Guineas (kun hopper), 2000 Guineas, Norsk Oaks (kun hopper), Norsk Derby og St. Leger.

Leie

Å leie er å presentere hesten til løp. Man leier hesten i visningspaddocken før løpet, tar den i mot etter løpet og gjør den klar for kvelden. Rutinen er forskjellig fra stall til stall.

Lærling

En lærling er en rytter som er i utdanningsprosessen til å bli proffjockey. Før man kan få profflisens må man ha gjennomgått 4 år som lærling. Lærlinger får betalt for å ri løp, og de får også enkelte fordeler i løp, som en vektlettelse fra den ordinære ridevekten. Etter 70 seire mister lærlingen vektlettelsen og kan søke om jockeylisens selv om ikke de 4 årene er gått.

Maiden/Novise

Maiden er en hest som aldri har vunnet løp. En novise er en hest som bare har vunnet et løp.

Miler

En hest som har sin beste distanse over mellomlang distanse (egentlig en engelsk mile dvs. 1609 meter).

Proffløp

Et løp som rides av profesjonelle jockeyer. Her er minstevektene lavere enn i amatørlop, dvs. 52 kilo.

Profesjonell trener

En «profftrener» trener egne og andres hester. Antallet hester en profftrener er ansvarlig for varierer. Treneren har gjerne forskjellige hesteeiere som har én eller flere hester oppstallet hos seg.

Proposisjoner

Bestemmelsene for hvert enkelt løp. I en løpsproposisjon står betingelsene for løpet, dvs. hvilken type hest som får starte i løpet; alder, kjønn, formtall, antall seire og/eller inntjente penger. Den angir også distansen, om det er et amatør-, proff- eller hinderløp.

Pulle

Kommer fra det engelske ordet «pull», dvs. å dra. De fleste galopphester liker å løpe fort, og de har noen ganger veldig godt tak i bittet for å få springe fortere. Dette kalles å pulle. En hest som puller mye kalles en «puller».

Sprinter

En hest som løper best på korte distanser. Opp til ca. 1370 meter regner som sprinterdistanser.

Startbokser

Hestene lastes i «boksene» i bredden, side ved side, etter nummerordning, med det laveste nummeret på innerspor. Boksdørene åpnes samtidig når starten går. Startbokser brukes i flatløp, men ikke i hinderløp eller i ponniløp.

Stayer

En hest som løper best på lange distanser, dvs. omtrent 2000 meter og lenger.

Vektlettelse

For at ferske ryttere skal få mulighet til å ri og skaffe seg erfaring får de en vektlettelse som trekkes fra hestens opprinnelige ridevekt i et løp.

Visningspaddock

Det er plassen der hestene leies rundt og vises frem før løpene. I visningspaddocken setter jockeyene seg opp før hestene cantres til start.

**Har du spørsmål om galopp?
Send en epost til NoARK@
NoARK.info - vi svarer på alle
spørsmål.**

Resultater amatørseongen

7. MAI HESTEGUIDEN.COM AMATØRLØP 1750 DIRT

1	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug
2	Elusive Thought (IRE)	Jana Kolackova	66	Steinar Holm
3	Punktum Finale	Linn Arntzen	62	Tollef Langvad
4	Stogas Fairytale	Linda Dahl	58,5	Hanne Rådstoga
5	Fort (FR)	Ida Tandberg	65	Raphael Freire

21. MAI PA MINIBUSS CUP I AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Eternal Flame	Emilie Finckenhagen	63	Annie De Mora
2	Priceless	Ingrid Vik	63	Pål Jørgen Nordbye
3	Asaks Ambition	Linn Arntzen	56	Jan Tønnessen
4	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug
5	Deecider (GB)	Viktoria Hughes	68	Hallvard Soma
6	Point Boy (SWE)	Jana Kolackova	65	Susanne Sivrup-Rosenqvist
7	Black Million	Linda Dahl	65	Gina Mathisen

28. MAI PA MINIBUSS CUP II AMATØRLØP 1980 GRESS

1	History Hill (IRE)	Cicero Lemos	63	Annette Stjernstrand
2	Marrington Twist (IRE)	Jana Kolackova	60	Annette Stjernstrand
3	Punktum Finale	Linn Arntzen	61	Tollef Langvad
4	Minas Tirith	Emilie Finckenhagen	60	Tollef Langvad
5	Nordlys (GB)	Camilla Graver	58	Hallvard Soma
6	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	64	Ragnar Sørhaug
s	Itsakeeper (SWE)	Ida Tandberg	58	Jhannah Stolt

4. JUNI PA MINIBUSS CUP III AMATØRLØP 1730 GRESS

1	Silver Dalen (FR)	James Fitzmaurice	60	Niels Petersen
2	Hooligan (SWE)	Cicero Lemos	68	Annette Stjernstrand
3	Time to Dream	Emilie Finckenhagen	68	Are Hyldmo
4	History Hill (IRE)	Jana Kolackova	57	Annette Stjernstrand
5	Godul (FR)	Viktoria Hughes	66	Jan Bjørdal
6	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	58	Ragnar Sørhaug
7	Punktum Finale	Linn Arntzen	57	Tollef Langvad
s	Buffalo Soldier	Ida Tandberg	63	Annie De Mora

11. JUNI ØVREVOLL HESTESPORT CUP I 1980 GRESS

1	Queen of Skara (GB)	James Fitzmaurice	61	Henrik Engblom
2	Perfect Illusion	Linda Dahl	62	Gina Mathisen
3	Buffalo Soldier	Ida Tandberg	57	Annie De Mora
4	Justice Focused (IRE)	Cicero Lemos	69	Annette Stjernstrand
5	Our Boy John (IRE)	Jana Kolackova	63	Annikke Bye Hansen
6	Deecider (GB)	Viktoria Hughes	63	Hallvard Soma
7	Time to Dream	Emilie Finckenhagen	60	Are Hyldmo
8	Skyhawk (SWE)	Ingrid Vik	64	Sandra Brolin

27. JUNI CAFÉ HYGGE MESTERSKAP SPRINT 900 GRESS

1	Stenid (GB)	Cicero Lemos	71	Henrik Engblom
2	Azure World (GB)	Thea Hildebrandt	61,5	Knut O. Arnesen
3	Cromer (IRE)	James Fitzmaurice	63	Henrik Engblom
4	Asaks Ambition	Ida Tandberg	57	Jan Tønnessen
5	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug
6	Zalalaat (SWE)	Emilie Finckenhagen	60,5	Annette Stjernstrand

27. JUNI CAFÉ HYGGE MESTERSKAP MILE 1730 GRESS

1	Buffalo Soldier	Ida Tandberg	58	Annie De Mora
2	Hooligan (SWE)	Cicero Lemos	63	Annette Stjernstrand
3	My Cup Of Tea (SWE)	James Fitzmaurice	63	Henrik Engblom
4	Hope And Glory (IRE)	Camilla Graver	61	Hallvard Soma
5	Perfect Illusion	Linda Dahl	65	Gina Mathisen
6	Lady of the Canyon (SWE)	Jana Kolackova	57	Henrik Engblom
7	Deecider (GB)	Viktoria Hughes	65	Hallvard Soma
8	Final Experiment (DEN)	Thea Hildebrandt	68	Helle Christensen
9	Rare Emerald (GB)	Emilie Finckenhagen	61	Tina Smith

1. JULI ØVREVOLL HESTESPORT CUP AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Sonriente (IRE)	Cicero Lemos	66	Knut O. Arnesen
2	Oliver	Ingrid Vik	58	Pål Jørgen Nordbye
3	Stogas Dancer	Emilie Finckenhagen	60	Hanne Rådstoga
4	DJ's Dream	James Fitzmaurice	64	David Smith
5	Clauses Rekato (DEN)	Viktoria Hughes	58	Marie Lustig
6	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	65	Ragnar Sørhaug
7	Good Trade (GB)	Camilla Graver	58	Allan Jensen
8	Zimzalabim (SWE)	Jana Kolackova	61	Lena Natt och Dag

16. JULI AGRIA DYREFORSIKRING AMATØRLØP 1730 GRESS

1	Danny's Roop (SWE)	Emilie Finckenhagen	63	Tina Smith
2	Marrington Twist (IRE)	Linn Arntzen	58	Annette Stjernstrand
3	Stogas Fairytale	Linda Dahl	59	Hanne Rådstoga
4	Tsupermand (DEN)	Ida Tandberg	59	Gunn Elisabeth Johansen
5	Rintintin (SWE)	Emelie Gustafsson	62	Marie Lustig
6	Clauses Henri (DEN)	Viktoria Hughes	58	Marie Lustig
7	Hightower (SWE)	Ingrid Vik	69	Tobias Hellgren
8	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	58	Ragnar Sørhaug
9	Phoenix Dancer (DEN)	Camilla Graver	58	Hallvard Soma
10	Elusive Thought (IRE)	Vilde S Wickmann	64	Steinar Holm
11	Cincinnatus	Jana Kolackova	56	David Smith

23. JULI KJÆRSTRANDA SOMMERHANDEL KAFETERIA NOARK VANDREPOKAL 1980 GRESS

1	Tool Box Carlas (DEN)	Thea Hildebrandt	66	Helle Christensen
2	Fort (FR)	Emilie Finckenhagen	62	Raphael Freire
3	My Cup Of Tea (SWE)	Ingrid Vik	62	Henrik Engblom
4	Buffalo Soldier	Ida Tandberg	61	Annie De Mora
5	Topas Royal (GER)	Cicero Lemos	71	Annette Stjernstrand
6	Perfect Illusion	Linda Dahl	63	Gina Mathisen
7	Deecider (GB)	Viktoria Hughes	62	Hallvard Soma
8	Justice Focused (IRE)	James Fitzmaurice	69	Annette Stjernstrand

30. JULI ØVREVOLL HESTESPORT CUP AMATØRLØP 1170 GRESS

1	Silky Road (SWE)	Linn Arntzen	70	Tobias Hellgren
2	Eternal Flame	Ida Tandberg	59	Annie De Mora
3	Lovetorun	Cicero Lemos	68	Annette Stjernstrand
4	Priceless	Ingrid Vik	60	Pål Jørgen Nordbye
5	Black Million	Linda Dahl	61	Gina Mathisen
6	Azure World (GB)	Thea Hildebrandt	59	Knut O. Arnesen
7	Cromer (IRE)	James Fitzmaurice	61	Henrik Engblom
8	Asaks Ambition	Jana Kolackova	56	Jan Tønnessen
9	Buy And Sell (IRE)	Emilie Finckenhagen	70	Tobias Hellgren
10	Deecider (GB)	Viktoria Hughes	60	Hallvard Soma
11	Ciccarelli (IRE)	Camilla Graver	64	Hallvard Soma
s	Simmy's Copshop (GB)	Glenn Smith	69	Tina Smith

6. AUGUST ØVREVOLL HESTESPORT CUP AMATØRLØP 1730 GRESS

1	See You Soon (SWE)	Cicero Lemos	65	Annette Stjernstrand
2	Queen of Skara (GB)	James Fitzmaurice	68	Henrik Engblom
3	My Cup Of Tea (SWE)	Ingrid Vik	65	Henrik Engblom
4	Buffalo Soldier	Ida Tandberg	62	Annie De Mora
5	Tool Box Carlas (DEN)	Thea Hildebrandt	70	Helle Christensen
s	Fort (FR)	Emilie Finckenhagen	62	Raphael E Freire

13. AUGUST ØVREVOLL HESTESPORT CUP AMATØRLØP 1730 GRESS

1	Jennyoje	Emilie Finckenhagen	68	Tina Smith
2	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	64	Ragnar Sørhaug
3	Oliver	Ingrid Vik	60	Pål Jørgen Nordbye
4	Stogas Dancer	James Fitzmaurice	58	Hanne Rådstoga
5	Amazonia (SWE)	Thea Hildebrandt	58	Sabina Pedersen
6	Tsupermand (DEN)	Ida Tandberg	62	Gunn Elisabeth Johansen
7	Clauses Altamira (DEN)	Jana Kolackova	56	Marie Lustig
s	Clauses Rekato (DEN)	Viktoria Hughes	58	Marie Lustig

22. AUGUST AGRIA DYREFORSIKRING AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Eternal Flame	Ida Tandberg	66	Annie De Mora
2	Black Million	Linda Dahl	68	Gina Mathisen
3	Asaks Ambition	Linn Arntzen	58	Jan Tønnessen
4	Priceless	Ingrid Vik	67	Pål Jørgen Nordbye
5	Azure World (GB)	Fernando Manzo	64	Knut O. Arnesen
6	Ciccarelli (IRE)	James Fitzmaurice	67	Hallvard Soma
7	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug
8	Clauses Rekato (DEN)	Viktoria Hughes	58	Marie Lustig
9	Windflower (SWE)	Emilie Finckenhagen	60,5	Are Hyldmo
s	Cream (FR)	Jana Kolackova	64	Gunn Elisabeth Johansen

23. AUGUST LONGINES LADIES CUP 1980 GRESS

1	Buffalo Soldier	Ida Tandberg	64	Annie De Mora
2	Danny's Roop (SWE)	Emilie Finckenhagen	63	Tina Smith
3	History Hill (IRE)	Jana Kolackova	62	Annette Stjernstrand
4	Marrington Twist (IRE)	Linn Arntzen	58	Annette Stjernstrand
5	My Cup Of Tea (SWE)	Ingrid Vik	68	Henrik Engblom
6	Mukhaater (GB)	Viktoria Hughes	64	Sophia Andersson
7	Final Experiment (DEN)	Thea Hildebrandt	71	Helle Christensen
8	Lady of the Canyon (SWE)	Mai Elin Fjellheim	62	Henrik Engblom

3. SEPTEMBER ØVREVOLL HESTEEIERFORENINGS KLOKKELØP I 900 GRESS

1	Archers Ignite (IRE)	Linn Arntzen	62,5	Tobias Hellgren
2	Eternal Flame	Ida Tandberg	65	Annie De Mora
3	Lille My (GB)	Cicero Lemos	66	Annike Bye Hansen
4	Stenid (GB)	Michelle Palmberg	63	Henrik Engblom
5	Cromer (IRE)	James Fitzmaurice	58	Henrik Engblom
6	Simmy's Copshop (GB)	Emilie Finckenhagen	65	Tina Smith
6	Priceless	Ingrid Vik	57,5	Pål Jørgen Nordbye
8	Ciccarelli (IRE)	Camilla Graver	59	Hallvard Soma
9	Black Million	Linda Dahl	58	Gina Mathisen

10. SEPTEMBER ØVREVOLL HESTEEIERFORENINGS KLOKKELØP II 1750 DIRT

1	Amazonia (SWE)	Michelle Palmberg	56	Sabina Pedersen
2	Tsupermand (DEN)	Ida Tandberg	58	Gunn Elisabeth Johansen
3	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	58	Ragnar Sørhaug
4	Punktum Finale	Cicero Lemos	64	Tollef Langvad
5	Cincinnatus	Emilie Finckenhagen	60	David Smith
6	Stogas Fairytale	James Fitzmaurice	58	Hanne Rådstoga
7	Rare Emerald (GB)	Fernando Manzo	65	Knut O. Arnesen
8	Enge River (SWE)	Jana Kolackova	61	Åsa Edvardsson
s	Danny's Roop (SWE)	Mille Gjerdalen	65	Tina Smith

23. SEPTEMBER ØVREVOLL HESTEEIERFORENINGS KLOKKELØP III 1170 GRESS

1	Cromer (IRE)	James Fitzmaurice	67	Henrik Engblom
2	DJ's Dream	Emilie Finckenhagen	63	David Smith
3	Priceless	Ingrid Vik	66	Pål Jørgen Nordbye
4	Punktum Finale	Linn Arntzen	58	Tollef Langvad
5	Azure World (GB)	Fernando Manzo	62	Knut O. Arnesen
6	Ciccarelli (IRE)	Viktoria Hughes	66	Hallvard Soma
7	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug
8	Machine Gun (IRE)	Ida Tandberg	62	Knut O. Arnesen

8. OKOTBER ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELØP IV 2400 DIRT

1	Dragonfly (SWE)	Linn Arntzen	66	Tobias Hellgren
2	Clauses Henri (DEN)	Viktoria Hughes	58	Marie Lustig
3	Gold Run (GB)	Ida Tandberg	63	Lena Natt och Dag
4	Sir Benjamin (SWE)	Mille Gjerdalen	70	Tina Smith
5	History Hill (IRE)	James Fitzmaurice	66	Annette Stjernstrand
6	Stogas Fairytale	Michelle Palmberg	56	Hanne Rådstoga
7	Jennyoje	Emilie Finckenhagen	66	Tina Smith
8	Prometheus (SWE)	Glenn Smith	68	Tina Smith
9	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug

22. OKTOBER ØVREVOLL HESTEEIERFORENING KLOKKELØP V 1750 DIRT

1	Dragonfly (SWE)	Linda Dahl	61,5	Tobias Hellgren
2	Moonflash (IRE)	Michelle Palmberg	59	Tollef Langvad
3	Justice Focused (IRE)	Ida Tandberg	65	Annette Stjernstrand
4	Prince Of Tides (IRE)	Linn Arntzen	66,5	Raphael Freire
5	Geist (GB)	Cicero Lemos	64	Isidro Vergara
6	Deecider (GB)	Viktoria Hughes	59	Hallvard Soma
7	Silver Dalen (FR)	James Fitzmaurice	59	Niels Petersen
8	Time to Dream	Emilie Finckenhagen	61	Are Hyldmo

5. NOVEMBER MONTEBELLO FOTO AMATØRLØP 1100 DIRT

1	Rock Dancer (GER)	Viktoria Hughes	64	Hallvard Soma
2	Black Million	Linda Dahl	72	Gina Mathisen
3	Asaks Ambition	Ida Tandberg	61	Jan Tønnessen
4	Oliver	Ingrid Vik	60	Pål Jørgen Nordbye
5	Azure World (GB)	Fernando Manzo	65	Knut O. Arnesen
6	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug
7	Fear of Depths (SWE)	Camilla Graver	58	Hallvard Soma
8	DJ's Dream	Emilie Finckenhagen	63	David Smith
9	Zara Zaid (SWE)	James Fitzmaurice	60	Åsa Edvardsson
s	Windflower (SWE)	Linn Arntzen	58	Are Hyldmo

11. NOVEMBER NOARK AMATØRLØP 1750 DIRT

1	Jennyoje	Mille Gjerdalen	66	Tina Smith
2	Tsupermand (DEN)	Ida Tandberg	58	Gunn Elisabeth Johansen
3	Rock Dancer (GER)	Viktoria Hughes	64	Hallvard Soma
4	Time to Dream	Emilie Finckenhagen	69	Are Hyldmo
5	Machine Gun (IRE)	Fernando Manzo	65	Knut O. Arnesen
6	Stogas Fairytale	Michelle Palmberg	56	Hanne Rådstoga
7	Dark Money	Mai Elin Fjellheim	56	Ragnar Sørhaug
s	Silver Dalen (FR)	James Fitzmaurice	66	Niels Petersen

ØVREVOLL HESTESPORT

ØVREVOLL HESTESPORT AS
Vollsveien 132, 1358 JAR

Alt til hest og rytter

Vi fører blant annet:

Hestefór

Rideutstyr

Jockeyklær

Galoppputstyr

Galopptepper

Jockeydrakter

Trinser i både lær og plast

Åpningstider:

Mandag – fredag kl. 12:00 – 18:00
Torsdag (løpsdager) kl. 12:00 – 21:00
Lørdag kl. 10 – 16

Tlf: +47 67 14 52 10
Fax: +47 67 14 07 13
Mobil: +47 90 10 55 56

e-mail: post@horseshop.no
web: www.horseshop.no

